

HEDA DOMITROVIĆ

POD KRILIMA

STIHOVI I ČLANCI

AUTOR: Heda Domitrović

Copyright Heda Domitrović

IZDAVAČ: Kristova pentekostna crkva, Zagreb

LEKTURA: Benjamin Bobek

ISBN 978-953-99767-2-7

CIP- katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica – Zagreb

DOMITROVIĆ Heda

Pod Krilima/Heda Domitrović
Kristova pentekostna crkva, Zagreb

ISBN 978-953-99767-2-7

TISAK: LDK

GODINA 2012.

POD KRILIMA

STIHOVI I ČLANCI

Psalam 91:4

**"Svojim će te krilima zaštititi
i pod njegova češ se krila skloniti:
Vjernost je njegova štit i obrana!"**

Knjiga o Ruti 2:12

**"Neka ti Jahve plati sve što si učinila i neka ti udijeli
pravu nagradu Jahve, Bog Izraelov, kad si došla da se
pod krila njegova skloniš!"**

PREDGOVOR

ZAŠTO PIŠEM OVE STIHOVE?

Ovi stihovi (recitacije) govore o praznini i gladi za ispunjenjem. One govore o stanju ljudi koji još nisu našli svoje ispunjenje u Bogu. U isto vrijeme one su živo svjedočanstvo duše koja je tragala za uvjerenjem u postojanje živog Boga, a onda, kada joj se On, sebi svojstvenim čudom dao naći, prigrlila vjeru i spasenje.

Ove su pjesme svjedočanstvo hoda s Isusom, koji je uvijek prisutan odgovarao na molitve i vodio Duhom Svetim, ne dajući mjesto sumnjama u svoje postojanje.

Hod uz Isusa i u najtežim životnim iskušenjima daje sigurnost, nepokolebljivu nadu i utjehu.

Radost spasenja i kada nema osmjeha na licu, daje toplinu unutrašnjem biću. To je tiha i mirna, ali sigurna radost koju može uzdrmati jedino skretanje s Božjeg puta, a tada se objavljuje Božji strah.

Zajedništvo s trojedinim Bogom otvara put neopisivoj ljubavi. Ljubavi koju je sam Sin Božji, kroz krv svoju, prolivenu na Golgoti, izlio na nas i u nas. To obilje ljubavi nas ispunjava kao posude iz kojih se preljeva na sve oko nas.

Ta ljubav obuhvaća svako Božje djelo kojem se divimo, a zahvaljujemo Stvoritelju, za to obilje darova i radoći.

U najtamnijem vremenu mog života bez Boga, žudila sam za jednim ramenom na kojem bih se mogla isplakati, ali ga nisam mogla naći. Sada kada sam se obratila i upoznala ljubav Kristovu, našla sam i to 'rame za plakanje', ali više nisam morala tako očajnički plakati.

Sada samo, pomalo nestrpljivo čekam Njegov obećani dolazak po svoju nevjestu, po svoju crkvu.

Želim da me nađe spremnu da me odvede u vječnost gdje ću ga gledati licem u lice; da dobijem 'bijeli kamen' na kojem će pisati moje novo ime i krunu slave, koju želim samo zato, da je mogu položiti pred Njegove noge.

ISUS JE REKAO:

*"Nisam došao da zovem pravednike,
nego grešnike!"*
Evangelje po Marku 2:17

On je poslao učenike,
dao im zadatak
i obećanje:

*"Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim!
Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!
Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio!
Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta."*
Evangelje po Mateju 28:19-20.

KRIVICA

Nikada ne reci:
 "Nisam ja!",
 jer to ti teži pečat krivnje daje.
 Tvoja savjest dobro zna.
 Nit' pepeo na glavi
 ti neće sprati ljagu.
 Tek spoznavši krivicu,
 krivicu ne ponovi!
 Za pokajanje imaj snagu.

Nikada ne reci:
 "Nisam!"
 Bez spoznaje bezdan zjapi,
 a vlastita krivnja,
 ma duboko skrita,
 nepokajanim grijehom trapi
 i nikada ne oprašta.

I ne traži opravdanja razna.
 Krivnja krivcu, najteža je kazna!

D O Đ I T E !

*"Dođite k meni svi koji ste umorni
 i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti."*

Evangelje po Mateju 11:28.

GOSPODE MOJ

Pod krilima sam mir svoj našla.
 Sve što prije nisam znala,
 dobila sam onog dana –
 pod krila Tvoja – kad sam stala!

KRISTOVA KRV

Kada srce postane prazno
 i čitavim bićem umor zavlada,
 duboko negdje u grudima
 neugasiva tinja nada.

Kada se čovjek očajnički
 pokuša uhvatiti za te nade trak,
 umom i srcem bljesne
 neki - tek naslućen znak.

Kao otkriće neko,
 nešto što prije ni znao nije,
 bljesne iskrica spoznaje
 i misao se k nebu vine.
 On koji vjere nije imao,
 koji je nijekao da postoji Bog,
 osjeti nevidljiv dodir
 Stvoritelja svog!

Čovjek osjeti čežnju
 za nečim što je od njega veće;
 traži da popuni prazninu,

taj nedostatak duhovne sreće.

Što više traži, što više želi
i što mu više ta spoznaja znači,
to mu se više Svevišnji otkriva,

Gospod mu se daje naći.

Još ne zna čovjek
da ga Duh Sveti zove;
još ne zna da ga Isus ljubi,
al' srce otvara vjeri
a nevjera moć izgubi.

Još jučer u ništa vjerovao nije,
ali sada ga Duh Sveti,
svojom silnom moći
u postojanje Božje i ljubav
svemoćnog Stvoritelja osvjedoči.

Riječ Božju čita,
oproštenje grijeha traži i moli
dok mir svoj nađe
kod Golgotskog križa boli.

Srce postaje puno.
Nestaju sve praznine
pod okriljem Isusa Krista
i njemu spasenje sine.

Sad je spašeno dijete Božje.
Okružila ga ljubav i toplina,
Otac nebeski više ne vidi grijehu.
Na obraćenom čovjeku,
vidi samo krv svoga Sina!

Sada hodi Uskim putom.
Sad slavi Spasitelja svog:
Još jedno zalutalo dijete
domu svom doveo je Bog!

DOĐI, IDI, VIDI!

Najprije si me pozvao: dođi,
 Onda si mi rekao idi,
 A sada nakon toliko godina
 Zoveš me i kažeš: vidi!

Kad si me pozvao k sebi,
 Gospodine, spremno sam došla;
 kad si me poslao na rad,
 radosna srca sam pošla.

Opet si tiho govorio meni
 i kao da sam čula da mi kažeš: "Vidi!"
 i ja Gospodine vidjeh,
 na čvrstoj da stojim hridi.

U riječ Tvoju sam vjerovala.
 Vjerovala sam sve što piše,
 a sada moj ljubljeni Isuse,
 sada vidim da ima još više.

Prije sam čitala i učila.
 Prije me vjera vodila.
 Prije sam stope Tvoje tražila,
 putom Tvojim hodila.

Sada Gospodine živim
 i s punim se povjerenjem dajem voditi.
 Iskustvo života s Tobom me naučilo
 po najlučoj buri – sigurno broditi.

Znam da sam dijete Božje.
 Znam da o meni svemoćni Otac brine.
 Znam da sam sigurna u sjeni Tvojih krila
 ljubljeni Božji Sine.

Dolaze misli crne,
natkriljuju oblaci tame,
ali riječ Tvoja u Pismu piše:
"Nikad vas neću ostaviti same!"

Ti si mi oči otvorio.
Duhovnim očima one sada vide
da nikada nisam sama,
da moj Gospod uz mene ide.

S takvom duhovnom snagom
Ništa me pokolebati neće,
jer znam da moj Bog je Sila
od koje nema veće!

Ne brinem za svoje danas,
niti za svoje sutra ne brinem;
On će mi dati nebesko tijelo,
kada ovo zemaljsko skinem.

Preostaje mi samo da slušam i vidim
duhovnim očima svojim,
da Gospoda svoga
veličam i slavim:
molitvom, ljubavlju i životom mojim.

O svemu drugom
On će brigu vodit.
Sretan ishod u Njegovoj je ruci.
Na posljednjem sudu Branitelj će biti
kad koljena prignu narodi i puci.

Zato neizmjerna hvala Tebi
što si i moje ime zvao,
što si Gospode i meni Vječni život dao!

DA SUTRA NE PITAŠ: "ZAŠTO?"

U svijetu je žurba, sve jurnjava neka.
 malo tko misli
 što ga na kraju puta čeka.
 Moram još ovo, još ono moram.
 Moram još nabaviti neke stvari,
 a ne vidi da život prolazi
 i da iz dana u dan stari.
 Kada ima jedno, za drugim žudi,
 za tjelesna se dobra trudi i radi,
 a kada starost dođe, čovjek se pita
 u što su mu prošli dani mladi?

S vremena na vrijeme se sjeti
 da osim tijela i dušu ima.
 Osjeti da ga pustoš i praznina
 bolno stežu u grudima.
 Ali se uporno čovjek uvjerava:
 "Na dušu ču misliti kad ču ostariti.
 Sada još za dušu vremena nemam!
 Još mnogo toga želim ostvariti."

No dođe nevolja, bolest dođe,
 a sve bogatstvo mu pomoći ne može
 tada on k nebu podiže ruke i pita: "Zašto, o, Bože?"
 Kada bi Bog bio čovjek, nad nevjerom ljudskom bi proplakao
 i pitao: "Zar ne znaš koliko te ljubim
 i koliko sam te puta zvao?"

Zar ne znaš da sam žrtvovao svog Sina, da bi spasio tebe!
 Ali ti si mi okrenuo leđa i mislio si samo na sebe.
 Nisi mislio na svoju dušu
 koja će jednom pred mene stati,
 a ja sam te Duhom Svetim zvao
 i Riječ moju si trebao znati.

Sada me pitaš: "Zašto?",
 a nisi mi život svoj dao!
 Još ti jednu priliku pružam
     i ne reci da nisi znao!
 Pozovi Isusa u svoj život!
 Neka ti Sin moj Spasitelj bude,
     jer moja je najveća želja
 da žrtvom svojom spasi sve ljude!

Reci mu grijeha svoje,
 od Njega oproštenje traži i moli!
 On je umro za tebe,
     jer te ljubi, jer te voli!
 Ne budi više sam!
 U njegov dođi zagrljaj,
 jer prolazno je blago svijeta
     i ništavan je njegov sjaj.

Ali Bog nije čovjek!
 On šalje glasnike svoje:
 On šalje tebe i mene,
     sluge i sluškinje svoje,
 da razglase Radosnu vijest,
     da ljubav Božju objave,
     da se grešnici obrate
 i jedinog, živog Boga slave.

Da sutra ne pitaju: "Zašto?"
 Da za nevolje Boga ne krive,
     već da uz Božju pomoć
     po Božjoj riječi žive.

A Gospod će Duhom Svetim ih voditi.
 Neće im svoju milost uskratiti.
 Duša, koju Bog im je dao
 opet će se svome Stvoritelju vratiti.

Nitko nije siguran! Spasenje povjesnačnost
 Bibliju su pisali ljudi? Isus je Spasitelj!
 Biblija je riječ Božja
Što je istina?
Isus nikada nije postojao
Ima Boga!

Tko bi mogao dati ispravan odgovor na sva ta pitanja? Pitanja su različita isto tako se razlikuju i mišljenja ljudi. Naš narod bi rekao: "Dva čovjeka – tri mišljenja!"

Ipak, kada se o ovim pitanjima i mišljenjima radi, nisu mjerodavna mišljenja ma koliki broj ljudi ih mislilo ili reklo.

Već ste naslutili da postoji onaj čije je ne samo mišljenje, već i Riječ mjerodavna. To je naravno Bog.

Oni koji pitaju, uvijek će naći i odgovor; rekla bih ne naći, već dobiti odgovor.

To prepostavlja da vjerujemo u Boga, ali i da vjerujemo Njemu i Njegovo riječi.

Čini mi se da smo već u ovo nekoliko rečenica dobili odgovor na većinu pitanja.

Ovim odgovorima se mogu potpuno zadovoljiti samo oni koji vjeruju, a vjeruju zato što su upoznali Boga i uvjerili se u istinitost Njegove riječi.

Njegova riječ je Biblija, odnosno, ona je zapisana u Bibliji. Tko je pažljivo čita, naći će mnoge odgovore za različite prilike u svom životu. Tko slijedi primjere i upute u njoj zapisane, uvjerit će se sam "na svojoj koži", da su aktualni danas, kao što su bili u vrijeme kada su zapisani (odnosno predajom predani). Na mnogim stranicama ćemo pročitati zapise kao da su uzeti iz našeg života. Kada ih slijedimo bez pogovora, ne uplećući

svoje mišljenje, vidjet ćemo da je ishod pozitivan, a i razumjeti zašto su se pojedine stvari dogodile nama osobno, kao i u svjetskim razmjerima.

Kada čujemo svjedočanstva o Bogu, potrebno mu je dati priliku da se On sam posvjedoci i u našem životu.

Sumnjivci će odmah reći da su Bibliju pisali ljudi. Dakako, i mi ćemo to isto reći.

Svi znamo da je Bog Duh i da nema tijelo. Upravo zato se je poslužio ljudima, birajući pri tom poštene, vjerne i Njemu predane ljude. Oni nisu pisali svoje mišljenje, već su zapisivali ono što im je Božji Duh nadahnuo.

Nikada nitko neće reći da kuća ne pripada vlasniku koji je zamislio kakvu kuću želi i uzeo zidarske radnike da ju sagrade po njegovoj zamisli i njegovim sredstvima. Svatko će znati da je to njegova kuća, a neće se spominjati zidari, koji su dobili plaću za svoj trud.

Tako je i Gospodin nadahnuo one koje je smatrao sposobnima da zapišu Njegovu volju, kako bi je svaki čovjek mogao upoznati i znati što je Njegova volja kako bi je izvršavao i primao nagradu.

Sada još valja dati odgovor onima koji sumnjaju da je Isus ne samo postojao, nego i bio i jeste Božji Sin.

Isus je Krist. Isus iz Nazareta bio je povjesna osoba, rođen oko 6. god. pr.Kr. i umro vjerojatno godine 30., točnije 7. travnja iste godine, kako piše J.-R. Busto Saiz.

O njegovu životu govore 4 Evandjela, cijeli Novi Zavjet te nekoliko povjesnih zapisa.

O povjesnom Isusu saznajemo prvenstveno iz novozavjetnih spisa, tj. iz Evandjela i poslanica, ali o Isusu govore i neki nekršćanski pisci: Tacit, Plinije Mlađi, Svetonije, Josip Flavije, te zapisi u Talmudu i Kur'anu.

Povjesničar Tacit u svojim Analima, napisanim od 116. do 117. godine, spominje Isusa i da je po nalogu Poncija Pilata razapet na križ.

Židovski povjesničar Josip Flavije dva puta spominje Isusa u svom djelu *Antiquitates Judaicae*.

Vjerojatno će i oni koji sumnjaju da je Isus bio stvarna ličnost, ako već ne vjeruju kršćanskim izvorima, morati prihvatići izještaje nekršćanskih pisaca i povjesničara.

Kršćani vjeruju da je Isus utjelovljeni Sin Božji ili "Riječ koja je Tijelom postala". Prema tome Bog, koji se utjelovio rođenjem po Djevici Mariji i tako postao čovjek. Da bi Isus mogao postati čovjekom, morala ga je roditi žena, osoba ljudskog roda. Upravo zbog toga je Isus pravi Bog i pravi čovjek.

Meni se čini ta činjenica vrlo jasnom, jer da je Marija bila božanskog roda, ne bi mogla donijeti na svijet čovjeka.

Dakle, sada već imamo odgovor i na to pitanje, pa treba odgovoriti zašto se kaže Isus Krist.

Valjda nitko i nije pomislio da mu je to drugo ime ili čak prezime. Krist je riječ koja na hrvatskom jeziku označava Njegovu funkciju; to znači: Otkupitelj – Spasitelj.

Krist, prema grčkoj riječi Χριστός (Hristos), "Pomazanik", što se prevodi s aramejskog Mešija, to jest Mesija.

Stavimo li Isusa Krista u središte naše vjere, možemo se nazvati kršćanima, jer je to naziv za one koji vjeruju i slijede Krista, pa se prema tome i po Njemu nazivaju.

Na kraju, nakon što smo upoznali čovjeka Isusa, bitno je za nas znati da je On Krist.

Za kratko vrijeme svog života, On je ljudima pokazao put kojim trebajući da bi primili konačno spasenje.

Iscjeljivao je bolesne, podizao mrtve i stvarao mnoga zamisliva i nezamisliva čuda, ali Njegovo glavno poslanje je bilo donijeti ljudima oproštenje grijeha i spasenje.

On je svojom smrću na križu otkupio čovječanstvo od propasti, ropstva grijeha i sotonske vlasti.

Njegova nevina krv oprala je i još uvijek pere grijehu onima koji spoznavši svoju grešnost, zažale, pokaju se i promijene (obrate).

Čovjek je po prirodi grešan, ali on isto tako, već od vremena kada je prvom čovjeku Bog udahnuo dušu, čezne da se njegova duša vrati Bogu.

Uz sve svoje grešne sklonosti, čovjek teži čistoći, svetosti i Božjoj blizini. Mnogi su već pokušali odreći se zla i nečistoće, biti plemeniti i dobri, ali su morali uvidjeti da su nemoćni.

Grijeh ih je uvijek ponovno, poput magneta nazad privlačio u glib poroka.

Neki su odustajali, drugi su si pak oduzimali živote ne podnoseći tu podvojenost duše; tu prazninu koja je vapila da bude ispunjena, ali uzalud. Tamna je strana uvijek bila jača.

Sve to nije moralno biti tako beznadno. Oni kao da nisu znali ili nisu shvatili da je upravo zbog toga došao Isus na ovaj svijet. Ono što čovjek ne može sam, može uz pomoć Spasitelja.

Biblija kaže u Evandelju po Ivanu 3:16:

"Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svog jedino rođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni."

To je nezamislivo velika ljubav, koju si može svaki roditelj zamisliti. Otac je žrtvovao svog Sina, a Isus je dragovoljno pristao na tu žrtvu.

Bez suza ne mogu ni razmišljati o tome, kako je bez riječi prigovora izvršio Očevu volju. Mislim da to ne bi bilo moguće da nas nije nadnaravno ljubio i sažalio na nas.

Šutke je podnio poniženje, vrijedanje, bol i smrt, da bi nama donio spasenje.

Pogledamo li unazad, tužni smo zbog Njegove muke, ali se naša tuga pretvara u radost kada vidimo da je Otac prihvatio Njegovu žrtvu i nije ostavio Njegovo tijelo u grobu da istrune, već ga je uskrisio.

Radost je kada znamo da je Isus živ i prema onome što u Pismu piše, On sjedi s desna Bogu Ocu i zagovara nas kod Oca.

Taj umrli i uskrslji Isus još i danas opraća grijeha, još i danas daje snagu onima koji se žele odreći grijeha i biti čisti.

On se nije umorio; još uvijek zove:

"Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ћu vas okrijepiti. Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama, jer jaram je moj sladak, a moje breme lako." (Matej 11:28-30)

Osjećam se posramljeno kada pomislim na mnoštvo ljudi koji žive u neznanju, pate i srljaju u propast, a mogli bi biti oslobođeni tog bremena.

Većina ih misli da su vjernici, da se, kada sagriješe pokaju i od čovjeka dobiju oprost, ali su nemoćni da prestanu grijesiti, pa se ponovno kaju i tako se u nedogled vrte u krugu.

Sve je drukčije kada se dođe k Isusu. On oprašta, tješi i podiže klonulog čovjeka. Daje mu snagu da okrene leđa zlu.

Onog tko njemu dode, Isus nikada ne ostavlja; vodi ga posredstvom Duha Svetog, uči i savjetuje.

Oni koji su prošli taj put spasenja, doživjeli su Boga živog. Osjetili su Njegovu prisutnost. Puni su hvale i slave za Njegovu milost, jer su spoznali da to nije njihova zasluga zbog dobrih djela ili pobožnosti, već čista i bezgranična milost.

Zato su pravi vjernici, bez obzira na tegobe i nevolje, uvijek radosni, jer to je radost spasenja.

Nekada su oči suzne od bola, nekada su molitve očajnički vapaj, ali jedna sitna iskra u grudima ne daje da padnu u očaj. Kao da osjećaju da je Isus Krist uz njih i kaže:

"Ne boj se! Ja sam uz tebe –ti si moj!" (ili moja).

PRAVI ISUS

(odlomak iz pjesme)

I vidjeh u duhu, Isusa,
gdje me
u svoj zagrljaj prima
i kaže mi:

"Ljubim te, ti si moja svojina."

Sada znam
da sam upoznala Isusa.

Onog Isusa
koji molitve čuje.
Onog pravog Isusa,
koji bolesne iscjeđuje.

NEMA SLUČAJNOSTI

Uvijek sam znala da Boga ima.
 To mi je netko već u djetinjstvu rek'o,
 ali sam u srcu uvijek bila sama,
 a Bog je bio negdje daleko.

Zamišljala sam kako na zemlji
 mnogo ljudi ima,
 a Bog je jedan
 i kako da pomogne svima?

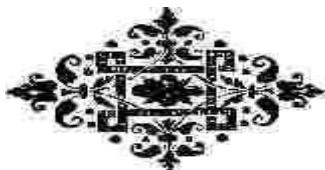
Ne znam da li se Gospod ljutio
 ili se smješkao zbog neznanja mog,
 ali znam da me je Duhom Svetim uvjerio
 da je On sveti i svemogući Bog.
 Znam da mi je na razne načine
 mnoge poruke slao;
 znam da me je neumorno k sebi zvao.
 Ja sam mislila da to ne može biti stvarno,
 mislila sam da se sve to zbiva
 sasvim slučajno.

Ali kada Bog zove –
 On otvara vidike nove!
 To znam jer mi je duhovne oči otvorio,
 jer je od mene novo biće stvorio!
 To znam jer me nije uzalud zvao -
 to znam jer mi je čvrstu vjeru dao
 i sada znam da ne postoji slučajnost –
 da je Bog Istina i djelotvorna stvarnost.
 Spoznala sam istinu i značenje
 da je Bog jedan, ali da On može sve!
 Od grešnika može sveca stvoriti,
 hladno srce u baklju pretvoriti.
 Onog tko živi po Njegovom planu,
 On štiti i čuva kao kap rose na dlanu.

Svakom tko se Njemu preda
 svakom tko se odrekne svog ega
 svakom tko se nanovo rodi
 i u životu po Njegovoj riječi hodi,
 Duh će Sveti, Branitelj biti.
 Žive vode iz Stijene će piti
 slaveći Spasitelja svoga,
 veličati svetog i jedinog Boga.
 Onaj tko nema bogatstvo
 niti ičega da se njime kiti,
 osjećat će se bogatim
 jer će Gospod s njime biti.

Ni danas nema slučajnosti.
 Tu si, jer je Bog to htio:
 On nikad ni jednu ovcu nije zaboravio.
 Osjećaš li da baš tebe zove,
 silni, svemogući Bog?
 Shvaćaš li prijatelju
 da te ljubi, kao zjenicu oka svog?

Hoćeš li se oglušiti na taj poziv
 i slučajnosti ostaviti sve
 ili ćeš srce Kristu predat
 i nanovo roditi se?
 Tad će pjesma slave
 prodrijeti iz tvojih grudi.
 Znaj da Isus oprašta i sada još ne sudi!
 Pohrli, požuri, zar ne čuješ glas?
 To Isus sada tvoje ime zove
 i nudi ti spas.

SAD KAD ČUJEŠ

Da te Isus zove
čuo si već mnogo puta,
al' je tvoja šija ukočena i kruta.

Pomaknut se nećeš s mjesta,
Nit' promijeniti smjer.
Tadicija te ščepala
kao krvolоčna zvijer!

Očima već vidiš,
a srce ti odgovore traži,
no odbijaš spoznat
da te vežu laži.

Lažu ti za svece, za Mariju – lažu
i da Bog je dobar, ne kažnjava kažu.
Kažu da nema pakla, ali da čistilišta ima,
da su djeca Božja,
glatko lažu svima!

A ti kažeš: "Valjda znaju,
učili su škole.....
Pa i oni uče dobro i Bogu se mole."

Saberi misli svoje i Bibliju čitaj,
a onda svoju savjest i srce zapitaj.

Razmisli dobro
što Božja riječ kaže!
Prijatelju dragi,
tebi netko laže!

Nije svatko dijete Božje,
tko kaže da vjeru ima;
niti se kroz svece i Mariju
spasenje duše prima.

Valja ti se pokajati i k Isusu doći –
 da oprosti grijeha
 u Njegovoj je moći!

Ne možeš vjerovati da postoji Bog,
 a držati ga postrance
 od života svog.

Ne možeš zbog tradicije
 pred istinom zatvarat oči,
 jer ćeš i ti jednom
 pred Stvoritelja svoga doći.

Hoćeš li mu reći da si išao
 kud ide većina:
 vjeru otaca slijedio, a ne Božjeg Sina?

Probudi se čovječe!
 Sad srce otvori
 i poslušaj riječ Boga koji te stvori!

Ne propusti spasenje!
 Neka ti vjera jača:
 spasenje je bez naplate,
 ali nevjera se plaća.

Sad primi spasenje
 Život vječni – koji ti Isus nudi.
 Primi dok još milost traje
 i ne čekaj da ti sudi!

Gdje ćeš sprovest vječnost svoju?
 (Jer ovozemaljski život ide kraju,)
 u sumporu i vječnom ognju
 ili s Isusom u raju?

VRIJEME ODLUKE

Kako je ništavan čovjek!
 Kroz život se s mukom kreće,
 a ipak jedinu stvarnu pomoć
 od Boga prihvatići neće.

Kako je sitan i malen
 pod beskrajnim nebeskim svodom,
 ipak se svojom snagom hvali
 i diči svojim rodom.

Teško mu iznudiš priznanje
 da se zbog grijeha patnja umnožila,
 da su se zbog ljudske nevjere
 sotoni vrata otvorila.

Čovjek s mukom svoje breme vuče.
 Psuje i Boga proklinje,
 umjesto da na koljena padne
 i od Gospoda oproštenje dobije.

Neka se nitko ne vara:
 s ovim svijetom muke prestati neće.
 Kada završi svoj život na zemlji
 grešnik put pakla kreće.

Kreće na mjesto užasa,
 boli koja ne prestaje.
 Boli neizbjegne kazne
 koja za vječnost ostaje.
 Kako da ne zaplaču oni
 koji su doživjeli spasenje,
 i od Isusa Krista dobili oproštenje,
 nad onima koji sve dublje tonu
 i umjesto Krista, slijede sotonu?

Naše su suzne oči. Žarke su molitve naše,
da smiluje se Gospodin i spasi najbliže naše.

Znamo da milost još traje
ali i to vrijeme nije bez kraja:
kada se napuni spašenih broj,
zatvorit će se vrata raja.

Neće ući tko se nije nanovo rodio,
tko nije život po Božjoj riječi vodio.

Zaista, neće ući oni
koje Kristova krv nije oprala;
samo će se čuti škrgut zubi-
mase koja je vani ostala.

Zato majke i očevi, vapimo
da naša djeca spašena budu
Gospodara slave molimo
da ih ne preda vječnom sudu.

Vićimo glasno da svijet nas čuje
da se grešni narod obrati.
Isus će našu molitvu čuti
i još mnoge k sebi pozvati.

A mi, narode Božji, slavimo Boga,
slavimo Krista, Spasitelja svoga!

Neka Kristova crkva slavi i kliče,
zora već rudi, novi dan sviče.
Uskoro će našim nevoljama doći kraj,
jer dolazi Isus, da nas povede u raj!

ŠTO JE CILJ TVOG PUTA?

Koliko je zapreka na putu,
 koliko opasnosti vreba,
 ali svaku od njih može,
 ukloniti Otac sa neba!

Koliko puta nogu skrene,
 oči zablude u grijeh,
 al' Isus kaže: 'Slijedi mene!'
 Tad sotoni prisjedne smijeh.

Preo je mrežu i zamke sotona,
 obećavao je i laži govorio;
 lagodnim životom mamio,
 privid sreće je tvorio.

No oni koji Božju riječ poznaju,
 oni kojima je gospodin oči otvorio,
 znaju da je Bog čovjeka
 za svoju slavu stvorio.

Kristovom krvlju ga je oprao
 Duhom Svetim ga je vodio,
 i kad se iskreno pokajao,
 vodom i krvlju ga nanovo rodio!

Čovjek ništa na zemlji nema
 što bi izvorno mogao svojim zvati,
 no Bog mu je dao slobodnu volju
 da sam odluči kome će život svoj dati.

Želi li život svoj Isusu predat
 i s Njim sigurno do Oca stići,
 tad će ga čuvat na Uskom putu,
 kroz sve će nevolje s njime ići.

No skrene li čovjek,
zablijеšten tričarijama
koje lažno sjaje,
tad se udaljuje od Spasitelja svoga
u zabludi tone, koju sotona daje.

Cilj svog puta još uvijek
svi ljudi birati mogu:
hoće li u paklenu tamu,
ili u raj, Gospodu Bogu!

Na raskrše kada staneš,
kojim ćeš pravcem krenuti?
Hoćeš li trenutne radosti svijeta
ili ćeš haljinu bijelu odjenuti?

Hvala Ti, Gospode,
što još uvijek birati mogu,
što se čitavim svojim bićem
želim predati Bogu!

A pitam vas, sestre i braćo,
tko želi zbog trena, vječnost izgubiti?
Zar nije blaženije
svog Spasitelja ljubiti?

Ne slušamo više mamac i poruke
koje nam sam sotona šalje.
Kristovom smo krvlju oprani!
Za Isusom Kristom
mi idemo dalje!

SVIJETU TREBA ISUS

Svijet je u tami.
Znam, u njemu sam bila.
Bez cilja juri, kao da ga goni
nevidljiva, demonska sila.

Ljudi su bez nade.
U srcima im praznina.
Tek tu i tamo tračak svjetla,
ali u duši mrak i tmina.
Kao da glume živa stvorena.
U bunilu se kreću usred dana,
a kada pruže za željenim ruku,
vide da sve je fatamorgana.

Trebaju ovo, trebaju ono,
za ispravnostima pružaju ruke;
na leđa svoja navaljuju teret
još više si zadaju muke.
Tko danas vidi da hoda u tami?
Koga još danas svetost mami?
Tko danas traži pomoć s neba?
Tko li je svjestan, da Isus mu treba?

Malo ih ima, rijetki ga traže,
ali Gospodin Isus ipak ih nađe.
Neumorno zove, u svjetlost priziva
dušu koja u tami se skriva.
Onom tko čuje, tko se odazove
spasenje daje i nade nove.
Bolnoj duši, On utjehu daje,
u opasnosti svakoj, u obranu staje.
I kada se čini da je preteško breme,
kad pritišće bolest ili je smrt sve bliže,
tada te onaj, koji te silno ljubi,

milostivo u svoje naručje diže.

Za one koji žive bez Krista,
na kraju života nema nade
da vječni život provedu uz Njega,
po obećanju
koje vjernima dade.

Naprotiv, tama će još tamnija biti,
a nigdje mjesta gdje možeš se skriti.

Samo trajanje boli bez kraja,
samo patnja bez Krista, bez raja.

To mjesto patnje stvoreno nije
za onog kome u Kristu je vjera,
već za one koji se obratiti neće,
za pale anđele i Lucifera.

Zato svaka vjerna duša poziva
"Obrati se, od Isusa traži oproštenje!"

Samo u Bogu traži svoj mir,
život vječni i duši spasenje."

Kada te Isusova krv opere,
krv s Njegovog čela i ranjenog boka,
biti ćeš ljubljeno dijete Božje
biti ćeš zjenica Njegovog oka.

Tada ćeš moći slaviti Boga!
U srcu svome bogat ćeš biti.
Samo tada ćeš moći u svjetlu hodit
i nećeš se morati u tmini kriti.

Jer Isus je svjetlost
koju ne može prekriti tama!
S narodom Božnjim ćeš klicati:
Emanuel, Bog sa nama!

NISMO ZNALI ZA BOLJE

Najprije ne znamo ništa,
 a onda smo mislili svi
 da smo puni znanja
 onog što smo naslijedili.
 a ono što smo naslijedili,
 bilo je malo o Bogu koji nas stvorio.
 Jedva smo znali za Krista,
 a o životu na Riječi, malo se govorilo.

Kakvu su nam nadu mogli
 beživotni kipovi dati?
 Kakvu smo vjeru u Život vječni
 takvim životom, mogli imati?

Sve je to bila tradicija,
 a mi nismo znali za bolje.
 To su bile odluke čovjeka,
 a ne riječi Božje volje.

Htjela sam biti dobra,
 ali kako sam to mogla postići sama?
 Nitko mi nije rekao da to čini
 Isus Krist u nama.

Htjela sam služiti Bogu,
 a u ljudskom sam jarmu bila
 i nikada nisam znala
 da postoji Duha Svetog sila.

Kako da zahvalim Gospodu,
 što mi je um i srce otvorio?
 Kako da kažem "Hvala",
 što je od mene
 novo biće stvorio?

Često u mojoj nutrini Duh Sveti
 "S neizrecivim uzdisajima moli".
 Često mi Gospod daje svjedočanstvo
 koliko nas Bog naš voli.
 Divno je moliti živog Boga
 koji nadu daje i uslišanje,
 koje ne može dati kip
 niti ma kako velebno zdanje.
 Jer zdanja nisu crkva,
 kao što smo prije vjerovali.
 Mi smo crkva, narode Božji,
 mi koji smo djecom Božjom postali.

Sada je divno slijediti Krista.
 Ići kako nas On vodi,
 svakog dana biti čišći i bolji,
 od kako nas Duhom Svetim rodi.

Blagoslovljeno je sada služiti Njemu,
 posvetiti mu svoje dane i noći.
 Blagoslovljeno je ime mu slaviti,
 pred Njegovim licem moliti moći.
 Čekati da vidim licem u lice
 lik Njegov koji u grudima nosim;
 živjeti Kraljevstvo nebesko,
 samo to molim i prosim.

O, braćo i sestre mi znamo
 da On je svjetlo koje ne obuze tama.
 Jednom ćemo ući u Kraljevstvo nebesko,
 a Emanuel, Bog je već sada s nama!
 S nama je Onaj kog srce ljubi!
 Zbog kojega grijeh sve čari gubi!
 Svojom žrtvom nam je donio spas:
 kad On je s nama - narode Božji,
 tko može tada biti protiv nas?

KATARZA

Ako su ti zbog krivnje
oči suzne, tada placi!
Pokajanje krivcu
uvijek olakšanje znači.

Prorok Jeremija se u 31. poglavlju, u 19. stihu kaje, nariče, i stidi pred Bogom:

*"Odvratih se od tebe, ali se pokajah,
uvijek, i sad se u slabine tučem.
Stidim se i crvenim,
jer nosim sramotu mladosti svoje!"*

Evangelist Matej poziva na obraćenje:

*"Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!" Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok:
Glas viće u pustinji:
Pripravite put Gospodinu,
poravnajte mu staze!"*
(Matej 3:2+3)

Sam Isus, za stolom u Matejevoj kući, farizejima, ali i svojim učenicima, između ostalog, kaže:

"Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike."

Zar to sve ne govori o važnosti pokajanja, ali naravno, uz čvrstu odluku obraćenja?

ISPLATA JE NEIZBJEŽNA

Plaćimo danas, jer sutra
možda neće biti suza.

Neisplakane suze
uvijek jače peku.
S vremenom
krivnja težom biva.

Dug se gomila
a isplata nikad ne izbiva.

Onome tko se pokaje, sam Isus kaže u Evandelju po Mateju u 9:6:

"Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehu!"

U Evandelju po Marku, 2:10, oprostivši uzetome grijehu, ponovio je književnicima čije je misli prozreo, ist riječi:

"Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehu!"

U farizejevom domu, gdje je bio gost, Isus je raskajanoj ženi, kako piše u Evandelju po Luki, 7:48-50 rekao:

"A ženi reče: 'Oprošteni su ti grijesi'

"Uzvanici počeli nato među sobom govoriti:

'Tko je ovaj da i grijehu opravišta?'

A on reče ženi:

'Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!' "

VODA ČEKA!

(povodom biblijskog, vodenog krštenja)

Evo vode koja čeka
 Za čovjeka starog –
 voden grob,
 da Kristovom krvlju opran,
 skrši lance i prestane biti rob.

Da se riješi grešnog stanja,
 da nanovo rođen bude
 i spasenje svoje primi
 predviđeno za sve ljude.

U toj se vodi
 Kristu, obećanje daje
 s Njim se sklapa savez
 koji vječno traje.

Radosni smo, djeco Božja,
 opet je otet plijen sotoni,
 koji grešnom dušom vlada,
 i u propast goni.

Radosno je nebo danas,
 slave Boga skupa s nama,
 zasjala je svjetlost
 tamo gdje je bila tama!

O, kako nam srce bije!
 Nove sestre, nova braća!
 Božja se riječ sve više širi,
 a kraljevstvo nebesko jača.

Obećanje sad će dati,
 na Put uski, hrabro stati.

Više neće sami hodit
Krist će svakog od njih vodit.

Dug je, znamo, put do cilja.
Mnoge kušnje treba proći,
ali tko ustraje do kraja
k Isusu će u raj doći.

Često put bi nogu stala,
duša gorko zaplakala.
U neznanju što da čini,
odgovor bi našla na visini.

Kao da se Isus smiješi:
"Oprani su tvoji grijesi.
Sigurna sad možeš biti
od kruha jesti, i od vina piti.

Tjeskobno ne brini više,
čitaj što u Pismu piše:
"znaj da kad je nemoć tvoja očita
ono što ti ne možeš,
mogu ja!"

Danas je Kristov dan,
dan slave i pobjede!
onima koji Njega ljube,
na dobro će izvesti sve!?

Radujmo se braćo sada
i nemojmo ovu radost kriti,
naš Isus je sad tu sa nama
i uvijek će s nama biti!

NAPIJTE SE NA MOM VRELU

Vi ljubavi pokradeni
sakati i opljačkani,
vi žedni i iznurenici
napijte se na mom vrelu!

Ja sam vrelo
iz kog ljubav teče –
milosrđe od svega većeg,
koje ljubav pruža,
blaži bol.

Napijte se
na mom vrelu,
vi sakati
i vi bez štaka!
Pijte život – nadu pijte:
izidite
iz vječnog mraka!

SPASITELJ ISUS KRIST POZIVA

*"Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas
okrijepiti."*
(Mt. 11:28)

POD K R I L I M A

Izajia 40:31

*"Al' onima koji se u Jahvu uzdaju
snaga se obnavlja,
krila im rastu kao orlovima,
trče i ne sustaju,
hode i ne more se."*

Onaj koji je u skloništu pod krilima, može svjedočiti živu istinu:

" Vjerujem Isusu! "

Njegova se riječ ne mijenja. Sva Njegova obećanja su vjerna.

David, kralj i psalmist je to iskusio i u 23. psalmu, u 5. stihu rekao:

*"Trpezu preda mnom prostireš
na oči dušmanima mojim.
Uljem mi glavu mažeš,
čaša se moja prelijeva."*

On je, iskusivši sigurnost Božje zaštite, odlučio i u 6. stihu izjavio:

*"U Jahvinu ču domu prebivati
kroz dane mnoge."*

VJEROVATI U ISUSA ILI VJEROVATI ISUSU?

Mnogi će ljudi ustvrditi da vjeruju u Isusa. To nije ništa neobično, jer i sotona vjeruje u Isusa, tj. da On postoji, ali rijetko tko si postavlja pitanje, vjeruje li zaista Isusu, odnosno ima li potpuno pouzdanje u Njega.

Veliki broj ljudi, i to onih koji tvrde da su kršćani, nemaju tog pouzdanja. Bolju, a niti ne pokušavaju stati na Božju riječ i moliti ozdravljenje. Pa, i kako će moliti da Gospodin ispuni svoje obećanje, kada sami ne ispunjavaju ono što je uvjetovano za ispunjenje tog obećanja?

U Evandđelu po Mateju, 23:37, Gospodin nas upozorava na našu tvrdoglavost kada kaže: *"Koliko puta htjedoh skupiti tvoju djecu, kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila , ali vi ne htjedoste!"*

Ipak je već prorok Izajia 40:31, u Starom zavjetu, spoznao i objavio:

"Al' onima koji se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se."

Kada bi ljudi imali zaista pouzdanje i vjerovali Isusu, zar ne bi pohrlili da se sklone pod ta krila, budu zaštićeni i da im se snaga obnovi?

A što čine ljudi? Kao da sumnjaju u tu istinu pa i ne pokušavaju stati na Božju riječ i moliti da se ispuni Božje obećanje.

Oni gladuju kod prepunog stola, jer ne daju Gospodinu da (kao što je David u psalmu 23:5, rekao) prostre pred njima stol pun obilja.

Kako žalosno stanje, dok se onima koji se pouzdaju u Riječ i sklone pod "Krila", snaga obnavlja i stol prostire.

Oni koji su u skloništu pod krilima, mogu svjedočiti živu istinu: Vjerujem Isusu! Njegova se riječ ne mijenja. Sva Njegova obećanja su vjerna.

Ne možemo imati boljeg niti moćnijeg prijatelja i zaštitnika od Gospodina Isusa Krista. Po ne znam koji puta naglašavam da možemo iskusiti Njegovu pomoć i ljubav, već na ovom svijetu uz neugasivu nadu beskrajne vječnosti.

ČULA SAM

Ti nisi od mene okrenuo lice
 i nisi bez glasa
 kraj mene prošao.
 Čula sam
 da moje ime zoveš
 i da si s razlogom
 u moj život došao.

Čula sam da kažeš: "Ljubav",
 a moja duša je
 kao jeka
 odgovor dala
 i ja sam znala
 da me dugi put čeka,
 želim li slijediti Tvoj glas.

Tvoj lik je
 u moje srce otisnut.
 Sada Ti stope slijedim
 vjerom odjenuta znadem,
 da sam slijedeći stope Tvoje
 našla Uski put.

KLIKTAJ DUŠE

Braćo u Kristu radujmo se,
 slaveći Spasitelja svoga.
 On je štit i zaklonište
 za svu djecu živog Boga!

KRIST U NAMA

Razmišljam sretna, da moj Isus
kraljuje uz Oca, na tronu svom,
i osjetih treptaj radosti,
što živ je u srcu mom!

Veličinu Njegove žrtve na križu
još uvijek u cijelosti ne mogu shvatiti.
kako može običnog čovjeka grešnog,
toliko silno ljubiti?

Poneko dijete Božje i dalje tjelesno živi,
no kao da se želi tješiti,
kaže: ja sam SAMO čovjek,
ljudski je grijesiti!
Isus nije zato umro
da SAMO ljudi ostanemo:
On je sebe žrtvovao
da duhovnim životom živimo.

Da, ljudski... bilo je prije,
no Pismo kaže, da Duha Svetog smo hram.
Sada smo djeca Božja
i nitko više nije sam.
Mi nismo SAMO LJUDI!
Pa zar nismo nanovo rođeni?
Zar nismo tijelo Kristovo
i Duhom Svetim vođeni?

Zaista nismo SAMO ljudi!
U nama je iskra živog Boga.
Nemamo opravdanja za grijeh!
Ne žalostimo Spasitelja svoga!

Prestanimo živjeti od dječje hrane.
 Vrijeme je da čvrstu hranu prihvativimo;
 da zaronimo u dubinu Kristove ljubavi
 i posvećenja se latimo.

Jer, ako se ne maknemo od početka
 tada smo tjelesni, zakržljalo dijete.

Nećemo proći kroz vrata neba
 niti se uvrstiti u svete!

Živimo, braćo i sestre tako,
 kako nas riječ Božja uči:
 prije smo izgubljeno lutali,
 sada sigurno idemo kući!

Kada na riječi Božjoj stojimo
 Mi nismo LJUDI SAMO,
 mi Božje smo svećenstvo:
 Sunasljednici s Kristom, znamo.

Težimo k savršenstvu!
 Ništa manje od toga!
 Samo je potpuno predanje
 dostoјno silnog i svetog Boga!
 Tada se na nas sila izlijeva
 Duh Sveti u nama buktinju pali
 i plamen sveti u nama gori
 Svevišnjeg Boga slavi i hvali.

Riječ Božja teška nam nije
 i ništa u nama nije kao prije,
 jer Isus sve novo u nama stvori.
 Braćo i sestre neka nitko više
 mi smo samo ljudi ne govori.

Sada je u nama svjetlost, gdje prije bila je tama
 narode Božji –
 sada je Krist u nama!

MI ŽIVIMO U SVIJETU

Mi živimo u svijetu zla;
mi živimo u svijetu laži,
ali naša besmrtna duša
čistoću Božju traži.

Mi živimo u svijetu,
ali nismo od ovoga svijeta i zla;
izistišli smo iz tmine
i slijedimo Gospodina.

Taj svijet nam nema što pružiti.
Kada bi nam dao, blago svijeta cijelo,
mi znamo da sve je obmana
sve to je sotonsko djelo.

Kada smo jednom okrenuli leđa
i izašli iz ropstva tame,
idemo hrabro za Isusom
a on nas nikad neće ostaviti same.

Idemo za Njim. Njegov primjer slijedimo!
On nas čuva kao zjenicu svog oka:
jer više od vlastitog života
za našeg Gospodina vrijedimo.

Kada se čini da ništa nemamo,
u Njemu su nam data najveća blaga:
spasenje i Život vječni;
u Njemu je sva naša snaga.

Kamo god idem kao pobjednik se krećem!
Ne bojim se napada zloga,
jer sam uvijek svjesna
da sam dijete svemoćnog Boga!

Nije tajna da Božje sam dijete
i sotona znade moje ime.

U bijesu svom želi mi nauditi
i služi se oružjem svime.

Može me napadati
kao nekoć što je Joba napadao,
ali me, uništiti ne može,
jer je Isus u moju obranu stao.

Istina, braćo i sestre
na ovome svijetu tek prebivamo,
ali već živimo Kraljevstvo nebesko
jer mi samo Isusu Kristu pripadamo.

Moramo prolaziti gradom punim zla.
Opoganjrenom grijehom ulice iste,
ali noge naroda Božjeg
i usred smeća, ostat će čiste.

Čuvajmo haljinu bijelu
da je nitko ne ukalja,
jer narode Božji, u toj haljini
pred Božji sud, nam stati valja.

Stog želim da haljina bijela
na meni ostane uvijek čista;
kada stanem pred Oca nebeskog,
vidjet će da me pokriva krv Isusa Krista.

Narode Božji, zar ima što ljepše
no živjeti u miru i nadi?

Biti plod Kristovog djela,
jer Krist svoju crkvu gradi.

Neće je srušiti vrata pakla,
niti joj itko nauditi može,
a mi ćemo u vječnosti klicati:
svet si svet, Gospode Bože!

DUHA SVETOG HRAM

Znam da postoji svjetlo
koje nikada ne može obuzeti tama,
a to je Emanuel,
Bog koji je uvijek s nama!

Ipak znam da postoji nebeski dom
gdje Otac strpljivo djecu svoju čeka
da se Uskim putom kući vrate
napuštajući prebivališta
nestalna i daleka.

Osjećam čežnju koja raste
iz dana u dan sve je veća,
jer u svijetu je sve laž i obmana
tek u Isusovoj blizini mir je i sreća.

Kada je teško i kada sve боли,
kada čežnja raste i srce se moli,
tada najednom shvati duša:
tu je Emanuel, i On sve sluša.

Tada zemlja nije daleko od neba
znam, tu je sve što mi treba.
Vjerujem, vjerujem dušom svom,
da je nebo tamo – gdje je On!

O, čuvajmo dušu našu,
da sveta je i čista,
jer i zemlja može
biti predukus neba i Krista.

Braćo, sestre, kad je Isus s nama
bespomoćan je sotona i nemoćna tama.
Jesmo l' žedni? Pijmo!

Voda života tako obilno teče,
a onima koji Boga ljube,
sve se na dobro okreće.

Mi smo rod odabrali
novo će nam ime dati.
Danas smo još samo ljudi, no
jednom ćemo pred Njega stati.

Raširit će svoje ruke
kao djecu svoju priviti na grudi.
Zato sestro, brate, ne posustaj!
Budi strpljiv, vjeran budi!

Digni glavu, nebo gledaj
i život svoj Kristu predaj!
Budi svjestan – nisi sam:
ti si Duha Svetog hram.

NIKADA SAMA

Moje duhovne oči
Krista već sada vide
na Uskom putu
moj Gospod uz mene ide.

OD ŽIŠKA DO BUKTINJE

Dan u kojem Ti nisam blizu
više nalikuje noći.

Strepnja mi obuzima srce –
znam da tako ne smije proći.

Ne želim dočekati noć,
a da Ti nisam dodirnula skute,
jer znam kako je bilo prije –
kad su nemoćni ljudi, a nebesa šute.

Ne želim samoću duha,
a pustoš je tamo gdje Tebe nema.
Bol i praznina su svuda,
sotona nikad ne drijema.

Samo tamo gdje Ti si, Kriste,
svjetlost ne obuzima tama:
kada se Tebe držim
nisam beznadna i sama.

Tamo gdje Ti si, Kriste,
ja vidim odškrinut krajičak neba,
a to je sve što želim,
to je sve što mi treba.

Kad činim dobro,
Tvoj smiješak nazirem.
Na Riječi kada stojim,
sotoni se uspješno odupirem.

On nema tu snagu da vlada
srcem onih koji su se Tebi predali.
On nemoćno stoji pred onima
koji su Tebi, Isuse, odani.

Nema te sile, Spasitelju,
osim vlastitog neposluha,
koja nas može odvojiti
od Tebe i Svetog Duha!

Dok stojim na Tvojoj riječi,
od svijeta sam i grijeha odvojena;
dok u Tvoje stope gazim
milošću sam Tvojom zaštićena.

Znadem, Gospodine, da sam
samo žižak koji treperi,
koji snagu svoju crpi
u Tvojoj ljubavi i svojoj vjeri.

Htjela bih da moj žižak preraste
u moćnu buktinju vjere;
da me Duhom Svetim ispunjavaš,
jer za Tvoju moć nema mjere.

Kada sam sama
moj žižak je malen,
no kada se
žišci braće i sestara sjedine,
tada će silan oganj
doseći nebeske visine.

Zato svijetlimo djeco Božja,
jer ljudima spasenje treba:
treba im riječ Božja –
Njima braćo,
Spasitelj - Isus Krist treba!

OSTANITE U MOJOJ LJUBAVI

Čitajući Božju riječ otvorenog srca, neopterećenog grijesima, ne možemo se oduprijeti djelovanju Duha Svetog, koji nas ispunjava radošću.

Kako se ne bismo radovali čitajući o toj velikoj ljubavi kad nam Isus kaže u Evanđelju po Ivanu, 15:9 –11:

"Kao što je mene Otac ljubio, tako sam i ja vas ljubio. Ostanite u mojoj ljubavi! Ostat ćete u mojoj ljubavi, ako budete vršili moje zapovijedi, kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svog te ostajem u njegovoj ljubavi. Ovo vam rekoh, da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna!"

Kad shvatimo te riječi, srce u nama zaigra neizrecivom radošću koja se ne može usporediti sa svjetovnim dobrima.

Svaka riječ nam postaje upravo onakvom, kako piše, slatka; slada od meda.

Psalmist u psalmu 119:103 kaže: *"Kako su slatke nepcu mome riječi tvoje, od meda su slađe ustima mojim."*

W. Romaine, koji je živio od 1714-95. godine, a koji je bio engleski teolog (Kalvinist) je rekao da što dulje čitamo Bibliju, to je više volimo; da nam je sve slada i slada, a što više uranjamo u njen duh, to više ulazimo u Kristov duh.

Sjetimo se, da ipak nismo uvijek osjetili tu radost, već da nas je, obuzimala tuga i očaj kada smo postali svjesni tereta grijeha. Tada je ta sveta Riječ prouzročila duboko kajanje i nije dozvolila da potonemo u malodušnosti, već nas uvjerila u moć Kristove krvi, koja onima koji se Njemu obrate, opranja grijehu.

Sveto Pismo, koje nije mrtvo slovo na papiru, već živa riječ Božja, nam je, nakon što nas je uvjerilo da smo grešnici, pokazalo put do milosti Isusa Krista i do oproštenja.

Kako da se ne raduje čovjek kome je Isus Krist oprostio, oslobodio ga i ispunio Svetim Duhom?

Kako da mu nije slatka Riječ koja mu govori da je od grešnika postao djetetom Božjim, nad kojim Otac nebeski tako brižno bdije?

KAD PRED TOBOM STOJIM

Kad pred Tobom stojim
opet postajem kao dijete malo,
koje je bez kolebanja
Ocu svom povjerenje dalo.

Kada pred Tobom stojim,
moja je sigurnost veća.
Nestaju svi strahovi,
preplavljuje me sreća.
Kao val se širi saznanje
i sigurnost u zaštitu Tvoju.
Znam da Ti mogu bez sumnje predat
slobodnu volju moju.

Ona je sve što imam,
jer Ti si mi dao slobodnu volju,
da mogu sama izabrati
i donijeti odluku bolju.
Kada saznaš da zoveš moje ime
ni trena se nisam kolebala
Isuse, ljubljeni Kriste,
svoj sam Ti život predala.

A Ti si poznao moj život
i sve moje tajne si znao:
sve si mi grijeha oprostio
i krvlju svojom me oprao.
Nije samo moja haljina bijela,
već mi je i savjest čista
i nikada ne zaboravlja
žrtvu, Spasitelja Isusa Krista.

Zato kada pred Tobom stojim
sva moja osobnost nestaje,

a duh moj u Gospodu raste,
u prisustvu se Njegovom raduje.
U molitvi s braćom i sestrama,

uzalud sotona vreba.

U jedinstvu s Isusom
otvaraju nam se vrata neba.

I kao da se otvaraju
nebeska vrata i prozori

Duh Sveti nad Kristovom crkvom

djeci Božjoj govori:

"Ne plaši se crkvo Božja!
Isusova ti si svojina.

Duh Sveti će te voditi
dok slijediš Božjeg Sina!"

Ne plaši se narode Božji!

Jer On te čuva ko zjenicu oka svog.

Ti si pod zaštitom Isusa Krista,
a Isus Krist je Bog

kada pred Gospodom stojim,
u Njegovom okrilju zaštitu uživam,
u sigurnosti Njegove ruke
najslađe snove snivam.

Zašto bih tražila
da činim ono što je moja volja,
kada ljubljeni moji, znadem
da je Njegova uvijek bolja?

Neka Božja volja
na nebu i na zemlji bude,
neka milost Spasitelja našeg
zaogrne sve ljude;
kako bi svi ljudi
pred Spasitelja stali
i svi grešnici svoj život,
silnom Bogu dali.

NE BOJMO SE

Prolaze dani, jedan po jedan,
 A da su svi isti, istina nije;
 Nekad su teški kao oblak tmasti,
 a ponekad kao da sunce sije.

Svakim danom nam život teče;
 u svakom se velika istina krije:
 braćo i sestre, izgubljen je dan -
 dan u kojem Isus s nama nije.

Ne mogu reći da ga tada nema,
 jer On je rekao da je uvijek s nama
 i kada na riječi Njegovoj stojim
 trak sunca ne može prekriti tama.

Kada sijevaju munje i gromovi grme,
 kada se čini da olovo nebo prekriva,
 kada mi život oluja zahvati
 i mislim da od boli neću ostati živa,

tada je teško naći riječi iz Pisma;
 tada je teško naći za što se primiti,
 ali tada Duh Sveti pritječe u pomoć:
 tješi i ukazuje što mi je činiti.

O, Gospode, hvala za Svetog Duha,
 za utjehu hvala i opomenu,
 jer tada znadem da nisam sama,
 da mi je Gospod pomoćnik u svemu.

Ma kako krhkna snaga mi bila,
 da izlaza nema samo se čini;
 ono što nikako ne mogu ja sama
 može moj Bog na visini.

Ja ne znam što se sve zbiti može
i ne znam kakvo će biti moje sutra,
ali Gospod moj plan za svaki dan ima
u Njegovoj ruci su moje noći i jutra.

I to je dobro braćo i sestre,
jer onaj tko me stvori najbolje znade
kako utješiti, kako ublažiti,
kako ukloniti sve moje jade.

Milošću sam Božjom spašena,
milošću mi je otvorio duhovne oči.
Milošću Božjom, dobila sam vjeru
i znam da mogu k Njemu uvijek doći.

Moja je vjera povjerenjem postala.
S povjerenjem sam se Njemu predala.
Njemu koji je sve moje prijestupe znao
i krvlju ih svojom oprao.

Sada na Kristu,
toj Stjeni stojim,
maknut se neću kad jednom sam stala,
braćo i sestre, ljubljeni u Kristu
u tu sam se Stijenu za vječnost ukopala.

Neka dođu bure, oluje il' orkani,
mi sa sotonom ne moramo bitku biti
Uz nas je
Onaj koji je jači od njega
Koji će ga dahom svojim pobijediti!

Radujmo se zato narode Božji
djeco, Božja, ljubljeni moji!
Ne bojmo se ničega!
Dok živimo na Riječi, Isus uz nas stoji!

NEĆU SE ODREĆI KRISTA!

Vjernici su kao djeca,
žudno svog Oca traže,
a kad se spomene ime Isusovo,
od ganguća im se oči vlaže.

Vjernik je kao dijete:
brzo opršta, a i sam se kaje,
a kada ljubi, ljubi svim srcem
i sebe nesebično daje.

Vjernik je kao dijete,
Božju riječ prihvaca.
Srcem svojim vjeruje
i isprazno ne filozofira.

U molitvi kao dijete
s povjerenjem svog Oca moli,
jer vjeruje da će Otac dati
kada ga tako silno voli.

Zna da će onaj koji je jednom dao
Svom skrušenom djetetu opet dati.

Zna da je sumnja kobna,
da mora čvrsto na Božje obećanje stati.

U nevolji svojoj
k Njemu se obraća,
jer zna da je Očeva snaga
od njegove mnogo jača.

I kada ne može svoje teškoće
ljudskim umom ukloniti,
on traži rješenje kod Krista,
koji može sve prepreke slomiti.

Kada je vjerno srce puno slave,
tada klicanju granice nema.
Djetinjim srcem punim hvale,
priznaje Gospodinu slavu posvema.

Dijete Božje zna da nikada samo nije,
da je uvijek Isus uz njega,
da će i sutra biti, kao što bio je prije.

Tražimo samo Kraljevstvo nebesko,
a ostalo će sam Gospodin dati.
Dat će Više i prije
no što stignemo moliti
tek na Riječ trebamo čvrsto stati.

Ništa više od nas ne traži,
već samo ljubav i vjeru,
a On će svakom napuniti čašu
prepunu i obilnu mjeru.

Vjera je dar i milost!
Čuvajmo to blago u sebi.
Jednom pogažena i odbačena,
nikada se vratila ne bi.

Novcem, vrijednost blaženstva
nitko ne može odrediti mjeru,
ali Gospod nam daje bez naplate,
no od nas traži samo iskrenu vjeru.

Stog kada pitate vjernika
kako je dugačka njegovog odricanja lista,
on će vam bez kolebanja reći:
"Mogu se odreći svega
ali se neću odreći Krista!"

NJEGOV SVETI OSTATAK

Kada mnoštvo ode i napusti Boga,
kad se vrate u kaljužu gdje su bili prije,
uvijek ostaje jedan ostatak vjeran Bogu,
koji živi po Riječi i Živu vodu pije.

Kada razočaraju ljudi i prevare nadе,
kada se brat u stranca pretvori,
onaj ostatak ne napušta Boga
već nastavlja Put i Božju volju tvori.

Braćo i sestre,
Bog nikada ne ostaje sam.
On uvijek sebi sačuva ostatak sveti
ma kako se mameći ih osilio đavo,
iz Njegove ih ruke
ne može oteti.

U njima svjetlo božansko gori.
njihov se žižak u oganj pretvori.
Grijehu su mrtvi
za Krista žive,
Gospoda slave – Bogu se dive.

Taj sveti ostatak
živi život u punini.
Na obećanju Božjem svoju nadu gradi.
Svjedoči Evanđelje radosti,
moli, slavi, radi!

O, molim Gospoda da se nitko od nas
s mnoštvom u grešnu prošlost ne vrati,
jer jedino Isus ima riječi života
i jedino On nam može
vječni život dati.

A prijatelja
 koji još nije svoj život predao Bogu,
 svim srcem želim zvati
 i svjedočiti mu mogu
 da bez Isusa neće mir svoj naći.

U slabosti svojoj, s Isusom će biti jači!
 Kada kušnje dođu i nevrijeme zavlada
 Isus Krist će s njime biti tada.

Vrijedno je, prijatelju,
 S Isusom ići do kraja,
 blagoslov na zemlji imati,
 obećanje i nadu vječnog raja.

O, ljubljeni sveti!
 Na ovoj zemlji opačina vlada.
 Istina, kraljevstvo nebesko je gore,
 ali u nama, ono je već sada.

Ne tugujmo za onim
 čega smo se u svijetu odrekli,
 već se radujmo onom
 što smo u našem Gospodu stekli!

Što li nam znače mrtve stvari?
 One nam mir ni trajnu radost ne daju.
 Mi imamo mir i radost spasenja -
 vrijednosti koje vječno traju.

Svoj smo prolazni život predali Kristu.
 Život na zemlji – koji je kratak,
 a sada nepokolebljivo idemo za Njim
 i želimo biti
 Njegov sveti ostatak!

PRAVI ISUS

Već kao djevojčici maloј
     o Kristu su mi pričali;
 već kao dijete malo sam znala
     da Isus Krist postoji.
     Što sam više rasla,
 vidjela sam sve više Njegovih slika,
     upoznala sam sve više detalja
         Njegovog lika.

Vidjela sam ga u crkvi
     kako visi na raspelu
     i od drveta izrezbarenu
         trnovu krunu na čelu.
     Vidjela sam ga na slici
 sa plavim uvojcima i kako u naručje svoje
     malenu dječicu prima.

Vidjela sam ga
 na mnogim božićnim čestitkama,
     a nekoliko puta sam ugljenom
         Isusa nacrtala i sama.
     Da, ja sam znala
     mnogo toga o Isusovom liku
     i mogla sam u detalje opisati
         prekrasnu Njegovu sliku.

Ali ono što nikada nisam shvatila,
     ma pred koju Isusovu sliku stala,
         da pravog, živog Isusa,
             nikada nisam upoznala.
         Sve su to bile laži.
     Neistine, da svijetu se svide.
         Obmana da zaslijepi oči
             da pravu istinu ne vide.

Jednog me je dana Sveti Duh
probudio iz te grešne zablude
i pokazao pravog Isusa
u svjetlu spasenja i probude.

I najednom vidjeh u duhu Isusa
gdje nosi križ i ide na Golgotu,
vjeran do smrti na križu
primajući na se, moj grijeh i sramotu.

I vidjeh u duhu, Isusa, gdje me
u svoj zagrljaj prima
i kaže mi: Ljubim te, ti si moja svojina.
Sada znam da sam upoznala Isusa.
Onog Isusa koji molitve čuje.
Onog pravog Isusa,
koji bolesne iscijeljuje.

O, ljubljeni moji
sada znam da Isus postoji!
To nije Isusova slika
niti su to oni kipovi lažni i krivi:
to je živi Isus, koji u mom srcu živi!
Sada znam da sam upoznala pravog Isusa iz Biblije.
A to nije onaj Isus, kojeg sam znala prije.

Ima još mnogo ljudi koji kažu da znaju Boga,
ali ljubljeni moji, oni su daleko od toga.
Zato molim živog Isusa
da im Duhom Svetim otvorи oči,
da svaki čovjek shvati da može k Njemu doći.
Da Isus sve ljude zove,
da svakog pokajanog grešnika prima.

Recimo svijetu da Isus,
za sve ljude dovoljno ljubavi ima.

VAKUUM KOJI VAPI ZA ISPUNJENJEM

Blaise Pascal, sjajni francuski matematičar iz 16. stoljeća, oblikovao je bjelodanu neoklasicističku istinu:

"U srcu svake osobe postoji vakuum oblikovan Božjom rukom. I nikad se ne može ispuniti nikakvom stvari stvorenom ljudskim radom. Može ga ispuniti samo Bog, kojega je moguće upoznati kroz Isusa Krista."

U cijelosti se slažem s izjavom Blaise Paskala. Mnogo godina sam mislila da je to nešto što se samo meni događa, a tek mnogo kasnije sam čula brojne ljude da govore o praznini u svom životu.

Ta je praznina o kojoj govorim, skoro opipljiva, jer je bolna i vrlo primjetna. Ona bolno i očajno vapi za ispunjenjem, a tako malo ima onih koji o njoj propovijedaju i ukazuju kako je ispuniti.

To je čežnja za nečim, a ne znaš za čim i ne znaš kako izgleda ni kako se zove. Bez obzira što ti se događa, osjećaš da to nije to. Ne znaš što ti nedostaje i za čim zapravo čezneš. Možda bih to mogla, barem približno prispodobiti čežnji mlade djevojke koja čezne da upozna ljubav za koju sluti da je veličanstven osjećaj, ali si ga ni približno ne može zamisliti.

Bilo je vrijeme u mom životu kada sam mislila da će slikarstvo donijeti puninu u moj život.

Slikala sam s oduševljenjem i sa zebnjom očekivala samostalnu izložbu; zatim s još većom zebnjom listala likovne kritike. Kada se sve završilo, nakon izložbe, novinara i povoljne kritike, zastala sam i zapitala se: "..., a što sada?"

U tom iščekivanju je bila nada da će mi uspjeh donijeti puninu, ali se ta nada izjalovila, jer je praznina sada još više dolazila do izražaja.

Milost Božja je bila za mene, što sam prepoznala poziv Duha Svetog i odazvala se tom pozivu. Nakon toga, sve se je odvijalo vrlo brzo.

Što sam se više približavala Bogu, On mi je pokazivao da je uz mene. Sve više mi je otvarao duhovne oči i ja sam svakim

čitanjem stihova iz Biblije prepoznavala stihove koji su upravo meni govorili.

Svaka propovijed koju sam slušala, izgledalo je da je upućena baš meni. Bilo je tako mnogo toga što sam trebala saznati i primijeniti u svom životu, a ja sam bila zaista gladna te duhovne hrane.

Prazninu u mom životu ispunila je ljubav. Mislila sam da je to moja ljubav za Gospodina, a to je zapravo bila Njegova ljubav prema meni.

Dogodilo mi se ono što se biblijskim rječnikom zove: novo rođenje. To je tako divno stanje u kojem osjećaš da je sav teret skinut s tebe. Nema više osjećaja krivnje, samoće i praznine. Sva težnja je usmjerenata na jedan čisti, Bogu ugodan život. Ono što se prije moglo nazivati odricanjem, sada je prestalo biti želja ili potreba. Ništa se više nije događalo prisilom, već iz čiste ljubavi, kao želja, a ne zapovijed.

Sada sam znala da je Isus bio Onaj za koga sam i ne znajući čeznula. On mi je ispunio prazninu koju niti jedan čovjek nije bio u stanju ispuniti. On mi je dao sve što može dati samo Bog. Žalosno je u svemu tome, što mi nitko to nije rekao; što unatoč polascima u tradicionalnu crkvu i propovijedima, nikad nisam o tome čula i saznala.

Ne mogu se dovoljno zahvaliti na divnoj milosti kad je to učinio Gospodin, kroz Duha Svetoga.

Mnogo puta sam pročitala svoju Bibliju od korica do korica no jednog dana, kada sam bila na koljenima u molitvi, postala sam svjesna drugog dijela biblijskog stiha u Evandjelu po Ivanu 10:10,

"... Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju."

Sjetila sam se brojnih propovjednika u Americi, Kanadi, Australiji, Njemačkoj itd., koji baš taj stih propovijedaju, ali u sasvim drugom kontekstu. Oni ga tumače kao materijalni dobitak, odnosno bogatstvo.

Kakva besmislica je i neoprostiva šteta za vjernika kome oni propovijedaju da je Isus umro i uskrsnuo da bi oni bili bogati i da bi mogli zadovoljiti materijalne prohtjeve.

Nisam teolog, ali sam aktivni vjernik koji je doživio ispunjenje ovog stiha u svojemu životu.

Sada mi je postao potpuno jasan sadržaj tog stiha.

Pismo nam kaže da nismo samo tijelo, već da osim tijela imamo duh i dušu.

Za tijelo i njegove potrebe imamo odgovor u Evanđelju po Mateju 6:31-33

"Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: Što ćemo jesti ili što ćemo piti, ili u što ćemo se obući?! – to sve traže pogani – jer zna Otac vaš nebeski da vam je to sve potrebno.

Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati"

Toliko o tijelu i ispravnosti o prosperitetu.

Nisam filozof i ne želim se upuštati u definiciju ljudske duše, već i zato, jer koliko religija i para-religija ima, toliko ima i definicija duše.

Ono što želim reći kao vjernik, jeste da je duša besmrtna i da se smatra temeljem samosvijesti, jedinstvenim za određeno ljudsko biće. Ona je temelj utjelovljenja, izvor misli, pa prema tome znanja i planiranja. U njoj se začinju misli koje tijelo provodi u djelo.

Čovjek može biti krajnje uspješan u svojim planovima i djelima, ali time je dostigao samo sklad tijela i duše, a to nije dovoljno. Tada nastaje ona praznina, onaj vakuum o kojem sam ranije govorila, a što je i Pascal, u samo nekoliko riječi, tako dobro opisao.

Sada je već očito da duh nije došao do izražaja i da je na tom mjestu vakuum koji žudi za ispunjenjem. Blago onima koji su saznali da tu prazninu može ispuniti samo i jedino Bog.

U hrvatskom jeziku su riječi duh i duša, vrlo slični, što u engleskom nije slučaj. Engleska riječ za dušu je soul, a za duh je spirit; tako se lakše može uočiti razlika. U grčkom: psykhe (psiha) i pneuma – dok je latinski duša anima, a duh spiritus.

Razlika je u riječi, ali i u njenom značenju.

Duh je taj koji nas povezuje s Bogom.

Duh je taj koji teži za Bogom, pa i Duh Sveti je Bog. On je treća osoba presvetog Trojstva: Bog Otac, Bog Sin i Bog Duh Sveti.

Prije no što je Isus uzašao na nebo rekao je svojim učenicima da će im poslati Duha Svetoga. O tome piše u Evanđelju po Ivanu 16:13-15.:

"A kada dođe on, Duh Istine, uest će vas u svu istinu. On neće govoriti sam od sebe, već će govoriti što čuje i objavit će vam buduće. On će mene proslaviti, jer će uzeti od onoga što je moje i to objaviti vama. Sve što god Otac ima pripada meni. Zato vam rekoh da će uzeti od onoga što je moje i da će to objaviti vama."

Čovjek je sazdan tako da ne može doseći puninu u svom životu, ako ta praznina nije Božjim Duhom ispunjena.

Ono naše pravo ja, ne nalazi se u našem mesnatom srcu i osjećajima, niti u našoj glavi i umu, bez kojih bismo tjelesno bili mrtvi, već u našem duhu koji potpuno funkcionira samo onda kada je skladno povezan s Božjim Duhom.

Sve ostalo je nesklad. Kada u nama nije Božjom rukom uspostavljena harmonija duha, duše i tijela, sva naša mudrost, blagostanje, pa čak i zdravlje, ne mogu nam dati onu puninu, za koju je Isus rekao da je došao, da bi mi (ovce), imali puninu života.

Ma kako bio čovjek razumno biće, njegov ga razum bez Božjeg otkrivenja, neće dovesti do sklada i punine života.

Svijest o tome da nam je potrebno Božje vodstvo, vrednija je od bilo kakvog značajnog znanstvenog otkrića. Ne iznenađuje što je sam Isus rekao u molitvi (Matej 11:25):

"Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima."

Bog nas je stvorio kao tjelesna bića, davši nam umne i duhovne sposobnosti. Ipak, većina nas prolazi kroz život samo kao dvije trećine osobe. Razvili smo se tjelesno i umno, ali ne i duhovno. Nećemo biti potpuni sve dok ne upoznamo Boga, i to kroz osobu Isusa Krista. To je jedini način da duhovna praznina u nama bude ispunjena.

PRIMAM IZ TVOJE RUKE

Naš život teče kao rijeka
kroz brda i doline krvuda,
nekada nas iznevjere nade
kao što je Krista iznevjerio Juda.

Na ovom svijetu u životu ništa sigurno nije.
Češće su oblaci tmurni nego što sunce sije.
Kada nevolje stignu a rješenja nema na vidiku,
tada sam molitvi bliža no očajničkom kriku.

U molitvi se žarko hvatam
za Isusove presvete skute,
jer znam da mi On pomoći može,
i izbaviti iz nevolje ljute.
Ali kada odgovora nema,
tada jedini izlaz imam:
pokorim se Božjoj volji i ono što dođe,
iz Njegove ruke primam.

Ja ne znam zašto sve biva
i često ruši planove moje,
ma da ponekad boli,
pokorno primam iz ruke Tvoje.

Imam puno povjerenje u Tebe,
jer znam da Ti brineš za mene,
jer su zbog ljubavi za mene na križu
bile ruke tvoje probodene.

Ja ne znam što će sutra biti
i kako će se nositi sa svojim bolom,
ali ja znam da sam u rukama Tvojim
i da je sve pod Tvojom kontrolom.

Ma kako brinula sama
 ništa u životu učiniti ne mogu,
 ali znam da sve s punim povjerenjem
 mogu predati svom Gospodu i Bogu.

Kada mi đavo šaptati počne,
 kada mi želi ubiti nadu,
 pomoć u molitvi tražim
 čvrsto zbijena u Kristovom stadu.

Nevolje dođu i prođu, ali iskustvo ostaje:
 Onaj koji je jednom dao, uvijek nam ponovno daje.

Zato narode Božji
 ne dajmo beznađu mjesa.
 Za nas je nada Uski put –
 za đavla i svijet je široka cesta!

Braće i sestre, za one koji lutaju
 u beznađu široka su polja,
 ali su uvijek utješeni oni
 koji primaju što je Božja volja.

Nije to samo poniznost
 već je i velika mudrost pokoriti se Bogu
 jer On će okrenut na dobro
 ono što ja ne mogu.
 Zato nemojmo prestati
 slaviti i klicati u zahvalnosti
 Naš Bog je svemogući.
 On će na dobro sve izvesti.

Ja ne znam što me sutra čeka,
 ali vjerujem Tebi, Božji Sine!
 Znajući koliko nas ljubiš
 moje me sutra više ne brine.

RADOST U GOSPODU

Sve si mi dao
i sve što imam
zahvalno Gospode
iz Tvoje ruke primam.

Pokazao si mi ljubav,
svojom pažnjom dodirnuo,
Ti si mi Gospode
grižnju savjesti skinuo.

Kada dolaze bolesti,
kada život zastru sjene,
moje srce kliče od radosti,
jer si Ti, Gospode uz mene.

Svojom si mi žrtvom
radost spasenja dao.
Ti si Gospode ljubljeni
i najdublje misli mog srca znao.

Ne mogu Ti dovoljno zahvaliti
za nadu u kojoj živim sada,
jer veliki blagoslov uživa onaj,
koji se susretu s Tobom nada.

Vječni život u Tvojoj slavi
nada je naroda Tvoga:
za sve one koji žive
na Riječi silnog, pravednog Boga!

Ma kako bila silna čežnja
da vidim nebo što prije,
i sve one ljepote
koje ni jedno oko još vidjelo nije,

ja Gospode, već sada znam
da živi Bog je uz one koji Tebe ljube
i da je njihovo tijelo
Duha Svetog hram.

U ovom svijetu ima mnogo zlih ljudi.
Srljaju u propast, jer život je kratak,
ali narod Božji ima vjeru
da je Božji, sveti ostatak.

Kada dođu posljednji dani
i propast zemlji ovoj,
nevjesta Kristova će biti
u nebu, na svadbi Janjetovoj.

Nije teško gaziti u Tvoje stope.
Nije teško volju tvoju vršit,
jer samo tako možemo
moć sotonsku skršit.

Nije nam teško, jer Ti si s nama.
Nije nam teško, jer Ti nas braniš.
Krvlju nas svojom pereš
i riječju života hraniš.

Gospode zavjet koji sam Ti dala
ponavljam svakoga dana u sebi:
kada bih morala i život dati
Krista se odrekla nikada ne bi.

Raduj se narode Božji, Braćo i sestre, to vrijedi
za mene i za vas:
Ne bojmo se za naše sutra
jer je Isus Krist, uvijek uz nas!

SILA SVETOG DUHA

Gospodin je ispunio svjetлом
srca u kojima je bila tama,
jer je Duh Sveti u nama.

On nam je um otvorio
da Isusa vjerom spoznamo.

On nam je srce obnovio
da svog Spasitelja ljubimo.

On nam je tiho šaptao,
sve bliže nas k Isusu vodio,
a Isus je kroz Duha Svetog
uz nas kroz život hodio.

Bez Svetog Duha u nama
naša bi vjera oslabila,
ali nas sve više k Isusu vodi
Svetog Duha sila.

Sve znanje i mudrost svijeta
puninu nam nisu dali,
jer oni mogu ispuniti tijelo,
a za dušu nisu ni znali.

Nisu znali da duh naš
žudi za živog Boga puninom;
da um i srce čeznu
za jedinstvo s Božjim Sinom.

A Duh Sveti koji pozna
misli svemoćnog Boga
ulijeva u srca ljudska
silu Duha svoga.

Klići narode Božji! Zazivaj ime Isusovo,
jer On je taj koji Duhom Svetim krsti
i u čovjeku čini sve novo.

Sada smo novi muškarci i žene.
 Nanovo rođeni, novi smo ljudi.
 Milošću Njegovom sada smo spašeni,
 sada nam oprašta i ne sudi!

O, kada bi Duh Sveti zapuhao jače!
 Kad bi se izlila na nas Duha Svetog sila,
 o, kad bi duša svaka sve sličnija Isusu bila!

Kada bi zapalio buktinju vjere da u srcima našim gori.
 Kada bi svatko od nas krenuo da Božju volju tvori.

Vjerujem da bi nas prekrio oblakom milosti svoje.
 Na koraku svakom bi doživjeli čudesna sile Tvoje.

Umjesto grijeha,
 slava bi se umnožila.
 Umjesto zavisti i svadja,
 bratska bi se srca složila.
 U cijelosti bismo se Tebi predali.
 Duhovnim bismo Te očima
 na prijestolju Tvome gledali

Klikanje bi odzvanjalo svemirom
 kad vjerni se klanjaju Bogu svom.
 To Duh Sveti k Isusu vodi
 narod koji se nanovo rodi
 da slavlje na nebu bude
 na radost Božju i za mnoge ljude.
 S tog nemojmo Duha Svetog žalostiti!
 Nemojmo mu mjesto u svom srcu uskratiti.

Shvatimo sestre i braće mila
 u Duhu je moć i sila!
 To je naš Gospod dobro znao
 i zato nam je Duha Svetog na zemlju poslao.

TO JE VJERA

Rado pjevamo korus: "On me taknu" i uistinu, kada god ga pjevamo, osjetim silno ganuće, jer vjerujem da me je zaista Gospodin "taknuo".

Dodirnuo me je i sve se u meni promijenilo. Kao da sam mnogo toga spoznala; kao da se otvorila krletka u kojoj je moja duša bila zatočena.

Vjera nije egzaktna nauka kojom bi se sve moglo eksperimentima dokazati, ali onome kome se to dogodi nisu potrebni nikakvi eksperimentalni dokazi, jer su svi dokazi u njemu samome.

Na primjer ljubav. Nije moguće reći: ovu osobu ljubim, ali onu ne. Moguće je reći, ali to ne odgovara istini. Onaj tko ljubi, taj ljubi i u svakome i svemu nalazi ljepotu vrijednu ljubavi.

Sjećam se događaja iz davno prošlog vremena. Išla sam ulicom i našla se pred gomilom ljudi koji su negodujući i s prezironim gledali u jednom pravcu.

Gledali su u postariju ženu, koja je pijana ležala na pločniku. Bila je u skoro besvesnom stanju, ne znajući da se sva razotkrila i da je jednom poroku dodala i drugi.

Zgrozila sam se. U to vrijeme je za mene piganstvo značilo najgori porok. Mislila sam da bih se s gnušanjem okrenula od takve osobe, ali se nešto u meni pokrenulo i nisam mogla gledati to silno poniženje jednog ljudskog stvora.

Daleko od toga da bih pomislila da me je ljubav pokrenula, ali ja sam stupila naprijed, sagnula se nad ženom, pokrila je i pokušala podići.

Nisam marila za ljude oko mene koji su s gađenjem, prezironim i osudom odlazili.

Ponekada, kada čujem da ljudi poistovjećuju poniznost i poniženja, sjetim se tog događaja.

Ta žena je predajući se poroku piganstva, ponizila samu sebe, a njeni su je sugrađani, bez milosti ponizili ispod svakog ljudskog dostojanstva. Ta žena nije bila ponizna, ona je bila ponižena!

U Isusovom životu nailazimo jasnu sliku razlike između poniženja i poniznosti.

Kada su Isusa bičevali, to je bilo poniženje. Kada su mu pljuvali u lice, to je bilo poniženje, ali kada je Isus poslušao Očevu volju i bez prigovora, tako ponižen koračao do križa na Golgoti, da bi trpeći bol i sramotu, žrtvovao sebe do same smrти, to je bila poniznost. Bila je to poniznost i kada je Isus rekao svom Ocu: *"Ali neka bude onako kako Ti hoćeš!"*

To je zaista bila poniznost, ali ljubljeni moji, to je bila i ljubav. Ljubav koja ljubi i ne pita se tko je vrijedan ljubavi, a tko prezira.

To je ono što sam približujući se kraju svog puta spoznala. Onaj tko ljubi, ljubi jer ne može drukčije.

On vidi u svakom, pa čak i u onima koji mu nanose zlo, zrnce ljepote, dobrote i patnje i suosjeća s njima.

To suosjećanje mu otvara srce i usne koje u molitvi vape Gospodinu: *"Oprosti im Gospodine!"*

Zar nas to onda ne podsjeća na Isusovu molitvu:

"Oprosti im Oče, jer ne znaju što čine!"

Nije to rekao samo Isus, jer je Bog. Rekao je to i jedan običan čovjek, koji je prestao biti običan, jer se je približio sličnosti s Isusom.

I sv. Stjepan je, kada su ga do smrti kamenovali, molio:

"Oprosti im Oče, jer ne znaju što čine!"

Onaj tko ljubi, vidi kaznu koja čeka one koji čine zlo i žali ih. Htio bi ih poštadjeti toga i pokazati im put do spasenja.

Put koji je i sveti Pavao istakao kao najbolji put u 13. Korinćanima: Ljubav.

Ljubav sve razumije. Ljubav sve opraća. Ljubav ne može drugo no ljubiti, jednostavno zato jer je ljubav i ne može se odreći sama sebe.

Ljubav je najveća i to zato, jer je Bog ljubav, ali čovjek može težiti za sličnošću s Isusom. To je vjera, a nema vjere bez iskrene ljubavi.

SLAVI GA!

Kada je Isusov lik tako blizak,
ljubav srce preplavi.
Duša čovjeka malog,
silnog i moćnog, Gospoda slavi.

On tako silan i moćan,
ipak je blizak nama.
On, kome je sve moguće
i koji je ljubav sama,
žarko čezne, zove i
za nama pruža ruke.
O, dušo, vidiš li na njima
rane Njegove muke?

Ne trebam kao Toma
prste u Njegove rane staviti;
vjerujem, vjerujem Bogu svome
dok živim ja ču ga slijediti
i ime Njegovo slaviti!

Slavi ga, dušo moja, slavi
i onda kada te razdiru boli!
Vjeruj, o vjeruj svim srcem
da ti onda Gospod najbliže stoji.

Slavi ga, jer On je vrijedan slave!
On je taj koji ti daje dane,
u ljubavi svojoj
zacjeljuje rane.

Ne gubi nadu!
Samosažaljenje pomoć ti nije.
U nadi i vjeri – pomoć se krije!

Kada snage nemaš
 niti oslonca u bližnjega svoga,
 riječi se Božje sjeti
 i snagu traži - u vjeri - od Boga!
 On je moćniji od svakog čovjeka!
 On je vječan i živi dovijeka!
 On je Dobar Pastir puka svog,
 Isus Krist, naš silni Bog.

On nas sada kod Oca zastupa.
 Krv Njegova grijeha nam pokriva,
 Isus nas je izbavio iz tame
 i nikada nas neće ostaviti same!

Ima li naroda od nas bogatijeg?
 Ima li ikoga od Njega svetijeg?
 Slave dostoјnjeg - ima li ikog?
 Braćo i sestre – ne – nema nikog!

S tog neka slava do neba se diže!
 Svakog dana Gospodu smo bliže!
 Eben ezer – do sada si nam pomogao!
 Eben ezer – do sada snagu dao!

Idući za Tobom, stado Ti ne luta:
 i dalje nas vodi - do cilja našeg puta!
 Da ni jedna duša ne ostane sama:
 jer je Bog – Emanuel s nama!

Neka se pjesma do neba čuje,
 Neka slava do neba odjekuje Sveti neka čuje – neka čuju svi:
 Mi smo djeca Božja
 mi smo Kristovi!

UVIJEK S ISUSOM

Kada podignem glavu
 niti u sunce gledati ne mogu;
 kako da onda uzdignem pogled
 k silnom, svemoćnom Bogu?

Po zemlji hodim,
 a želje mi za nebom teže:
     htjela bih poletjeti,
 al me život za zemlju veže.

U sebi kao da nazirem prijekor,
 kao da me netko bez glasa krivi:
     ta Bog ti je dao život,
 i sada ga u Njegovu slavu živi!

Kakve li se misli
 u tvojoj glavi roje?
     Zar ne znaš da je
 Kraljevstvo nebesko tvoje?

Da bi s Gospodom bila
 ne moraš umrijeti.
 Za Isusa, trebaš sada živjeti.

Ono što te uči Pismo,
 živi, i s drugima dijeli –
     u ljubavi neka ti prođe
 ovozemaljski život cijeli.

Zahvali za svaku milost,
 klići mu štovanje i slavu;
 ne zdvajaj kada bol te snađe:
 u vjeri i nadi podigni glavu!

U Isusu ćeš pomoći naći.
 On utjehu ti daje,
 kada te zli napadne,
 On ti u obranu staje.

Vrijeme je kratko i leti
 i sve će u nepovrat otici.
 Umnoži svoju revnost, jer nećeš
 još mnogo toga uraditi stići.

Za nebo će vremena biti:
 pred narodom Božjim vječnost čeka.
 Iskoristi dane na zemlji,
 jer ljudski je život kratkog vijeka.

O, sestre i braćo
 obznanimo Radosnu vijest ljudima;
 mi koji smo doživjeli Krista
 budimo živo svjedočanstvo svima.

Narode Božji,
 radujmo se u Gospodinu!
 Uz Njega je blagoslovljen svaki dan.
 Djeco Božja, Kroz Duha Svetog
 Isus je i sada prisutan!

On crkvu svoju štiti.
 Duhom je Svetim vodi:
 Vječnost će s Njime sprovesti
 svatko tko se nanovo rodi.
 Mi smo narod Božji
 Stojmo na Njegovoj riječi,
 ako smo s Isusom sada,
 s Njim ćemo i u vječnost prijeći

ROĐENJE ISUSOVО

*"JER DIJETE NAM SE RODILO,
 SINA DOBISMO;
 NA PLEĆIMA MU VLAST.
 IME MU JE
 SAVJETNIK DIVNI, BOG SILNI,
 OTAC VJEĆNI, KNEZ MIRONOSNI.
 NADALEKO
 VLAST ĆE MU SE STERAT,
 I MIRU NEĆE BITI KRAJA...."*
 (Izaija 9:5-6)

Rimljanima 14:5

*"Netko razlikuje dan od dana, nekomu je opet svaki dan jednak.
 Samo Neka je svatko posve uvjeren u svoje mišljenje. Tko na
 dan misli, poradi Gospodina misli;"*

POČASNO MJESTO

Svaki dio godine budi određena sjećanja. Ta su sjećanja pohranjena negdje u dubini naših bića. Neki događaj ili samo prilika, evocira ih i ona opet postaju živa.

U proljeće, na toplini sunca, iako hodam ulicama grada, osjećam vlažan miris tek uzorane njive.

Ljeti, tek neki osvježujući povjetarac, probudi sjećanje na morsku obalu, miris crnogoričnog drveća ili pjesmu cvrčaka.

Neki žuto-crveni predmet dozove u sjećanje kasno jesenje lišće i prekrasne boje jesenjih krošanja ili zrelo grožđe pod listovima vinove loze, koji svoju najljepšu sliku prikazuju prije no što će otpasti s vriježe.

Eto, sada je prosinac. Svi izlozi bliješte bogato osvijetljeni raznbojnim svjetlima. Ulice su prepune užurbanih prolaznika kojima je najveća briga da na vrijeme kupe poklone za svoje ukućane i prijatelje. Velike jelke na trgovima, koje kao da se natječu koja će koju nadvisiti i nadmašiti svojim sjajem; pa kako i neće? Božić je pred vratima!

Idući tako ulicom, prisjećam se minulih Božića prije mnogo vremena.

Danima se peklo kolače od kojih je mirisala cijela kuća. Kupovala se purica (ili patka), jer se za Božić jede perad, a za novu godinu samo svinjetina. Dovukao se s trga najveći bor koji smo si mogli priuštiti i pregledavao nakit, kojim ćemo ga okititi.

Presvlačila se posteljina i pripravljalo svečanu odjeću, a iznad svega, pokloni.....pokloni; pokloni za svakoga.

Onda je došao Badnjak. Jeli smo ribu i palačinke s pekmezom i orasima, jer je bio 'post', a mi smo kao vjernici, obavezo postili! Onda smo otišli na polnoćku, ali ne prije no što smo se počastili čašicom rakije ili kuhanog vina.

Na polnočki smo iz sveg glasa pjevali: 'Narodil nam se kralj nebeski.'

Svi smo si čestitali Božić, izljubili se i na putu kući svratili u kuću prijatelja, koji su nas već čekali s kolačima i vinom.

Opet smo pjevali, a onda otišli kući na hladetinu, kobasicice i krvavice. Kakvo obilje na Božić!

Sutra opet purica s mlincima i neizostavna sarma. Podijelili smo darove i nazdravljali jedni drugima.

Bili smo stvarno vjernici koji su se do u tančine čvrsto držali tradicije.

Stid me je kada sada pomislim koliko sam i ja bila u sve to uključena.

Što je to uopće bio Božić, u kojem nije bilo Isusa?

Mi smo jeli, mi smo pili, mi smo se kitili i darivali. Mi smo si čestitali i mi smo slavili.

Gdje je bio Isus?

Da, rekli su da se je rodio mali Isusek. Danas znam da nema 'malog Isuseka!'.

Isus je velik, silan i moćan, a rodio se je prije mnogo više od dvije tisuće godina.

Sam naziv je besmislica! Kakav Božić? Zar treba naglasiti: mali bog? Zar ga naša vjera uvijek ponovno i ponovno vraća u štalu i stavљa u jaslice, ne dopuštajući mu da nam bude veliki Bog i Spasitelj?

Kakav je naš Božić? Što darujemo Gospodinu, na dan sjećanja Njegovog rođenja, kada je u tijelu čovjeka došao na ovu zemlju? Pa to je Njegov "rođendan!"

Ta zelena, okičena drvca izgledaju zavodnički lijepo, ali nemaju baš nikakvu vezu s rođenjem našeg Spasitelja.

Nemam namjeru pisati o tome kako to kićenje nije kršćanska, već poganska tradicija, samo sam sigurna da neću mog Spasitelja opet strpati u jaslice, već će se svim svojim silama i uz Njegovu pomoć truditi da On ne samo zauzme, već i trajno ostane u mom srcu.

Ne želim da ga se samo taj dan, tradicionalno, poganskim i licemjernim slavlјem sjetim, već da On zauzme vodeće i stalno mjestu u mome životu.

Želim i molim se, da se svaki dan u nečijem srcu 'rodi', ne mali Isus, već silni, veliki Bog i Spasitelj i da se trajno nastani u njegovom srcu i životu.

Ako se itko ima pravo radovati i sjećati rođenja Isusovog, onda su to oni vjernici u čijim srcima, životima i djelima, On živi i vlada.

Oprostite, malo sam se zanijela, ali zar umjesto osvijetljenih jelki na trgovima, ne bi ovu poruku trebalo glasno objavljivati ne samo na trgovima, već i u svim domovima i za svim stolovima?

Isus još uvijek čeka da ga pozovemo da zauzme počasno mjesto koje mu i pripada i to ne samo na Božić.

RADOST SPASENJA

Kada dolaze bolesti, kada život zastru sjene,
moje srce kliče od radosti, jer si Ti, Gospode uz mene.

Svojom si mi žrtvom radost spasenja dao!
Ti si Gospode ljubljeni, najdublje misli mog srca znao.

Vječni život u Twojoj slavi, nada je naroda Tvoga:
za sve one koji žive na Riječi silnog, pravednog Boga!

Slijedit ćemo Te Isuse; nećemo stati!

Već sada živimo život u punini,
a na kraju ćeš nam Vječni život dati!

SVETA NOĆ

Davno, već mnogo godina prije
bila je noć kakve ni prije ni poslije
niti ikada više bilo nije.

Nije bilo bolničkog kreveta
niti su se liječnici skupili uz rodilju.

Nije bilo mekanih pelena
niti ikakvog traga obilju,

a ipak se Knez mira rađao.
Ipak se Sin Božji utjelovio,
pa makar u štali i na slami
Svevišnji je tu noć blagoslovio.

Povjesničari nisu datum zabilježili,
niti su praskom obznanili velikanima
da se rodio Spasitelj svijeta
i da će se raskošno slaviti danima.

A On se je rodio u štali
 a ne dvorima od zlata,
 na ležaju od slame,
 a ne svile i brokata

Samo se kroz noćnu tišinu
 čula pjesma andeoskog sklada
 i doprla do snenih pastira
 što polijegahu uz svoja stada.

Mir se spustio na zemlju.
 Pastir je uz pastira pokloniti se hodio
 Sinu Božjem, koji se u toj noći -
 kao čovjek, na zemlji rodio.

I noć je postala sveta
 zbog zbivanja svetog u njoj,
 kada Otac posla svog Sina
 da bude Spasitelj tvoj i moj.

Kao najmanji došao je sluga
 bez kraljevske krune i žezla;
 bez plašta koji kraljeve rese
 i kojeg je kraljevska vezilja vezla.

Danas kada unazad gledam
 mogu zamisliti i štalu i slamu -i sve,
 ali Isusa malog, to nikako ne!

Njegovu silnu veličinu
 niti djeće tijelo
 nije moglo skriti,
 jer već onda je bio ono
 što će za sve ljude biti:
 Silni Spasitelj svijeta!

TI SI SADA TU
(iz istoimene pjesme)

Nisam više sama, prepuštena grijehu i zlu.
Isus nije dvije tisuće ljeta daleko,
On je i sada s nama tu.
Ne moram čekati kao Toma
da mu prste u rane stavim;
doživjeh čудesa mnoga zato ga hvalim i slavim

GOSPODINE

Dan sjećanja na Tvoje rođenje je blizu,
a mene srce zebe
kad vidim što stvaraju od tog dana,
a zaboravljuj Tu.

Govore o malom Isusu
koji dare nosi,
o djedu božićnjaku
i njegovoj sijedoj kosi.
Kao da su slijepi ljudi,
U Tebi malog Isuseka vide,
a svemoćnog Spasitelja
spomenut se stide.

Ne vide veličinu Tvoju
silni naš Izbavitelju,
ne prihvaćaju dar koji daješ,
ljubljeni naš Spasitelju.

Slave Božić, raduju se
kao da Velikog petka bilo nije.
Napiju se, u svijet odu,
griješe ko i prije.

O, Gospode, silni, moćni,
Ti vidiš kako čovjek u grijeh srlja;
vidiš kako se Tvoje sveto ime
poganskim običajem prlja.

Bojim se Tvoga gnjeva
i pravedne kazne koja slijedi!
Kako da svjedočim svijetu
koliko dar spasenja vrijedi?

Pomozi nam, Kriste dragi,
da ime Tvoje proslavimo,
da sa srcem punim žara,
milost Tvoju objavimo!

Da ti ljudi koji zadnji novčić
za isprazne dare daju,
prihvate dar jedinstven:
Boga živog upoznaju.

Da se ne tješe s djetešcem
i ponovo ga u jasle meću,
da prigrle pravu vjeru
od svega blaga ponajveću.

Duhom Svetim, daj govor
silni Bože, koji svijet stvori!
Da pred Bogom živim kleknu
i spasenje vječno steknu.

Da otvore srce Kristu
ostave idola svoga
i da Tebe vjerno slijede
jedinog i živog Boga!

Da Isusu grijeh svoj dadu
i pridruže se Njegovom stadu.
Prijatelju čuj:
još Isus zove sve
Zato reci Kristu da,
a grijehu ne!

GDJE ĆE ISUS SPROVESTI BOŽIĆ

Ovaj je badnjak dan
svim drugim badnjacima jednak.
poseban je bio samo onaj prvi,
davno prošli badnjak.

Badnjak, kada sveta obitelj,
umorna i prašna od puta,
za odmor svoj nije našla
ni jednog mirnog kuta.

Tek jedna štala, trošna i mala,
na oštrot slami, odmor im dala.

Badnjak, kad Marija
Čovjeka – Isusa rodi;
kada glas anđela, pastire
u poklonstvo vodi.

Samo je toga dana bio dijete;
 samo je toga dana u štali
 u jaslama ležao Isus,
 ali ni tada, NI TADA,
 ISUS nije bio mali!

Jer nikada nije bio SAMO čovjek!
 Od Boga začet – od žene rođen,
 Duhom Svetim Isus je bio vođen!

On je Sin Božji:
 bio je pravi čovjek i pravi Bog!
 Uzašao na nebo i sjedi
 desno uz Oca svog.
 A ljudi su zadržali sliku
 tek rođenog djeteta u štali:
 badnjak za badnjakom, kroz tisućljeća
 Isus je za njih – ostao mali.

Dobro je da se ljudi sjećaju
 Njegovog rođenja u štali,
 ali je potpuno pogrešno pomisliti
 da je Isus, ikada bio mali!

Badnjak je izgubio smisao:
 ljubav se u mržnju pretvorila.
 Obitelj se raspala
 bračna postelja, u blud utonula.

Braće i sestre, narode vjerni!
 Učinimo sve što bismo mogli i znali:
 ukažimo ljudima put do Krista,
 da Isus i ovaj Božić,
 ne provede u štali!

Neka se svatko od nas
 cijelim svojim bićem trudi
 da saznaju ljudi,
 da se za nas,
 Isus, čovjekom rodio,
 mučeničkom smrću umro,
 zbog grijeha moga i tvog,
 ali je treći dan uskrsnuo,
 a onda na nebo uzašao
 naš silni, moćni, veliki Bog!

BLAGOSLOVLJEN BOŽIĆ !

Kršćanima je svaki dan Božić, jer je Isus živ u njima i njihovim životima. Slavimo Gospodina i zahvalujmo mu svakog dana. Najbolji način da mu zahvalimo, jeste da živimo po Njegovoj riječi. Recimo svim ljudima što je Gospodin učinio za nas!

PSALAM 9:12

*"Pjevajte Jahvi koji prebiva na Sionu,
 razglašujte među pucima djela Njegova!"*

Mi imamo i Božić i Uskrs svakog dana. Darovi koje primamo nisu igračke, nakit ili bilo što, što se može novcem kupiti. Dar koji smo primili i koji primamo je sam Gospodin: Njegovo djelo na križu i Njegovo uskrsnuće.

Kao rezultat Njegove žrtve oslobođeni smo krivnje zbog naših grijeha i oslobođeni smo straha pred kaznom koju bismo, bez dara otkupljenja morali platiti.

Naša snaga, Njegov je dar.

Sami smo nemoćni, ali kroz Krista, koji nam daje snagu, sve nam je moguće.

On je za nas platio (naš dug), i On se brine za nas.

Njegova ljubav je beskrajna.

Što bi nas moglo odvojiti od nje?

Život vječni, dar je koji nikada ne gubi svoju vrijednost i snagu. To je dar koji vječno traje.

Tko si može zamisliti takve darove?

Zamisliti? Ne, zamisliti si ne možemo, ali se možemo otvoriti za njih i u vjeri ih primiti od našeg Spasitelja, Gospodina Isusa Krista.

Kako smo sretan narod! Primamo tako neizrecivo vrijedne darove, jedva svjesni da su plaćeni skupocjenom Kristovom krvlju.

Uzvratimo Kristu vjerom, ljubavlju i poslušnošću.

BEZ ISUSA!

Mnogi se ljudi danas raduju
oko božićnog se drvca skupljaju.

Jedni druge daruju, poslastice blaguju.

Raduju se ljudi danu
kom su ime Božić dali,
mislili su, to je vjera,
jer za bolje nisu znali.

Ne poznaju oni Krista!
u Njem vide bebu malu,
umjesto u svoje srce,
stavlјaju u bijednu štalu.

Samo mali broj je onih
koji slavljenika bolje znaju,

samo mali broj je onih
koji mu cijelim srcem pripadaju!

Ako itko ima razlog radosti i silnoj hvali,
to je narod Božji, koji Spasitelja slavi!
Svako dijete Božje ima razlog da se raduje,
jer u srcu djece Božje,
Gospod već odavno stanuje!
O, dodite ljudi Kristu,
napustite djela zla:
isprazan je ono Božić u kome nema ISUSA!

Da bi Božić blagoslovljen bio,
u srcima vjernih svih,
dajmo hvalu, Bogu našem:
neka Isus je naš slavljenik!
On je Put i On je Vrata:
ta Isus je Božji Sin –
On nas vodi k Bogu Ocu
i vječnost ćemo sprovest s Njim!

BOG JE VELIK

Kad godini dođe kraj
kao da se ljudi sjete
da je nekoć davno Isus,
došao na zemlju kao malo dijete.

Oni se prisjećaju slame,
magarca, vola, i sjena,
ali nikada nisu saznali
da je Isus moćna Stijena.

Kad im nitko rekao nije
kako bi tad znali

da se je čovjek Isus, a ne Bog,
rođio kao dječak mali.

On je "Riječ" i postojao je
prije samog postanka svijeta,
a kao čovjek i Isus,
prije nešto više od dvije tisuće ljeta.

On je došao zato da spasi
tko se spasit' dade;
da sa ljudi teret skine -
da ublaži bolnom jade.

Došao je da nas spasi
i kroz život vodi.
Da na Uskom putu uz nas bude
i da uz nas hodi.

Mnogima još nije jasna
sva Njegova veličina!
Bebu gledaju u Njemu,
a ne silnog, Božjeg Sina.
Zar Boga slave kad mahnitaju,
za Božju volju i ne pitaju?
Zar se tako slavit' treba
Kralja svijeta, zemlje neba?

Samo mali broj je onih
koji su sebe Njemu darovali;
koji su sjećanje
na Njegov dolazak na zemlju
u Duhu Svetom proslavili.

Ovaj život brzo prođe.
Na zemlji je život kratak,
Al' u svijetu grijeha, zlobe,

Bog uvijek sačuva
svoj sveti "ostatak"

Zato dragi, vi u Kristu:

Bog je velik,
moćan znajte!

Zato svoju hvalu, svoju slavu
samo za Njega sačuvajte!

Ne za božić, malom bogu,
ne za ovog svijeta laži!
Neka svatko tko je spašen
Isusa u svome srcu traži.

To maleni božić nije.
To je Onaj koji nas spasi.
U nama zapalio oganj vjere
Da se nikada ne ugasi!

BOŽIĆNA BAJKA

Dva su anđela na zemlju sišla
da mir Božji ljudima najave
i da vide kako danas ljudi
sjećanje na rođenje Isusovo slave.

Sjećaju li se događaja
koji se zbio prije 2000 godina
kada se Isus čovjekom rodio
i kako su u jasle položili Gospodina.

Krenuše anđeli do jednog osvijetljenog mjesta
 i kada vidješe prizor unutra
 smiješak i radost s lica im nesta.

I reče anđeo, anđelu drugom:
 "O, zar mu užvraćaju ovakvim rugom?
 Pa to je kao na gori Sinaj,
 kad Izraelci sagriješiše prije mnogo ljeta,
 još u Mojsijevo vrijeme,
 plešući oko zlatnog teleta!
 I gle, sva ta svjetla, kao zlato što sjaju
 a umjesto zlatnom teletu,
 čast sada zelenom drvetu daju.

O, kada bismo mogli taj prizor skriti
 od svemogućeg Božjeg oka,
 da na zemlju ne izlije gnjev
 sa svoga prijestolja visoka –
 da ne vidi da su jedan idol
 zamijenili za drugi.
 Zar se ne boje Boga,
 koji nevjernima sudi?

Ne mogu mir na zemlji najaviti,
 jer znam da će ih Svevišnji na muke staviti!"

Kao šum valova razliježe se jeka:
 "Obratite se ljudi od idolopoklonstva,
 jer vas inače
 gnjev Božji i uništenje čeka!"

Tad drugi anđeo upita prvog:
 "Što je s onima koji su Bogu vjerni?
 Zar će uništenje stići
 i one koji mu služe smjerni?"

Otkrivenje je objavljeno
 u vrijeme davno, to nebo i zemlja zna,
 da Isus dolazi po svoje
 i da je već pred vratima.

Neka se raduju oni
 koji Boga ne zamijeniše idolom,
 jer oni će na Jaganjčevoj svadbi,
 s Gospodinom sjediti za istim stolom!

Neka se raduju oni
 koje Božja riječ i Duh Sveti vodi,
 jer oni znaju da se Isus samo jednom
 za spasenje čovječanstva rodi!

Sada je svesilan i nije u jaslicama beba:
 On je Sin Božji i
 Gospodar zemlje i neba.

Kršćanin ne daje čast ni jelki,
 boru, nit ikakvome sjaju!
 Oni koji su od Boga nanovo rođeni
 samo svom Spasitelju, čast i slavu daju!

PREDBOŽIĆNO VRIJEME

Gledam, u ovo pred božićno vrijeme
 ljudi se prave kao da ih silna vjera
 u potrošačko ludilo
 i pradavne običaje tjera.

Njihova je vjera u tome
 da Isusa stave u jasle kada Božić dođe,
 ali ga brzo šalju natrag
 kada blagdan prođe!

Njihov je Isus beba
koja se u jasle polaže,
a sve što im treba,
od Njegove majke traže.

Za njih je On uvijek "mali"
i treba slušati svoju mamu.
U čast mu pale svijeće
da razgone tamu.

Ne znaju jadni, zavedeni,
da tama u njima caruje,
da je Isus KRIST
koji uz Oca svog kraljuje!

Ne mare oni za kraljevstvo nebesko,
niti što će poslije smrti biti.
Oni žele blago svijeta:
da su sada – bogati i siti!

Ne mare oni za spasenje,
niti se trude da više ne griješe.
Kažu: Bog je ljubav i sve opršta
i tom se zabludom tješe!
Da, Bog je ljubav i opršta sve
onom tko se pokaje!
Za onog tko Njegovu riječ slijedi
Božje obećanje stvarno vrijedi!

Ali plača za grijeh je smrt!
To riječ Božja jasno veli
i nju treba živjet onaj
tko s Isusom u raj želi!

Ne! Isus nije mali!
 On nije u jaslicama beba!
 Isus je moćan vladar
 pred kojim na koljena pasti treba!

Nemoj čekati sutra!
 Danas je dan spasenja!
 Njegova riječ zauvijek važi:
 On je Bog
 koji se nikada ne mijenja!

OSLUHNI

Osluhni, dragi prijatelju:
 Čuješ li poziv vreli?
 To Isus tvoje ime zove,
 jer te ljubi i spasiti želi!

DJEĆJI, BOŽIĆNI RECITAL

1.

Danas je Božić
 to znamo svi,
 ali što to znači,
 znadeš li ti?

2

Znamo da je Božić
dan radosti i veselja,
jer slavimo spomen na rođenje
Isusa Krista – Spasitelja!

3

Božić je sjećanje na dan
kada se Isus rodio,
kada je Gospod naš,
kao čovjek
na zemlju došao!

4

Svi se radujemo
kad se Božić slavi,
ali Božić u srcu,
to je Božić pravi!

SVI: DA! TO JE BOŽIĆ PRAVI!

5

To što onda ljudi nisu znali,
svatko od nas dobro znade:
čovjekom se Isus rodi
da nas spasi
i Život nam vječni dade!

6

Raduju se vjerni svi
Spasitelja srcem slave,
ali od jelke i darova
idole si ne prave!

7

Nije Isus beba više,
 On je Bog – u Pismu piše!
 On je silni vladar znaj –
 Njemu slavu i čast daj!

8

Neka je slava Bogu
 i andeli pjevaju
 a vjerna djeca Božja
 u Gospodu se raduju!

9

Isus u mom srcu,
 To je Božić pravi!
 Emanuel – Bog sa nama!
 To se danas slavi!

SVI: DA! TO SE DANAS SLAVI!

10

Da bi bila ljubav
 i Isusov mir u srcima,
 blagoslovljen Božić !Želimo svim vjernima!

PROLAZNOST

Sve što dođe, s vremenom i prođe.
 I tako ljubljeni moji,
 Nova nam godina opet
 pred vratima stoji.
 Čeka da uđe, baš kao i godina prošla.

I ona je s velikim obećanjem
 i praskom došla,
 a sada pokunjeno na odlazak svoj čeka,
 jer i ona je prolazna, tu nema lijeka.

Nova godina čeka da ponoć otkuca
 Pa da onda nastane njezina vlada.
 Puna obećanja, i lažnih nada.
 Nada se jedino Božjom milošću hrani.
 U Božjoj su ruci dobri i zli dani,
 a kada Emanuel uz nas stoji,
 tada je Bog uz nas, ljubljeni moji.

Ne tražimo u godini novoj
 bogatstvo ni neki prosperitet.
 Ono što treba biti naš cilj
 da svatko od nas bude vjeran i svet.

Ne očekujmo da više kušnji neće biti,
 ali vjerujmo da On se brine
 da budemo obučeni i siti.
 Ali kada kušnje dođu,
 vjerujmo da će Isus u te dane
 pod naš teret podmetnuti
 svoje sveto rame.
 Čujte me, sestre i braćo,
 nova svetost nam treba,
 silno predanje i molitva žarka,
 jer je molitva siguran put do neba.
 Ne bojmo se godine nove,
 ma da znamo da nam donosi
 mnoge i teške izazove,
 ali znajmo da nas ništa preteško
 zadesiti neće,
 jer onima koji Boga ljube,
 sve se na dobro okreće!

Iako nam snaga iz dana u dan slabí
 iako smo slabog zdravlja,
 vjerujmo Božjoj riječi, jer On vjernima snagu,
 kao orlu obnavlja.

Nitko nam ne može dati sreću.
 Nama Božji blagoslov treba!
 Sve što je dobro za nas,
 od Boga nam dolazi s neba.
 Zato nam želim svima,
 da ljudi budemo novi
 da Gospod našu vjeru učvrsti i obnovi.

Da nam u godini novoj,
 još veće breme molitve dade
 da Gospod u Zajednici našoj
 još čvršće poveže stare i mlade.
 Od srca želim blagoslov svima,
 jer naš Gospod je bogat
 i za svakoga dovoljno ima.

Kličimo hvalu i slavu
 našem silnom Bogu ljubavi
 živimo život vjerom u Krista,
 po Svetom pismu i Istini.
 Godine dodu i prođu;
 na svijetu je prolazno sve,
 samo naš Bog vječno živi
 i nikada ne mijenja se!

NOVOGODIŠNJA ŽELJA

Ponekad dani teku kao rijeka,
a ponekad teško, kap po kap.

Nekada poniru,
kao da ih nema,
a onda pršte kao gorski slap.

Dani su dani: radost i tuga.
Jedan za drugim, godina duga.
Suše se kosti i kosa sijedi,
sjećanje na snove
sve više blijedi.

I kada starcu iskustvo i mudrost
pred lice stave život cijeli,
on tada svrstava dane
i u dvije ih skupine dijeli:
u dane samoće, grijeha i lutanja –
očajna, paklena putanja.

A drugo su dani
Kristu darovani.
i Isusovom krvlju oprana,
duša svjetla i čista.
Tek onda vidiš da vrijede
samo dani
provedeni uz Krista!

Kada ura ponoć otkucava
i boce šampanjca pršte
u novogodišnjoj noći,
skrušena duša prepoznaje
svu ispraznost i tek se nada:
da će Isus,
baš ove godine doći!

Ma da je čekanje dugo,
svakim danom koji se niže
punimo svjetiljke uljem,
jer je dolazak Njegov sve bliže!

Gospode,
molimo Te, blagoslov Tvoj
na početku godine ove!
Krvlju nas svojom operi
i obuci nas u haljine nove!

Naša je novogodišnja želja
da puna sile Svetog Duha
bude Zajednica cijela!

Da sveti, i savjesti čiste
možemo dozivati:
"DOĐI!
O, dođi, Isuse Kriste!"

ŽELJA

O, Gospodine,
čuj našu najveću želju.
To nevjesta Tvoja Te zove:
"Dođi, o dođi, Spasitelju!"

GOLGOTA

Matej 27:27-31

"Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četu. Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem. Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu.

*Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga:
'Zdravo, kralju židovski!'*

Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi.

Pošto ga izrugaše, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu."

USKRS

(Matej 28:5-7)

*"A andeo progovori ženama:
'Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa raspetoga tražite! Nije ovdje!*

Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao pa podîte žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih.'"

ON JE USKRSNUO!

O uskrsnuću našega Gospodina moglo bi se govoriti i govoriti, a ipak nikada izreći sve ono što ono zapravo znači za ljude sada i u vječnosti. Da nije bilo rođenja i smrti, ne bi bilo niti uskrsnuća, koje je potvrda da je Bog Otač prihvatio žrtvu svog jedinog Sina, Isusa Krista.

Isus je uskrsnuo, a Pismo kaže da ćemo i mi uskrsnuti s Njim. Ja vjerujem Božoj riječi i svemu što ona kaže. Zato jer vjerujem, nastojim izvršavati ono što Bog kroz nju, od nas traži. Vjerujem da sam nakon pokajanja i odluke promjene mog načina života, oprana Kristovom krvlju i nanovo rođena.

Vjerujem da će vođena Svetim Duhom moći do kraja mog životnog puta ostati vjerna obećanju dobre savjesti koje sam dala Gospodinu, krstecći se u ime: Oca, Sina i Duha Svetoga.

Iz osobnog iskustva znadem da je blagoslovljeno biti sigurna da sam spašeno dijete Božje. Isto tako znadem da sam pod Njegovim okriljem, te da mogu sav svoj duhovni teret, ali bolesti, brige i nevolje, Njemu predati, jer On svojom milošću i ljubavlju, brine za mene.

To su činjenice koje nisam samo čula u propovijedima ili čitala u Svetom pismu, već sam ih i sama stvarno doživjela.

Tako razmišljajući, svakog dana zahvaljujem Bogu što je Isus Krist uskrsnuo i tako me oprao i oslobođio tereta grijeha. Mogu ga slaviti i veličati jer uživam svu dobrobit vjere.

Taj dan uskrsnuća, koji se je dogodio prije mnogo više od dvije tisuće godina, još i danas je uzrok moje radosti. Kako bih ga onda mogla zaboraviti? Uskrs je činjenica i ne samo da je dobro, već je i potreba sjećati se tog dana. Ono što me zaprepašćuje je u što su ljudi koji se nazivaju kršćanima, pretvorili taj dan. To što se u naše doba zove Uskrs, nema nikakve sličnosti s iskrenim sjećanjem na Isusovo uskrsnuće i njegov značaj. Osjećam da se na ovaj način izvrgavaju ruglu sve vrijednosti Isusove žrtve. Uskrsnuće nije samo dan, ono ima beskrajnu vrijednost za sadašnji i vječni život. Onima koji nose Isusa u srcu, stvarno želim: Blagoslovjen Uskrs!

ZA NAŠE DOBRO

O, kako su nestalni ljudi!
 Danas mu viču: "Hosana!"
     ne znajući da će vikati:
 "razapni ga!" već slijedećih dana.
     I danas ljudi po navici
     žele blagosloviti maslinove grane,
     a srce im puno grijeha,
     ne misle na Kristove rane.

Sjećaju se tradicionalno
 kada su grančice pred Njega bacali,
     ali zaboravljuju spremno
     da su ga naši grijesi razapeli.

Ne sjećaju se Isusa
 koji je naše grijeha uzeo na sebe,
     niti ga vide danas kako zove
     u zagrljaj svoj, i mene i tebe.

Mnogi znaju da je Isus Božji Sin,
     da je On Spasitelj s neba,
     ali malo tko želi prihvati
     da se obratiti treba.

Malo tko ga hoće slijediti,
     malo tko živjeti na Riječi,
     ali je mnogo onih koji žele
     da ih Isus od bolesti izliječi.

A On je Bog pun milosti
     koji izljeva blagoslov svoj na ljude.
 i htio bi da na zemlji kao na nebu bude.

Ne shvaćaju ljudi
     da se Gospod za sebe ne trudi.
 On hoće samo da mi - čisti i sveti,
     budemo Božji ljudi.

Čistoća za naše je dobro.
U svetosti blagoslov leži
i zaista sretan je onaj
koji od laži i zavisti bježi.

Slijediti Isusa Krista,
za nikoga nije gubitak.
Za iskrenog vjernika
vjera je neprocjenjiv dobitak.

Isus samo pruža i daje
siromahu i bogatašu.
Za uzvrat ne traži ništa,
tek ljubav i vjernost našu.
Dobro je slijediti Krista!
On nas čuva kao kap rose na dlanu.
U Njegovo božansko srce
svi ljudi svijeta stanu.

Nema grijeha u kom smijemo ostati,
nema zla kog se ne moramo odreći,
da bi mir Božji u nas ušao
i pobijeđen bio zli, koji nas je kušao.
Da bi bile pobijeđene bolesti.
Da bi smo osjetili obilje milosti!
Da bi svetost našim udima zavladala,
da bi se duša vječnosti nadala.

Vjera naša nije odricanje!
Ona je neprekidno primanje!
Krenimo braćo u svetosti,
za naše dobro - sad i u vječnosti.
Neka se s naših usta slava Bogu čuje.
Neka aleluja, svemirom odjekuje!
Neka ljudi i anđeli svijetu jave
da djeca Božja svog Gospoda slave!

NEPROCJENJAVA VRIJEDNOST

Ni zamisliti ne mogu onu grozotu
 kada se je Isus, pod križem,
 uspinjao na Golgotu.

Odbija srce i misliti o tome:
 o mučenom Spasu,
 Isusu Kristu, ranjenome.

Duhovne oči zatvoriti ne mogu!
 Ne mogu prestat razmišljati
 o Ocu nebeskom, o Gospodu Bogu!

Što je osjećao Otac
 gledajući s nebeski visina,
 kada su kožnim bićem
 derali pleća – jedinog mu Sina?

Zašto ga muče?
 Zbog čega toliko pati?
 Ta užasna agonija
 koja će, tek kad umre na križu, stati.

A Ti si Oče, lice svoje okrenuo
 kada se moj Spasitelj -
 grijesima svijeta odjenuo!

Ne znam, da li je ijedan čovjek
 u cijelosti shvatio
 kako si užasnu cijenu Kriste,
 za naše grijeha platio?
 Te bolne, krvave rane,
 i moji su učinili grijesi,
 a Ti si mi sve oprostio,

jer Ti si, Onaj Koji Jesi!
 znam da si na križu
 slavio pobjedu svoju!
 Znam da si umro za slobodu moju!

Oprosti, Gospodine!
 Mnogo toga nisam znala,
 a danas se pitam,
 što sam Ti za uzvrat dala?

Tek sam pokoju suzu prolila,
 Tek sam u zanosu, žarko molila.

Pred Tobom sam koljena savila,
 ime sam Tvoje s ushitom slavila!
 I ništa drugo nisam znala –
 I ništa drugo za uzvrat nisam Ti dala!

Jer ono, što si, Gospode,
 učinio za mene,
 Tako je veličanstveno i nema cijene!

Ljudski um ne može shvatiti
 Da se takva milost,
 ničim ne može platiti!

Može se samo skrušeno primiti
 i vjernim životom, u Kristu - živjeti!

GOLGOTSKA MUKA

Kada sam shvatila golgotsku muku,
i prihvatile Kristovu, ranjenu ruku,
novo sam biće postala
život svoj Kristu sam predala.

Duboki trag u mome srcu
ostavila je Isusova muka,
Njegova presveta krv,
draga, probodena ruka.

Duboko se u njega urezala
trnova kruna, rug i poniženje.
Beskrajna ljubav Njegova i
dobrovoljna smrt, za naše spasenje.

U srcu mome je Golgota!
To mjesto pobjede i spasenja:
slavlja nad sotonom,
ljubavi i otkupljenja.

Golgota u meni jeca:
Isus je svoj život dao.
Čovjek-Bog je umro na križu
da bi nas od grijeha oprao!

Ali ipak u meni Golgota pjeva
zbog slavne pobjede Krista
nad sotonom i grijehom,
zbog duše koja je pred Bogom čista!

Kliče u meni Golgota:
Gospode, zbog uskrsnuća Tvoga,
jer vjerujem dušom i srcem cijelim
u Isusa Krista – živog Boga!

Vjerujem da je uskrsnuo.
To vjerujem bićem svim
i vjerujem Njegovom obećanju,
da ćemo i mi uskrsnuti s Njim!

O, kako ljubim svog Spasitelja!
jer nas Njegova žrtva oslobodi
jer nas taj mučeni i razapeti Isus,
sada živ
Ocu nebeskom, u život vječni vodi

U NARUČJU BOŽJEG SINA

Ima jedan
koji me ljubi iznad svega,
a ja sve svoje pouzdanje
stavljam u Njega.

Kad uvečer legnem,
ruku mi pod glavu stavlja –
nježnim glasom
tihom ponavlja:
"Ti si moja! Moja si svojina!"
Tada mirno usnem
u naručju
Božjeg Sina.

ALFA I OMEGA

Na stolovima mnogim šunka, jaja i luk.

Na stolovima Uskrs –
u srcu - praznina i muk.

Možeš na stol što poželiš staviti
ali tu užasnu prazninu
ne možeš ničim ispuniti.

Čak su iz crkve donijeli posvećenu hranu
i nekako usiljeno govorili
o Božjem blagoslovu i uskrsnom danu.

Govore, govore,
a riječi se prazne u zraku gube.

Čuješ da govore o onom
kojeg srcem ne ljube.

Isus je kolač i šunka -
zeko, obojena jaja i proljeće -
Isus je bijeli stolnjak na stolu, i na njemu cvijeće.

O moja braćo, kako je tužan
Uskrs bez pravog značenja Krista!
To znade samo nanovo rođena duša,
oprana Njegovom krvlju, bez grijeha i čista

Ne visi nam zlatni križ o vratu
i Isus na njemu - još uvijek razapeti.

On je Kralj u našem srcu
i vječno će u njemu kraljevati!

Ljudi koji ga samo po imenu znaju,
danim nekim slavna imena daju.

Iz godine u godinu isto ponavljaju
i u religiji, bez vjere ostaju.

Ti isti ljudi koji slavu danu daju,
kada bi se obratili i Isusu grijehu predali,
radost spasenja bi doživjeli
puninu života bi imali.

Jer onaj tko se Isusu preda
ne mora se više bojati zla:
Njemu Uskrsna radost zauvijek traje
Jer Isus je Alfa i Omega!

Samo oni koji Isusa ljube
pravu Uskrsnu radost znaju;
samo oni kojima je Isus Spasitelj,
Njemu, a ne danu – slavu daju.
Svojim umom ne možemo obuhvatiti
veličinu Njegove žrtve i značaj.
Dubinu mraka u kom smo bili, -
niti spasenja vječni sjaj.
No znamo da smo kroz Njega spašeni.
Znamo da jednom s Njim ćemo biti;
znamo da nas u ovom životu čuva,
da smo tjelesno i duhovno siti.

Ne moram čekati da umrem
da bih vidjela Njegovo lice,
jer moje ga duhovno oko gleda
i u Njemu se raduje danomice.
U mome srcu živi Isus
od onog dana kad sam ga dala Njemu.
Od tog dana Spasitelj je svijeta
Zaštitnik moj i sve u svemu.

Braćo i sestre, naša se čaša prelijeva!
naše srce, slavu mu kliče
i cijelo nam biće neka hvalospjev pjeva!
jer evo već zora sviće.

Sviće zora tog slavnog dana
za nas vrednjeg od svega!
Narode Božji, po nas dolazi Onaj
koji je nama, Alfa i Omega!

BOG KOJI NIKADA NE UMIRE!

Jednog davnog petka,
bile su mu kapi krvi
i trnova kruna na glavi,
a tri se dana poslije
Njegovo uskrsnuće slavi.

Tko je taj koji je nadvladao
i oduzeo smrti moć?
Tko je taj koji je obrekao
da će opet doći?

To je Kralj slave
koji od mrtvih ustaje!
To je Isus Krist,
Bog, koji nikad ne umire!

Gdje kapne Njegova krv
grimiz bjelinom postaje,
Kada ona opere,
grešnik pravedan postaje.

Njegova prisutnost čini
da vjernik kao list na vjetru treperi
Njegova milost čini
da ga privuče i učvrsti u vjeri.

Isus Krist je ime - Ime živog Boga!
Isus Krist je ime - Spasitelja moga.

Isus Krist je taj
koji je od mrtvih ustao!
On je taj
koji je na nebo uzašao.

U Njegovoј ruci je ţezlo
 Kruna na Njegovoј glavi:
 Za nas je umro i uskrsnuo
 To se na Uskrs slavi!

Kada osjetiš u srcu radost
 veličanstvenog djela tog,
 tada ćeš, brate, sestro, shvatiti
 što je za nas učinio Bog.

Bili smo bespomoćni i slabici.
 Grijeh je vladao nad nama.
 Živjeli smo mučan život,
 a pred nama grobna jama.

Bez nade su prolazili dani.
 Rastao je strah od smrti.
 Rijetke su bile radosti,
 a dani sreće škrati.

Ali nas je pozvao Isus
 i oprao krvlju koju je prolio
 onog petka na Golgoti.
 Otvorio put k Ocu, u svojoj dobroti.

S Ocem nas je izmirio,
 tamu u svjetlost pretvorio.
 Strah od smrti uklonio,
 radost spasenja donio.

U Njegovoј ruci je ţezlo!
 Kruna na Njegovoј glavi:
 Za nas je umro i uskrsnuo:
 to se na Uskrs slavi!!!

ČUDESNA KRISTOVA KRV

Kakvo je to čudo u krvi
za koju dugo nisam ni znala,
koju nikada nisam vidjela,
a ona mi je grijeha oprala?

Kakvo se čudo krije u toj krvi
koja je tekla zbog ljubavi
s jedinim ciljem
da čovjeka spasi i izbavi?

Ta krv nije moć izgubila!
Bol nije ugušila taj plamen ljubavi,
goruću želju da grešnika izbavi.

Niti na križu nije ugasio,
a dvadeset stoljeća kasnije
i mene je
od vječne smrti spasio

SAZNANJA

Otkrivam tajne kao otkrivenje
koje se u meni budi,
a duh moj
kao da razumijeva i više se ne čudi.

Umu su daleka neka poniranja
samo duh moj prima
nepoznata saznanja.

Jezik nemušt staje,
jer još nisu otkrivenе riječi,
jer još nema mosta
kojim mogu od duhovnog saznanja
u stvarnost uma prijeći.

ISUS KRIST:

*"Ako me tko ljubi,
držat će moju riječ, i moj će ga Otac ljubiti;
k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti."*

Kako jednostavne riječi, a ipak tako bremenite obećanjem! Čini se da su uključena dva obećanja: ljubav nebeskog Oca i prisutnost Oca i Sina, ali to obećanje uključuje brojna druga dobra.

Stalna Božja prisutnost nudi: spasenje, oslobođenje, zaštitu, vodstvo, pomoć, mir, neizrecivu Božju ljubav i još mnoga, čovjeku toliko potrebna dobra.

Isus nudi, On obećava, ali nigdje ne prijeti. On ne kaže: "Ako se bojite pakla, dođite k meni!"

On jednostavno, kako piše u Svetom Pismu, u Evandjelju po Ivanu, 14:23, kaže: *"Ako me ljubite..."*

Onima koji kroz Pismo, propovijedi ili osobna svjedočanstva osoba koje su već doživjele Krista, počnu upoznavati lik, život i djelo Isusovo, počinje srce gorjeti od ljubavi za Njega.

Tko osjeti dodir Isusove ljubavi, i sam se ispuni ljubavlju. Ta ljubav je kao pjesma koja odjekuje, širi se, dijeli se, u želji da obuhvati svijet i dovede ga k Isusu.

Ta ljubav je ne mjerljivo bogatstvo najplemenitijih čuvstava. To je božanska ljubav, neusporediva s bilo čime.

Tko osjeti tu ljubav, nastoji se što više približiti njenom izvoru. Želi što više uroniti u dubinu, umu nedostupnog otkrivenja.

Takva ljubav traži svaku mogućnost kojom bi mogla obradovati ili bar zadovoljiti srce Isusa, kojeg toliko ljubi.

Ona želi slijediti trag stopa koje je Isus ostavio, dok je boravio na zemlji. Ne doslovce trag u pijesku, već trag nauke, djela plemenitosti i ljubavi.

Vjernici zahvaćeni takvom i tolikom ljubavlju, gore u svom srcu. Za njih se ne postavlja pitanje hoće li ili neće, držati riječ Isusovu. Oni je vrše s ljubavlju, a ne iz straha od posljedica, ako odstupe od Riječi Božje.

Isus nije rekao: "Ako držite moju Riječ, onda ćete me ljubiti", ne, On je rekao da će oni koji Njega ljube, držati Njegovu riječ. Velika je razlika kada netko zbog straha drži Božju riječ ili kad to čini iz ljubavi.

U Otkrivenju 3:15-16, Isus kaže apostolu Ivanu da napiše crkvi u Laodiceji:

"Poznam tvoja djela: niti si studen niti vruć! Oh kad bi bio studen ili vruć! Ali jer si mlak – ni vruć ni studen – izbacit ću te iz svojih usta."

Kako može netko tko je došao k Isusu iz straha od pakla, a nije ispunjen ljubavlju koja stvara oganj u srcu, biti vruć?

Dobro, razumljivo je da su hladni (studen), oni koji su odbili obraćenje i ljubav Kristovu. To nije najgore stanje, jer još uvijek postoji nada da će se obratiti, ali oni koji su krenuli iz straha od pakla, ne slijedeći Njegovu riječ, moraju biti spremni da će ih Gospodin odbaciti.

Oni su iz straha krenuli, ali se nisu pomakli od tog početka i nemaju ljubavi koja bi im omogućila da izvršavaju riječ Božju. Istina da je strah Božji početak mudrosti, ali samo početak! Već samo jedan korak naprijed, dolazi ljubav; savršena ljubav.

Nismo mi savršeni (ma da tome težimo), već Božja ljubav koja se u nas izljeva.

Onima koji ljube Krista, neshvatljivo je da se može znati samo umom o Njegovoj ljubavi i žrtvi, a srcem ne prihvatići ljubav i spasenje, i ostati mlak.

Kako su inspirativni stihovi napisani u 1. Poslanici apostola Ivana, 3.18-19: *"U ljubavi nema straha; naprotiv, savršena ljubav isključuje strah, jer strah prepostavlja kaznu. A tko se boji, nije savršen u ljubavi."*

Što se nas tiče, mi ljubimo, jer je on nas ljubio prije."

Ljubiti Isusa Krista znači izvršavati riječ Božju.

Oni koji uz Božju pomoć ne uspijevaju biti poslušni Riječi, trpe od nedostatka ljubavi, što će pak reći da njihova ljubav nije savršena, pa tako ostaju mlaki.

Kada znamo da ima nade i za one koji su potpuno hladni, ne možemo odbaciti mogućnost da i oni mlaci mogu otvoriti svoje

srce i dopustiti da ih preplavi Kristova ljubav. Tada će se dogoditi da im srce usplamti i neće im biti teško slijediti s ljubavlju svaku Božju zapovijed. Biti će tužni kada se dogodi da nehotično pogriješe, ali i tu imamo nadu da nas naš ljubljeni Gospodin zagovara i brani kod svog Oca nebeskog.

U svojoj prvoj Poslanici 2:1-2, apostol Ivan piše:

"Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika. On je žrtva pomirnica za naše grijeha; ne samo za naše nego za grijeha svega svijeta."

Apostol dalje piše u istom poglavljiju od 3.-6. stih-a:

"Ako vršimo njegove zapovijedi, po tome znamo da ga poznajemo.

Tko tvrdi: 'Poznajem ga', a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je, i u njemu nema istine.

Ali tko god vrši njegovu riječ, uistinu, u tome je do savršenstva došla ljubav Božja.

Po tome znamo da smo u Njemu.

Tko tvrdi da ostaje u Njemu, taj mora tako živjeti kako je On živio."

Dobar je strah, ali strah od grijeha koji nas može odvojiti od blizine Kristove, no s ljubavlju se postiže mnogo više! Postiže se ono stanje koje Gospodin od nas očekuje: da odbacimo studen i mlakost, a da se zaogrнемo u oganj ljubavi i da se pri tome ne bojimo da ćemo izgorjeti.

Evangelje je Radosna Vijest. Isus Krist je donio radosnu vijest.

Pojam pakla je postojao mnogo prije Njegovog dolaska na zemlju, žrtve, smrti na križu i slavnog uskrsenja.

Tada je postojao silan strah, jer je čovjek znao da sam ne može savladati grijeh i ovisnost o njemu.

Isus nam je pružio mogućnost oproštenja grijeha. On nam je svojim primjerom pokazao put i strah pretvorio u ljubav.

(1. Korinćanima 10:4)

"A pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila; a ta stijena bijaše Krist."

BOŽJE NAS OKO TRAŽI

Moj otac je na nebu,
 na prijestolju visokom
 i zbivanja motri Božanskim okom.
 On gleda na zemlju i promatra ljude
 i vidi one mudre i vidi one lude.

Pomno istražuje,
 Njemu vjerne traži.
 Želi naći ljubav, a nalazi laži.

Kao kaljuža,
 grijeh se
 sve više zemljom širi:
 ravnodušno se čovječanstvo
 sve više s bludom miri.
 Pogaziše zakon Božji,
 riječ Božja im je tuđa;
 žive, ali već su mrtvi –
 a djela sve luđa.

Sa strpljenjem Gospod čeka.
 Priliku još jednu pruža,
 a narod ga bludni vara
 ko nevjerna žena muža.
 Razgnjeviti se i Bog može,
 i reći: "Dosta, bludni svijete!"
 dahom svojim svijet poharati,
 poslat munje da zaprijete.
 Uskratit će im svoju milost,
 okrenut od njih svoje lice,
 a pustoš će prekrit zemlju,
 očaj harat nemilice.
 Prije no što to se zbude,
 Gospod svoju crkvu traži,
 Krvlju Krista očišćenu –

u kojoj zakon Božji važi!
 Svojim budnim okom gleda,
 Jel' od svijeta odvojena,
 Dal' ga vjerno u čistoći čeka,
 Je l' za svadbu pripremljena.
 Da l' u crkvu svijet je ušo,
 oholost i novo vrijeme.
 Tko to protiv Boga mrmlja
 Gdje proklijia vražje sjeme?

On nevjesta živu želi.
 U srcu njenom oganj vrući!
 Savršenstvo od nje traži,
 Da ju može povesti kući!
 A Njegova zaručnica
 s čežnjom moleći doziva:
 "Zoro naša, svjetlo naše,
 dođi, zemlju noć prekriva!"

Ti si Kriste naša nada.
 Dodji brzo – dodji sada!
 Jer haljine već se bijele,
 a usne Ti klicati želete:

Neka Isusu je Kristu slava!
 U crkvi svetih, On je glava.
 U svijetu je stalna mijena,
 al' je vječna naša Stijena!
 Stijena koja vječno traje!
 Stijena koja život daje.
 Ta Stijena je Isus Krist,
 a On je Bog, svet i čist.
 Svet je svet u životu vjernom,
 svet je svet u srcu smjernom,
 a to srce kliče žarom svim:
 Do kraja puta – idemo za Njim!

BOGU JE SVE OTKRIVENO

Naša je duša kao knjiga otvorena.
 Stranicu svaku Gospod u njoj lista
 i na svakoj traži, hoće li naći
 lik Isusa Krista.

Ko jezero su oči naše,
 a kad je u njem voda čista
 u njoj se zrcali
 slika Spasitelja, Krista.

U uličnoj prašini,
 Kad grešnim gradom proći treba,
 On će vidjet stope
 koje vjerno slijede Njega.

Kad pogleda noge,
 na koljenima žuljevit znak,
 na djetetu svom će vidjet
 molitava žarkih trag.

Kada vidi ruku
 što se k nebu diže,
 Spasitelj naš znat će
 da smo Njemu, htjeli doći bliže.

Ponekad se desi
 da mi um je straha pun:
 hoće li naći Gospod
 neki neželjeni trun.

O, Gospode silni
 Ti koji proniknut srca znadeš,
 žarko Te molim da nam
 vodstvo Svetog Duha dadeš.

Znam da od haljine bijele,
još bjelja, haljina biti može,
u životu predanome
još više nas posvećuj, Bože!

Sjaj Tvoje slave,
dodir Tvojih svetih skuta,
Gospodine svemoćni,
cilj su našeg puta.

To je uzdanje vjernih
mnoge braće i sestara,
na Uskom putu suputnika,
vjere pune žara.

Mi stali smo na Stijenu.
u Nju smo se ukopali:
Duhom Svetim vođeni,
svoj život smo Ti Kriste dali.

Sad gledamo znake vremena:
dolazak Tvoj očekujemo.
Pomozi nam Spasitelju ljubljeni
da se iz dana u dan posvećujemo!

Jer Ti si naša nada!
Cilj si našeg puta:
Kroz nevolje prolazimo,
držeći se čvrsto Tvojih skuta!

Mi narod smo dobitka
u svijetu koji pokriva tama,
ali što nam može svijet,
kad Isuse, Ti si s nama?

**GOSPODINE,
BLAGOSLOVI OVAJ MOLITVENI DOM!**

(Otvorenje molitvenog doma u Orahovici)

Braćo i sestre, mi Crkva smo Božja
 i zbog nas ova kuća posta Božji dom,
 jer gdje se dvoje il' troje sastane
 u Njegovo ime -
 Bog daje blagoslov narodu svom.

Neka sada blagoslovi ovo skromno zdanje –
 da u njem riječ Božja
 uvijek bude najveće imanje.
 Da Krist bude u svakoj sestri i bratu;
 da Božji sluge, Bogu služe,
 a ne mamonu i zlatu!

Da nam ovaj molitveni dom utočištem bude,
 a vrata njegova otvorena za sve ljude!
 Da ovu Crkvu Duh Sveti vodi
 i da svako dijete Božje, sa Isusom hodi!

Divno je znati da je Isus Glava,
 a mi da smo udovi Njegovoga tijela.
 Divno je slijedit Spasitelja svijeta
 pazеći da se ne zamaže
 haljina nam bijela.

Neka se u ovom domu Isusovo ime doziva i slavi
 da svakom tko ime Njegovo zazove,
 duša i tijelo ozdravi!
 Da kraljevstvo Božje u svakom od nas vlada
 kroz vječnost cijelu,
 ali u srcima našim već sada!

S tog Gospode, blagoslovi
svakog prijatelja, sestru brata;
blagoslovi ovom domu:
prozore, zidove i vrata,

Na riječ svoju i propovjednike
izlij sveto pomazanje
da u Tvoju slavu služe i ljudi i zdanje.

Slava, slava ,
neka Božji narod kliče Bogu svom!
O, hvala Ti, Božji Sine,
za spašene duše naše,
hvala Ti za radost i život u punini –
o Isuse Kriste,
hvala Ti za ovaj molitveni dom!

HRAM

Neka nam je u srcu hram Duha Svetog!
Naš Gospod uskoro dolazi!
Neka svatko od nas bude spreman
da se u trenu preobrazi

DRAGOJ ZAJEDNICI U ORAHOVICI

Kad pogledaš oko sebe,
Misliš da vas ima tako malo,
al' duhovnim ćeš okom vidjet
da nas ne bi ni u cijelu
Orahovicu stalo!

Zar je bitno gdje živimo?
Zar je bitno u kom gradu, selu,
kad nas veže ljubav žarka, vrela;
kad udovi smo Kristovoga tijela?

Isus Krist nas kao sestre, braću,
sve nanovo rodi:
spasenje nam dade i grijeha oslobođi!

Nisu naša braća
oni koji širokim putom hode,
niti su naše sestre,
one, koje grešan život vode.

Već su oni djeca Božja,
koji čvrsto na Riječi stoje,
koji žive život sveti
i svemoćnog se Boga boje!

Isus kaže,
da smo 'stado malo',
mi Kristovo smo stado,
koje mu je život dalo.
Samo oni koji Njega ljube,
slijediti ga mogu.
Tko na Riječi čvrsto stoji,
može služit Bogu!

Mi smo braća, sestre,
svi jednako nužni udi:
zato što nas silno ljubi
On opršta – a ne sudi!

S toga, duša slavi Krista
i pjeva mu od srca hvalu,
jer nas štiti i što čuva
ovu Zajednicu malu.

Neka je slava Gospodu!
On nas je vezao u ljubavi.
Po toj ljubavi svijet će znati
Da smo Kristovi!

NAŠ VJEĆNI DOM

Znam da Isus svoju crkvu ljubi
i da nas Duhom Svetim vodi.
Otvorima srca svoja,
dopustimo da nas nanovo rodi.
kličimo, kličimo, Gospodu svom,
jer On je spasenje naše;
On je naš vječni dom!

PRIPADNOST ZAJEDNICI

Katarinčica

U ovoj će crkvi u vjeri rasti i cvasti,
moja mladost za Krista, kao najljepše cvijeće.

U crkvi koja na Božjoj riječi stoji
đavolje lukavstvo me prevariti neće.

S vjernima ču pjevati najljepše pjesme;
u molitvi dozivati Isusa mog,
a tamo gore, s visoka neba,
na nas će se smiješiti sam Bog.

Jer On svoju djecu pozna:
kada su žalosni, On je s njima,
kada molitvu hvale mole,
On njihovu molitvu prima.

Željela bih Ti, Isuse, pokloniti sve cvijeće
i najljepšu pjesmu u srcu mom,
pa sam odlučila slijediti Tebe
i biti cvijetak u vrtu Tvom!

(Pjesmicu "Katarinčica, posvećujem
djevojčici, Katarini Stojković.)

(Bellis perennis = tratinčica,
katarinčica, krasuljak, iskrica, bjelka i....)

I TADA SI UZ MENE

U tebe se uzda duša moja
i nesvjesno samo Tebe traži,
jer istina Ti si moja
u svijetu mržnje, zavisti i laži.
U Tebe se uždam Gospode moj,
jer Ti imаш sve odgovore,
a moje je znanje k'o slomljena travka
bačena u beskrajno more.

Znam da sva su rješenja u Tebi,
s toga se čvrsto primam za Tvoje skute;
Moje se srce s vjerom moli
i onda kada mi usne šute.
Neću Te pustiti Gospode moj,
ma mi kao Jakovu zglob iščašio!
Još ću Te predanije slavit
jer znam da si i tada uz mene bio!

TEŽNJA

Htjela bih biti dobra
i mir božji da mi sa usana zrači.
Da osjetim ljubav za svako biće
i lijepu riječ da mogu za svakoga naći.
Htjela bih da mogu
sa svakog lica izbrisati tugu, bol i gorčinu
i one slabe, koji su pokleknuli
ljubavlju božjom podići u visinu.
Dala bih toliko topline,
svu što je u sebi imam.
Osjećam da što više je pružam
sve više i više, u srce primam.

DUG JE PUT PRED NAMA

O, kada bi čovjek smrtni
misao Tvoju mogao slijedit'!

O, kad bi mogao za svakog
zakon Tvoj, Bože, vrijedit'!

Znadem da neće svatko
kog sotona sada već muči,
prihvatiš Tvoje spasenje
i jednom se vratit, Ocu nebeskom, - kući!

Duša je moja bolna zbog grijeha i nepravde
i srce moje plače, zbog buduće osude.
Ali ja znam da Isus gradi crkvu svoju.

Ja znam da je spasio mene,
sestre i braću moju.

No, dugačak je put
kojim sada još kročiti treba.
Mnogi će putnik odustat
i neće ući kroz vrata neba.

Naučila sam, Gospodine –
ma kako dobre bile misli moje,
da se one jako razlikuju
od božanske misli Tvoje.

Ne želim biti kao slama
koja će jednom izgorjeti!
Želim čvrsto stajati na Riječi
i volju Tvoju tvoriti.

Ne želim biti kao pljeva,
koja beskorisno pluta na vodi.

Želim biti dijete Božje
koje rod Duha Svetog rodi.

Želim da rod Duha Svetog,
u meni punim sjajem rodi
i kada ne znam dalje,
Ti me, Gospode sveti, dalje vodi!

Moja je želja jaka,
ali tijelo krhko i puno боли,
znadem ljubljeni Kriste,
da pomoć mi može samo onaj,
koji me božanskom ljubavlju voli.

Na dugom sam putu umoran putnik –
u zagrljaju Tvome sam dijete мало
koje je život i vjeru
svevišnjem Bogu dalo.

Znam da me ljubav Tvoja
nikada iznevjeriti neće,
jer onome tko Boga ljubi,
sve se na dobro okreće.

Imadem sestre i braću
koja me kršćanskom ljubavlju vole
a kada me kušnja snađe,
jednodušno s vjerom za mene mole.

Možda će netko na putu odustat,
jer mu se ne sviđa Božja stega,
ali ja vam iskreno kažem,
da ne bih mogla živjet bez Njega.

Kršćanski život je radost
život vječni - naša je nada,
no slava Bogu, narode Božji
jer je kraljevstvo nebesko,
već sada u nama!

SVJEDOČANSTVO OĆEVE LJUBAVI

Duboko sam se zamislila kada mi je netko rekao da sam previše kristocentrična, a da je zapravo Bog – Otac, taj kome pripada sva slava.

Nikada nisam pomislila da oduzimam Nebeskom Ocu slavu, dajući hvalu Spasitelju Isusu Kristu. Zar ne piše u Svetom pismu da nam je upravo Otac poslao svog ljubljenog Sina?

Malo tko ne zna stih iz Ivanovog Evandelja 3:16, gdje piše:

"Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni"

Poznavanjem ovog stiha, nemoguće je ne ljubiti i ne biti zahvalan Ocu nebeskom. U silnom strahopoštovanju pred tako moćnim, svesilnim Bogom, teško nam je i usta otvoriti i osobno se Njemu obratiti, ma da nam je On sam, dao za to dozvolu, davši nam pravo da se nazovemo Njegovom djecom.

U isto vrijeme nas Sвето pismo uči da je Isus Krist jedino ime po kojem možemo doći do Oca. (Ivan 14:6:

"Ja sam put, istina i život – reče mu Isus. – Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni."

U svojoj 1. poslanici 2:1, apostol Ivan piše:

"Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika...."

Na temelju Svetog pisma vidim da je Isus Krist ne samo Put, Istina i Život, da bez Njega ne mogu doći do Oca, već da je naš Spasitelj i Zagovornik, ali i Posrednik, kako piše u 1. poslanici Timoteju 2:5:

"Jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi: čovjek Krist Isus...."

Kako je divno znati obećanje Isusovo, koje je apostol Ivan napisao u svom Evandelju 14:13-14:

"I što god zamolite u moje ime, učinit će, da se proslavi Otac u Sinu. Ma što me zamolili u moje ime, ja će to učiniti."

Sam Isus kaže: "Da se proslavi Otac u Sinu."

Nikada nisam imala problema s davanjem slave, jer za mene postoji samo jedan Bog, koji se manifestira u tri božanske Osobe. Moleći se Isusu, u Njemu vidim Oca; ta i Isus je rekao da je On jedno s Ocem; tko vidi Njega, vidi Oca.

Ma da je to tajna koja se riječima ne može objasniti, Duh Sveti govori našem duhu istinu koju s vjerom prihvaćamo, a opet riječima ne možemo opisati.

Ono što sa sigurnošću mogu posvjedočiti je to, da me je Duh Sveti doveo k Isusu, a da me je Isus Krist približio mom Ocu nebeskom.

Slikovito zamišljam da je Isus raširio svoje ruke i jednom je rukom uhvatio moju ruku, a drugom Očevu. Vjerujem da će jednog dana spojiti obje svoje ruke i staviti moju ruku u ruku Očevu. Biti će to vrhunac ispunjenja moje vjere, a vjerujem i vjere one, nanovo rođene djece Božje, koja kroz Isusa Krista, žele doći u dom svog Oca nebeskog.

O Bogu – Ocu sam tako malo znala, dok nisam doživjela Isusa.

Apostol Ivan u Evandjelu 14: 9-11 piše:

"Toliko sam vremena s vama – odgovori mu Isus – i ti me Filipe, nisi upoznao? Tko je video mene, video je Oca. Pa kako veliš: 'Pokaži nam Oca!'? Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Ja ne govorim sam od sebe riječi koje vam kažem: Otac koji boravi u meni čini svoja djela. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac je u meni! Ako ne inače, vjerujte zbog samih djela."

Ima mnogo mjesta u Svetom pismu koja nam tako očito govore, no mi najčešće preletimo neprimjetno preko njih, jer zamišljamo kako sve to već 'napamet znamo'. Tek kada nas nešto ili netko, ispravno ili pogrešno upozori, počnemo dublje razmišljati i tražiti dokaze koji će to potvrditi ili poreći.

Hvala Bogu, Sвето писмо је пуно 'доказа', а Дух Свети је увјек spreman, kad га искрено замолимо, да нам помогне шхватити и уčvrstити нашу вјеру. Дух Свети је трећа божанска Osoba, a da me On nije zvao i uvjerio u moju grešnost, ne bih se pokajala i dobila spasenje kroz Isusa Krista; ne bih doživjela živog Boga, tako duboko, искрено i vjerno. Slava Bogu!

KAKO DA ZABORAVIM

Ponekad
kada tuga vlada samo.
Bježala bih
al' ne znam od koga?
Bježala bih,
ali ne znam kamo.

Ima dana
kada očajno se borim.
Kada ne znam
kako niti što da stvorim,
a nemoć moja
od mene je jača.
Jača je od suza,
jecaja i plača.

Tad u meni
kao da netko zbori:
"Zaboravljaš onog koji te stvoril
Onog koji te ljubi iznad svega.
Pomoći traži
i snagu od Njega!"

Sada znam
u Njemu je moje utočište.
Krist u meni,
moja snaga i sklonište!

MOLITVA U IME ISUSOVО

Tražim Tebe, živog Boga!
 Bože, tražim Sina Tvoga.
 Tebe traži, Svetog Duha,
 srce gladno nebeskoga kruha.

Srce žedno Žive vode
 u grudima hoće pući:
 Gospode, divni, sveti,
 dođi i povedi kući.

Dođi i povedi kući
 one koji Tebe ljube,
 da ispuni se Riječ iz Pisma:
 da volja Tvoja - uvijek bude.

Na ovoj zemlji grijeh se množi.
 Sve više se pogane ljudi
 i ne misle da pred vratima je
 onaj koji svjetu sudi.

Vrijeme milosti još uvijek traje,
 al' su ljudi srca kruta;
 kao da im slijepi oči
 ne nalaze Uskog puta.

Zato sveti stalno mole.
 Prepuni su Božjeg straha,
 da još spasiš mnogu dušu
 prije njenog zadnjeg daha.

Milost, milost, Kriste sveti!
 O, spasi još dušu mnogu,
 da izgubljena se djeca vrate
 svom nebeskom Ocu, Bogu!

Znam da nebo raduje se,
 Da andeli se s vjernim združe
     kad iz gliba digneš palog,
     kad si protivnici ruke pruže.

Znam da čuvaš svoju crkvu:
     da ju pakao nadvladat' neće;
 znam da se onima koji Tebe ljube,
     svako zlo na dobro kreće!

Molitva je ovo žarka
 dok čekamo na ime novo,
     usliši nas Oče sveti,
     jer molimo u ime Isusovo!

LJUBAV JE KLJUČ

Iz ustreptalog bića
     prodre čežnja
     srušivši sve ograde.
 Neka dublja svijest
     otkriva spoznaju
     i ruke se šire:
     potoke, šume, mora grle.
 Čovjeka – ljude prijatelje, znance.
 Sve više ruke se šire i njima
     čežnja struji i grli. Grlji!
 Oh, ljubav raste; obuhvaća svemir
     i spaja se negdje daleko
     u svemiru vječnosti.
     Nalazim sebe
     u zajedništvu s Tobom.
 Prepoznajem odgovor na sva pitanja:
     ljubav je ključ!
 Pomislih: Bog i rekoh: "Ljubav."

SVJEDOČILA SAM SILNU MILOST

Svjedočila sam silnu milost
i Božju dobrotu
i da nisam tako sretna bila
u svom cijelom životu.

Rekli su mi neka brzo
kucnem u drvo
jer se tako moram od uroka
zaštititi prvo.

Još su rekli neka nađem
sa četiri lista djetelinu,
jer će ona donijet sreću
i meni i sinu.

Ali neka se čuvam jako
da crni mačak ne pređe ispred mene
jer on donosi nesreću
kad preko ceste krene.

Koliko sam čula
praznovjerja i ludosti,
a tako malo vjere i znanja
o Spasiteljevoj milosti.
Braćo, sestre, što će nama
djetelina s četiri lista
kad svu sreću nalazimo
u ljubavi našeg Krista?

Pravi vjernik kad je sretan
neće kucnuti u drvo,
već će na koljenima Kristu,
zahvaliti prvo.

Kakav mačak?
 Ni sova ni vrane,
 ne mogu nam nesreću nanijeti
 kada pred nas Gospod -
 u obranu stane!

Kada čujem što sve zbore
 ostanem bez daха:
 tako je malo vjere,
 a tako mnogo straha!

Onaj tko je jednom
 živog Boga upoznao,
 onaj tko je život svoj
 u Božje ruke predao,
 onaj tko na Božjoj riječi stoji,
 braćo, sestre,
 taj se samo Boga boji!

Ne javljaju se utvare -
 niti čuda mrtvi sveci čine.
 Varaju nas lažni učitelji
 i slugani tmine.

Mi znamo tko je Istina
 Tko je čist i svet:
 To je naš Otkupitelj
 za nas na križu razapet.

Isus Krist je naša nada,
 utjeha i sreća sva:
 pod Njegovom se zaštitom
 ne bojimo zla!

NAGRADA ZA TRUD

Kao što se ljudi općenito jedni od drugih razlikuju, tako se i sami kršćani međusobno razlikuju. Po vjeri trebali bismo biti u istom Duhu, ali su nam različite osobine kojima često dopuštamo da dominiraju u našem životu.

Ima kršćana koji se prepuštaju stihiji života, uvjereni da će Duh Sveti sam donijeti promjene na bolje. Neki pak boluju čekajući da će ih Gospodin iscijeliti, jer je Njemu sve moguće. Sve prepuštamo Bogu, a sami se u najboljem slučaju utječemo samo molitvi.

Vjera i molitva su neosporno na prvom mjestu, ali uopće nije na mjestu da mi neaktivno provodimo svoje dane.

Kada je Isus svojim učenicima ispričao usporedbu s talentima, zar nije Gospodar rekao onom sluzi koji je s pet talenata zaradio još pet:

"Dobro si uradio, moj slugo!" (Matej 25:21-27).

"Dobro si uradio", rekao je drugom koji je s dva talenta stekao još druga dva, no onome koji nije ništa uradio s talentom kojega je dobio, rekao je: *"Zli i lijeni slugo!"*

Bog je mnogima, vidimo kroz Svetu Pismo, rekao da idu i da nešto učine

Već na samom početku, u Knjizi Postanka 2:15, piše da je Bog stavio čovjeka u Edenski vrt da radi i da se brine o njemu.

Neki vjernici imaju spremam odgovor i uvjeravaju da se radi o duhovnim djelima, a kao da nisu čitali i shvatili kako je, na primjer rekao Noi da sagradi arku.

Bez sumnje da je arhitekt te arke bio sam Gospodin, ali je Noa sa svojim sinovima trebao fizički zapeti mnogo godina.

Nije to bio rad od nekoliko dana. Bio je to težak rad koji se protegao kroz čitavih stotinu godina.

Nije Noa sjeo, sklopio ruke i čekao da Duh Sveti ispili daske, pribije ih i oblikuje arku. Sjetimo se novijeg primjera apostola Pavla. Duhovni posao, iscrpljujuća putovanja i rad s mnogim ljudima koje je htio privesti Bogu, donoseći im Radosnu vijest,

nisu ga omeli u tome da svojim rukama zarađuje za svoj svakodnevni kruh.

Moapka Ruta je pabirčila zrnje po tuđim poljima da bi prehranila sebe i svoju svekrvu Naomi, a kakvu je nagradu dobila za taj trud? Postala je, udavši se za Boaza, praroditeljica u rodoslovju Isusa Krista.

Pabirčenje zrnja po tuđim poljima je sasvim tjelesni rad, ali pogledamo li bolje, vidjet ćemo da je duh bio pokretač tog rada. Duh Božji, djelovao je na njezin duh i ona se je odazvala.

Bila je Moapka, ali je prihvatile vjeru svog pokojnog supruga i svoje svekrve. Njezin duh je bio otvoren za Božje poruke.

Radila je svojim rukama, a ipak je taj rad urođio duhovnim plodom.

U svim prethodno navedenim primjerima, Duh Božji je bio pokretač tjelesnog rada koji je urođio duhovnim plodom.

Mogli bismo navesti mnoge primjere, ali će biti dovoljno podsjetiti se da se čovjek sastoji od duha, duše i tijela. Kada je to troje usklađeno, Božji blagoslov ne izostaje.

Grijeh je prepustiti da nas tjelesnost vodi, ali kada nas duh vodi tijelo postaje oruđe Boga živoga, koje izvršava Njegove odredbe i radi sa svim talentima, bili oni duhovni ili fizički.

Tjelesni rad može biti na blagoslov, ali može biti i prokletstvo. Čini se da je to kontradiktorna tvrdnja, no sjetimo se onih radoholika, koji rade do iznemoglosti, a sve zato da bi stekli sve više i više bogatstva.

Njihov rad je ne samo sebičan, već i sam razlog tog rada leži na krivom temelju. On ne donosi dobro ni onome tko radi, a niti bilo kome drugom.

Mi trebamo raditi da možemo živjeti, ali i pomoći onome kome je pomoć potrebna. Gramzivost i nezasitna želja za bogatstvom su grijeh čije posljedice se ispaštaju već na ovom svijetu. Takva želja ne dolazi od Duha i na takvom radu ne počiva Božji blagoslov.

NE TREBA MI NIŠTA VIŠE!

Moje tijelo kaže: neću!
Hoćeš, hoćeš, kažem ja.
Moje tijelo nije gazda
duh moj njime upravlja!

Tijelo kaže: sve me боли!
Već je dosta, već ne mogu!
Duh moj gura, duh moj vuče,
idem dalje, hvala Bogu!
Ne znam što bih i gdje bih
već do sada sama bila,
da mi snagu ovog tijela
ne obnavlja Božja sila!

Kad na djelo Božje krenem
tad je Isus ispred mene,
Duh Sveti mi tiho šapće:
"Radi i ne gubi vrijeme!"
Kad mi umor tijelo pogne,
na molitvu hitam tada.
Na koljenima moleć' Boga,
radost umor brzo svlada!

Nekad mislim
da ne mogu više dalje,
ali Gospod nemoć vidi
i utjehu mi brzo šalje.
Nekad On sam pomoć šalje,
a nekad moram dugo molit.
na svoju stranu đavo vuče
i hoće se sa mnom borit.

Pa ma kako lukav bio
 tokom vremena bi moro znat:
 s njim u borbu ja ne krećem:
 to je Kristov rat!
 Pobijedio je sotonu,
 satro ga pod pete –
 meni grijeh oprostio
 sad sam Božje dijete!

Znadem da me Otac ljubi
 za mene se brine.
 Za tu milost divnu
 hvala Tebi, Božji Sine!
 Sada danju hvalim, molim, pjevam!
 Noću spavam kao beba.
 Recite mi, braćo sestre,
 što mi više treba?!

Koga da još tražim,
 kad je činjenica prosta:
 nitko drugi mi ne treba:
 Isus mi je dosta!
 On je hrana, On je piće,
 lijek mi i spasenje daje:
 Isus ljubav je najveća
 koja vječno traje!

Sestre, braćo, slavimo ga.
 slavimo ga srcem svim,
 jer puninu života našeg
 mi imamo samo s Njim!
 U Njemu smo to što jesmo:
 nasljednici carstva nebeskog.
 Nas je opro krvlju svojom
 Isus Krist, naš živi Bog!

OTVORENA VRATA RAJA

O, kad bih imala veću čašu,
ova što je imam, već se prelijeva!

O, kad bih imala veće srce,
ovo je premalo da slavu ti pjeva!

Kud god pogledam, djelo Ti vidim;
kad god dahnem, Tvoj dah dišem,
kad na koljenima molim,
ili kada pjesme pišem.

Kad pogledam cvijet ili kamen –
kao da je Tvoje oko
koje sjaji u utrobi zemlje
ili na nebu visoko.

A srce, u duhu, Tobom se puni
i sve se oko Tvoga imena kreće –
kao da se raju sve više bližim:
Gospode, nekad klonem od sreće!

Znam da će opet doći боли.
Znam da će opet snaći me туга,
ali ja ћу криž svoj uporno nositi –
uz Tebe, Kriste, mog најбољег друга.

Zbog mira koji mi daješ,
zbog радости којом ме диžeš к себи,
Твоју ћу ljubav svjedočит свима и реци:
da se за никакву цјену,
Tebe odrekla не би!

Ne bih se odrekla Tebe zbog svega što si mi dao
i kao da duhovnim okom видим
kako si pred Оса,
u obranu моју стао.

Nikada nisam imala brata
 i nikada nitko
 u moju obranu nije stao,
 a Ti si mi, Oče nebeski
 i brata i Zastupnika dao.
 Sada mogu biti slaba,
 jer Krist je u meni velik i jak.
 Što više postajem pred Njim mala,
 to jače se na meni vidi Njegov znak.
 O, da bi još mnogi ljudi
 vidjeli prednost
 u kršćanskom životu!
 O, da bi još mnogi napustili grijeh
 i iskusili u Istini, svu tu ljepotu.

Čuj Tvoj narod dok usrdno moli
 milost i spasenje za one u tami.
 Mi smo Isuse, s Tobom, a oni su izgubljeni i sami.

O, daj da i oni pjevaju pjesmu
 Boga i Janjeta!
 O, ne daj da oni budu dio osuđenog svijeta.
 Vjerujem da je nebo veliko
 i da će u njega još mnogi stati,
 jer vjerujem da ćeš još duši mnogojo
 spasenje i vječni život dati!

Djelo je Tvoje silno.
 Veličanstveno je sve što ruka Ti stvori!
 Pomozi nam snago naša!
 Plan propasti, sotoni razori!

Neka ori se pjesma nova!
 Neka kliktanju ne bude kraja!
 Za djecu Božju već su
 širom otvorena vrata raja!

POD ZAŠTITOM KRISTOVE KRVI

U srcu mi treperi radoš!
Kao da hoće iskočit iz grudi!
Kakva neizreciva milost
koja se djetetu Božjem nudi.

Nije to radoš zbog blaga,
niti radoš zbog svjetske slave,
jer to su prolazne vrijednosti
i ne donose koristi prave.

Božja riječ krijepi dušu
željnu nebeskog kruha:
Prava radoš je ona koja dolazi
iz punine Svetog Duha.

Kada si me Gospode silni
u Duha Svetog uronio,
On me je prožeо radošću,
puninu života donio.

Na putu sad ne hodim više sama,
niti sam bez nade u svijetu.
Sad širim duhovna krila
kao orao u letu!

Sada znam što prije nisam znala.
Sada mogu, što nisam mogla prije.
Zadovoljna sam baš da i tuča pada
kao i onda kada sunce sije.

Ne pitam više što smijem:
živim u punoj slobodi,
jer Duh Tvoj Sveti
misli, želje i djela mi vodi.

Kad se pomami sotona,
 i prijeti da me smrvi,
 Duh Sveti mi kaže:
 "Ne boj se!"
 Ti si pod zaštitom Kristove krvi!

Ma da sam nemoćna – slaba,
 tog oca laži, ja se ne bojim –
 Uskim putom koračam dalje:
 pod zaštitom Kristovom stojim.

Dolaze kušnje, dolaze boli
 i često prijeti da zavlada tama,
 ali ti se ne plaši narode Božji!
 mi nismo sami – Isus je s nama!

Evo već bliži se dan:
 Isus će uskoro doći
 Braćo i sestre, budimo spremni
 Da možemo s Njime u raj poći!

Zato neka srce nam radosno pjeva:
 svet, svet je naš Gospod i Bog!
 Svet je u srcima našim
 svet je u nebu, svet uz Oca svog!

PO VOLJI BOŽJOJ

Apostol Pavao piše poslanicu Efežanima i u 1:1+2 piše:

"Pavao, apostol Isusa Krista po volji Božjoj, svetima koji su u Efezu i vjernima u Kristu Isusu. Milost vam i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista!"

Koliko smo puta pročitali uvod u poslanicu apostola Pavla Efežanima, i prešli preko napisanog kao uvod u nešto što je zaista važno?

Tražili smo ono što će tek reći, a preskočili smo ono što je rekao, ne shvaćajući da nam je u ta dva stiha već rekao ono što je za nas važno da znamo.

Kao prvo, ma da piše svetima u Efezu, on kaže: "...vjernima u Kristu Isusu." On ne piše svetom Antunu ili svetoj Ani, ne, On piše svetima u Kristu Isusu.

Uopće nije bitno jesu li ti sveti u Efezu ili ma gdje drugdje. Bitno je da su sveti u Kristu Isusu. Sada već možemo shvatiti da on misli na svu nanovo rođenu djecu Božju, čiji se život temelji na riječi Božjoj.

Kada smo to shvatili, vidimo da se to odnosi i na nas koji smo vjerni u Kristu Isusu.

Obratimo pažnju da kaže: "...po volji Božjoj..." Apostol Pavao izjavljuje da je to što jeste, po volji Božjoj.

On to ne bi bio, da ga sam Bog nije postavio na to mjesto. Postavivši ga na mjesto apostola, dao mu je autoritet, znanje i priliku da uspješno izvršava ono što je volja Božja.

Njegov udio je bio u tome što se je spremno odazvao i živio onako, kako je propovijedao, provodeći Božju riječ u djelo tako da ga je Gospodin mogao upotrijebiti.

On se nije neprekidno optuživao zbog grijeha učinjenih u proteklom životu, cvilio i puzao kao nemoćan crv, već je sa zahvalnošću i vjerom prihvatio oproštenje kroz Isusa Krista. Opran svetom Kristovom krvlju, odlučno se je odazvao Božjem pozivu i Bogom mu danim autoritetom, širio Radosnu vijest i

učio narod životu posvećenja. Svojim primjerom je svjedočio da je moguća preobrazba grešnika u sveto, Božje oruđe.

Takav rad i djelovanje u vjeri u Isusa Krista, Bog je blagoslovio.

Apostol Pavao je bio čovjek kao i mi. Sve što je bio, bio je voljom Božjom.

Vidimo li sada da smo i mi pozvani Božjom voljom? Sam Gospodin nas je svojom voljom odvojio od svijeta i grijeha u njemu. O našoj spremnosti da se odazovemo Njegovom pozivu ovisi naše daljnje posvećenje i naš rad.

Kada smo oprani Kristovom krvlju, živimo na temelju Božje riječi, vjerni u Kristu Isusu, spremno se odazovimo Njegovom pozivu.

Ponizno prihvativmo snagu, znanje i autoritet od onoga koji nas je pozvao i poslao da radimo u Njegovo ime. Tada ni uspjeh ni blagoslov neće izostati.

Nikada ne zaboravimo da sve što činimo, činimo u ime Isusovo. Njemu pripada sva zahvalnost i slava. Prihvativmo kao veliku Božju milost što nas je učinio dostoјnjima da budemo alat u Njegovim rukama.

BOŽJA RIJEČ

Ona je svjetlo – ona je hrana
riječ Božja je nama štit i obrana.

Ona je tužnima utjeha, progonjenima obrana.
Sigurnost je sada - za budućnost je nada.

Ona je sve što čovjeku treba,
vjerniku ona je mana s neba!

I onda kada rane iscijeljuje
uvijek na vrijeme djeluje.

Poput lahora nekada nježna,
nekada udara kao mač ili grom,
ali uvijek nam kazuje da Otac nebeski
želi vratiti djecu u svoj dom.

Stanimo čvrsto na Riječ, jer istina je neosporna:
 Riječ Božja je i danas živa
 Ona je vječna i djelotvorna!

SAMO POTPUNO PREDANJE

Danas na ulici vidjeh križ
 i na njem kip Krista raspetog.
 Pomislih:
 zašto Te već jednom ne skinu s križa,
 kada znadu
 da si uskrsnuo i da si živi Bog?

Pomislih sretna, da moj Bog
 kraljuje uz Oca, na tronu svom,
 i osjetih treptaj radosti,
 što živ je u srcu mom!

Veličinu Njegove žrtve na križu
 još uvijek
 u cijelosti ne mogu shvatiti.
 Zar je mogao običnog čovjeka grešnog,
 toliko silno.....ljubiti?

A poneko dijete Božje
 i dalje tjelesno živi,
 no kao da se želi tješiti,
 kaže:
 ja sam SAMO čovjek,
 ljudski je grijesiti!

Da, ljudski....bilo je prije,
 no Pismo kaže, da Duha Svetog smo hram.
 sada smo djeca Božja
 i da nitko više nije sam.

Mi nismo SAMO LJUDI.....

Pa zar nismo nanovo rođeni?

Zar nismo tijelo Kristovo

i Duhom Svetim vođeni?

Zaista nismo SAMO ljudi!

U nama je iskra živog Boga.

Nemamo

opravdanja za grijeh!

Ne žalostimo Spasitelja svoga!

Prestanimo živjet od dječje hrane.

Vrijeme je

da čvrstu hranu prihvativimo;

da zaronimo u dubinu Kristove ljubavi

i posvećenja se latimo.

Isus nije zato umro

da SAMO ljudi ostanemo:

On je sebe žrtvovao

Da duhovni život živimo.

Jer, ako se ne maknemo od početka
tada smo tjelesni, zakržljalo dijete.

Nećemo proći kroz vrata neba

niti se uvrstiti u svete!

Živimo, braćo i sestre tako,

kako nas riječ Božja uči:

prije smo izgubljeno lutali,

sada sigurno idemo kući!

Kad na riječi Božjoj stojimo

Mi nismo LJUDI SAMO,

mi Božje smo svećenstvo:

Sunasljednici s Kristom, znamo.

Težimo k savršenstvu!
 Ništa manje od toga!
 Samo je potpuno predanje
 dostoјno silnog i svetog Boga!

MI SMO NAROD BOŽJI!

Divno je slaviti Boga
 kada smo puni sile i snage,
 ljubavlju svojom zagrlit
 sve svoje mile i drage.

Kako je divno imati
 sve što nam u životu treba
 i reći: Hvala Ti!,
 jer to je dar s neba.

A kada nas snadju
 nevolje i boli,
 o, kako je dobro znati
 da Gospod uz nas stoji.

Mnoga duša kroz život
 bez druga korača sama,
 ali, braćo i sestre ne strahujmo,
 jer ljubljeni Gospod je s nama.

U životu, neke su bitke teške –
 i opet velim, to moramo znat:
 sami možemo izgubiti bitku,
 no s Isusom čemo dobiti rat!

Život je borba, to su već mnogi
 i prije mene rekli,
 ali oni nikada nisu
 oružje vjere stekli.

Nas Duh Sveti vodi;
 Isus ide pred nama.
 Kad nebesko svjetlo nam svijetli,
 kako nam može nauditi tama?
 Kada ti, brate i sestro,
 poteku gorke suze,
 znaj da će vjernima Gospod namiriti
 sve što svijet im uze.

Zato molimo žarko;
 u slavljenju nemojmo stati:
 onaj koji nam je jednom dao
 milošću svojom, opet će dati.

Mir u srcu – osmijeh na licu,
 vjera i ljubav, u očima sjaj:
 narode Božji zar to već nije
 na ovoj zemlji nebeski raj?

A On je bogat u svemu
 i daje onima koje ljubi.
 On čuva ovčice svoje
 da se ni jedna ne izgubi.

Iskrena vjera u Krista-
 koliki se dobitak u vjernosti krije!
 Tko nam može u lice reći
 da to Božja ljubav nije?

Otopimo ostatak leda u srcu
 to vjernika dostoјno nije –
 ta na nas, narode Božji
 sunce ljubavi Božje sije!

Neka nam cijelo biće
plamenom žarke vjere gori.
Dajmo slavu i hvalu
Gospodu svetom, koj' nas stvori!

JA VAS NE POZNAM!

Tako je mnogo lažnih bogova!
Toliko puno živih vragova; –
i tako mnogo je mrtvih vjernika,

Ljudi prepunih bola i bijede
od djetinjstva do kose sijede
u glibu grijeha se kreće,
a niti pogled podignuti neće.

Kao opijeni tumarajući hode
i slijepci slijepce, u propast vode.

Čini se kao da nitko ne mari,
a ipak svi jasno slute
da je neminovna propast sve bliže,
da kazna za grijeha sve brže stiže;
a ipak ustaljenim životom žive
ko lancima i verigama sapeti,
ne mare što s križa zove razapeti.

Što još uvijek krv svoju nudi:
"O dođite da vas operem, ljudi!
Dođite da vam grijeha oprostim
žrtvom svojom ponor premostim;
da vašu ruku u Očevu stavim,
da vam Radosnu vijest objavim!"

A mi, sestro i brate
 možemo li šutjeti i okrenuti glavu –
 i nadati se da ćemo ući u vječnu slavu,
 dok će oni koje nismo istrgli
 iz đavolske vlasti
 dalje tonuti u grijehu i u tamu pasti?

Nas je Gospod odabrao sveti –
 braćo, sestre,- mi ne smijemo šutjeti,
 Naše je da Krista proslavimo,
 dužnost nam je da Božju milost svjedočimo!

A spasenje, samo Isus može dati.
 Krv Njegova grijeha pere,
 onom tko iskreno se kaje,
 i dolazi k Njemu prepun vjere.

Sijmo braćo dobro sjeme,
 svjedočimo što je nama - učinio Bog.
 nema za nas prevelike žrtve,
 ta i On je za nas žrtvovao Sina svog!

Nagrada će biti silna
 i radosti neće biti kraja –
 uz Isusa ćemo vječno biti
 stanovnici raja!

Izvršimo našu dužnost
 to će biti slava Njemu,
 jer Isus je naša ljubav
 On je za nas, sve u svemu.

Dovedimo mu duše nove
 da ih On spašava!
 O, narode Božji

nek nitko ne spava,
jer onaj tko sada spava
neće imati ni sjetve ni žetve.

Praznih će ruku
pred Gospoda stati,
a On će od njega okrenuti glavu
i neće ga prepoznati!

USTANI NARODE BOŽJI!

Ma da u ovom svijetu
vlada grijeh i tama
ti se raduj, brate i sestro,
jer je Isus uvijek s nama.

Kada te bolest i brige snađu,
kada suza poteče sama,
mi ne padamo u očaj
jer je naš Utješitelj s nama.

Kad nas se odreknu ljudi,
i kada nas odbace kao smeće,
mi znamo da nas Isus ljubi
i da nas On odbaciti neće.

Ima mnogo razloga za tugu,
ali ih još više za radost ima
za onoga tko Gospoda ljubi,
tko Njegovu milost prima!

Radost spasenja je radost,
koja u najjačoj kušnji sja:
naš Gospod nam Branitelja šalje,
On naše kušnje zna.

U svojoj zabludi, sotona misli,
da nas nevoljama skršiti može,
no mi mu se možemo snažno oduprijeti
jer Ti si naša snaga, o, Bože!

On gleda ljude bez ljubavi;
on gleda pad čovječanstva,
i njegov smijeh se ori
kroz sva zemaljska prostranstva!
Neka prisjedne smijeh sotoni!
Neka mu pakost na propast bude:
mi ćemo narode Božji,
Kristovom ljubavlju, dotaknuti ljude.

Svjedočimo im radost spasenja
da je Isus Krist svijetu donio spas,
jer ako budemo šutjeli,
njihovu krv će tražiti od nas.

Mi nismo nemoćni, slabi!
Nas buktinja vjere vodi:
ispunjavajmo se Svetim Duhom
kojim nas Isus Krist rodi!

Mi nismo stvorenici za suze
da sami sebe oplakujemo;
nama su oprošteni grijesi-
to je razlog da se radujemo!

Nemamo opravdanja za slabost;
znamo tko nam snagu daje
i znamo da je nagrada naša:
život koji vječno traje!

Ustani narode božji!
 Vremena jako malo još ima!
 Isus zove i mene i tebe!
 On nas sve u zagrljaj prima!

SLUŽITI BOGU

Često ljudi, pa i čvrsti vjernici misle kako im je nedostupno služiti Bogu. Neki misle da su sva mjesta za služenje u crkvi ili Zajednici već popunjena ili jednostavno, oni nisu sposobni za njih. Neki pak misle da se kao služenje Bogu prihvataju samo velika djela, a oni nemaju prilike ili vremena, a ni sposobnosti, da čine neka velika djela.

Nije veliki broj onih vjernika koji su svjesni toga da je služenje Bogu, služenje onima koje On ljubi. Gospodin ih je stvorio i oni su Njegovo djelo.

Nisu samo Njegovo djelo oni nama u obitelji najdraži, niti one sestre i braća koji su nanovo rođeni i s kojima smo u istom Duhu kršteni. Cio ovaj svekoliki svijet, Njegovo je djelo.

Svaka pomoć pružena nekom u času kada mu je potrebna, služenje je Bogu.

Svaka utjeha od srca udijeljena, služenje je Bogu. Služenje je tom istom Bogu koji je i nas utješio; koji je i nama pomogao i koji je svojom ljubavlju ispunio naša srca da možemo tu ljubav ukazati i drugima, jer što je više dijelimo, više je i primamo.

Uvjereni sam da se Gospodin ‘raduje’, kada vidi da se divimo Njegovom djelu. Tako je divno stvorio ovaj svijet, sa svim brdima, dolinama i morima! Njegovo su djelo zvijeri i ptice, kamen i oblak.

Prepoznati sve to obilje i radovati se savršenstvu Njegovog djela, Njegova je radost.

Zar onda ne služimo Bogu, služeći da očuvamo i ne narušavamo ono što je On s toliko ljubavi stvorio?

Ne nanoseći štetu ni bol, niti jednom stvoru, jer sve i svatko ima svoju svrhu i razlog postojanja, mi služimo samom Tvorcu neba i zemlje, Gospodinu našem.

Kada tako pogledamo na svijet, kojega je Bog stvorio divnim i savršenim, a kojega su ljudi pod uplivom zloga iskvarili i koji ga vode k uništenju, postaje nam jasno da mu služimo svakim korakom koji nije kročio u grijeh. Napokon, sto je grijeh? Grijeh je sve ono sto nanosi štetu tijelu, duši i duhu.

Bog je odredio da ljubav bude trajna i vrhunska potreba i vrlina, a onaj tko ljubi, ne samo da ne nanosi nikom i ničem zlo, već je njegova ljubav usmjerena na sve što je Bog stvorio.

Zato zahvaljujemo Bogu i diveći se Njegovom djelu (u kojem prepoznajemo njegova Tvorca), živeći u ljubavi, istini i pravdi, mi služimo Bogu.

Za ovu istinsku službu Bogu, svatko bi morao imati sposobnost, mogućnost, priliku i vrijeme, koje mu je sam Bog dao i nitko ne može oduzeti.

Nemojmo ni pomisliti da je ta služba od malog ili bezvrijednog značaja. Ona je značajna ne samo u Božjim očima, već se veličanstveno odražava na nama samima i u našem životu. Ljubav čini čovjeka plemenitim.

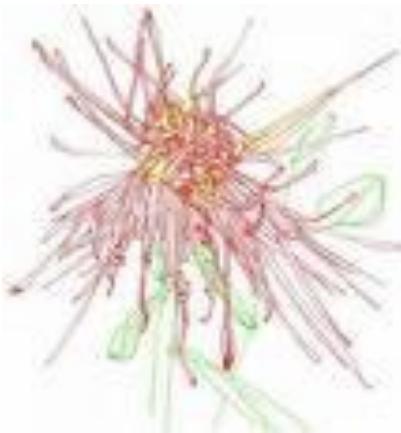
Ona mu donosi mnoga olakšanja u životu i pomaže podnositi nevolje kroz koje svaki čovjek mora proći.

Iznad svega, kako je divno saznanje da smo ugodili Bogu, uzvraćajući mu ljubavlju kojom nas On sam ljubi.

Na kraju, ali toliko važno da ne bi smjelo nedostajati u ničijem životu, je pogled u oči onih koji nas ljube.

Ljubav ne možemo kupiti novcem. To je dar Gospodnji koji nikada ne propada i koji je vječan.

Ljubiti, znači služiti Gospodinu.

NA PUTU ŽIVOTA

Putnik sam na putu života
 Taj put kroz mnoga iskušenja ide.
 Ipak ne sustaju umorne noge,
     jer u duhu cilj svoj vide.
 Na Uskom putu su stajališta mnoga.
 Ponekad treba hitna pomoć s neba.
     Najbolja pratnja je Isus i
     Njegovo vodstvo, mi treba.
     Koliko je uzak taj put,
     jedva da umom svojim to shvaćam;
     tek znam da Isus ide ispred mene,
     a ja za Njim koračam.
     Znam da ide korakom
     kojim ga mogu stići.
     Čak i ako posrnem,
     moj će me Gospod dići.

Na putu je zapreka mnoga,
     ali se zaustaviti ne dam.
     Ma kako se činilo teškim

samo na cilj svoj gledam.

A cilj moj i vaš
sestre moje i braćo draga,
je Isus Krist i nebo,
dubitak našeg najvećeg blaga.

Nekada se čini teškim,
ali to uvijek nije.
Kada se oblaci razidu
ponovno sunce sije.
Na ovom putu života
tako mnogo blagoslova ima.
Mi smo svjedoci toga,
da tko se Gospodu predra,
puninu života prima!
A križ svoj koji nositi moram
ma kako težak bio,
Isus mi pomaže nositi
i to onaj najteži dio.

U životu vjernika
dubitak je ljubav i radost spasenja.
Nezaboravna milost Božja,
veća od svakog našeg htijenja.

Mi nikada ne možemo toliko moliti
koliko nam On može dati!
Pred svakog našeg neprijatelja
On će u našu obranu stati.
Da, braće i sestre –
kada smo život svoj Kristu predali,
primili smo neizmjerno bogatstvo
a da to nismo ni znali.

Ali sada kad znamo
i kada je grešni dio puta za nama,
naš je pogled uprt u Gospoda,

jer On je cilj puta pred nama.
 Ni patnje ni boli
 niti odricanja mnoga
 ne mogu se usporediti
 s onim, što primamo od Boga!
 Ako si klonuo pod teretom života
 ne sustaj, brzo se diži,
 nemaš vremena mnogo
 jer je dolazak Kristov sve bliži.

Još smo ljubljeni na putu,
 ali i taj put ima svoj kraj,
 a tada nas braćo i sestre,
 čeka sam Isus i nebeski sjaj!

VIDJET ĆEMO ISUSA!

Kad jednom s ovog odem svijeta,
 kakva radost, kakva nada!
 Isusa ču, ljudi Božji,
 u punom sjaju vidjeti tada.
 Vidjet ču obećanje
 koje riječ mi Božja dala,
 cilj molitve mnoge žarke,
 koje sam moleći, Njemu slala.

Svaki vjernik dobro znade,
 kako može biti žarka želja:
 licem k licu gledat
 svog ljubljenog Spasitelja!
 Ni sada nam Isus, daleko nije.
 Duhovne ga oči vide,
 pred nama se On ne krije.

Obećao je da će On
s nama cijeli život biti.
Vjerni Njemu to već znaju
i ne mogu radost skriti.
On je s nama u radosti,
u nevolji je opet s nama;
kad smo tužni, On je svjetlost,
da nas ne obuzme tama.

Izlijeo je bolest moju
i životu mi cilj je dao.
On je znao pustoš srca,
Isus je sve o meni znao.
U duhu svome dobro vidim
ruku kojom me obgrlit hoće,
krv Njegovu vidim kojom
štiti me od svake zloće.
Ne moram otići s ovog svijeta,
da bih bila s Isusom.
On je tu sa svakim od nas,
kad vjerujemo dušom svom.

Kad vjerujemo i slijedimo
Njegov primjer i Božju riječ,
Isus je s nama, narode Božji,
na ovoj zemlji i sada već!

U svakoj molitvi Njega vidim.
Kud pogledam vidim Njegovo djelo!
kada mi opraća i kad me tješi,
osjećam Njegovo srce vrelo.

Ne moram umrijeti, da Njega vidim
kad sklopim oči ili ih otvorim,
znam da sam u prisutnosti Njegovoj,
kada Njegovu volju tvorim.

O, Gospode, divni, sveti!
narod Tvoj za Tobom teži.
Mudrosti nam svoje dodaj
i ljubavlju svojom veži!

Da budemo crkva živa,
Ti da budeš u svem prvi!
Da nitko od nas ne smetne s uma,
da oprani smo u Tvojoj krvi.

Kroz Tebe smo Kriste čisti!
Iz dana se u dan
posvećujemo sve više.
Pomozi nam da živimo onako,
kako u Svetom pismu piše!

U LJUBAVI I U KRISTU!

Kako da Te molim, hvalim?
Kako da Ti tražim lice?
Beznačajna kakva jesam,
pred Tobom tek padam nice.

Gospodine, znam da sam trunak
pred beskrajnim licem Tvojim;
Ti znaš dobro srce moje,
znadeš da se Boga bojim!

Ti znaš da želim biti ona,
koju Ti si k sebi zvao.
Znaš da želim slijediti Put,
Koj' si za me zacrtao.

Al', Isuse, slaba, ja sam:
 kako li ču Ti ugoditi,
 ako me Ti nećeš
 svojom svetom rukom voditi?

Samo Ti mi daješ snagu.
 Vodiš me kud trebam ići.
 Ti mi Kriste daješ nadu
 da ču jednom u raj stići!

Tamo ču vidjeti Oca svoga,
 tamo ču vidjeti živog Boga!
 Vidjet ču spasenje svoje:
 Tebe Kriste, blago moje!

I neće mi trebati riječi
 da Ti kažem išta više:
 Ti, Gospode, sve već znadeš
 U knjizi života, to već piše!
 No dok ne stignem dotle,
 na pomoć mi Kriste budi,
 jer oslonca u svijetu nemam,
 tek za Tobom srce žudi.

Privij k sebi djecu svoju,
 da nas napast svaka mine!
 Tek smo u Tebi mir svoj našli,
 zato hvala, Božji Sine!

Učini nas djecom svjetla
 daj radost nam spasenja čistu:
 mi smo sestre, mi smo braća,
 u ljubavi i u Kristu!

NEOBUHVATNOM USUSRET

Osjećam, sanjariti mogu –
zaroniti u tajne
i biti bliže Bogu.

Nisu sve snovi što snovima se čine:
dubinom se stiže na sve veće visine.

Što je ruci nedohvatno
grlim osjećajem;
što ne mogu dobit,
sa ljubavlju dajem,

a ona poput ptice širi svoja krila
ne bi li Neobuhvatnom
barem malo, malo bliže bila.

MOLITVA GOSPODINU!

Kada ujutro otvorim oči
u duhu svome Te gledam.
U duhu svome Te vidim,
čuvam i nizašto ne dam!

Lik Tvoj je stvaran
ma da ga ne mogu opisat
kada blizinu Ti čutim,
kao da prestajem disat.

Kao da prestajem postojat
ili se na protiv u život budim–
sve se u meni mijenja
Isuse, Tebi ugredit se trudim.

Tvoju poniznost i mudrost trebam
a beskrajno sam daleko od toga.
Htjela bih Gospode, služit i ljubiti
snagom koja dolazi od Boga.

Toliko želja da priđem Ti bliže.
Toliko vapaja i molitava Tebi hrli,
Gospode ljubljeni, Gospode sveti,
na svoje me grudi prigrli.

U molitvama svojim nisam sama
Ko kad se molitva svetih diže.
Tvoj narod Kriste za svetošću žudi
i teži Tebi biti sve bliže.

O, čuj nas, Gospode sveti,
otvori sve ustave neba!
Izlij na nas Duha Svetog,
jer to je ono što narod Tvoj treba.
Mi smo svjedoci da za nas brineš,
imamo sve što za život nam treba,
ali Ti koji si moćan i mudar,
znaš da nam nedostaje
sile s neba!

Kada razgledam sve ono što imam
od radosti srce mi pjeva!
srce i duša Te slavi:
Gospode, moja se čaša prelijeva!

Imadem krov nad glavom,
odjeću i dovoljno kruha,
ali Gospode, ono što želim
to obilje Tvoga Svetog je Duha!

Pogledaj Gospode na mene,
pogledaj na crkvu svoju!
Pogledaj, Kriste sveti,
na sestre i braću moju!

Ni srebra ni zlata,
ni nakita ni otmjena ruha,
ali Tvoja Te crkva moli:
da izlijes na nas
obilje Svetog Duha!

Učvrsti vjeru našu,
svako srce obnovi,
zaručnicu bez mrlje i mane
od nas, Kriste, ljubljeni, stvori!

Da u nebu pjesmu novu
pjevamo i Boga slavimo,
licem u lice Tebe da gledamo
i vijenac slave, pred noge Ti stavimo!

ZA ISUSOM IDI DALJE!

U svojoj vjeri oslon traži
kad ti sotona svoje sluge šalje.
Ne vjeruj ocu laži:
za Isusom idi dalje!

Kad te snađu boli ljute,
a u ljudi nema lijeka,
za Isusom idi dalje:
On te s pravim lijekom čeka.

Kad u oskudici i ono malo,
čini se da ima kraj:

za Isusom idi dalje,
On će te opskribit, znaj!

Kada bura bjesni,
kao da propada zemlja sva,
siguran ćeš zaklon naći
u naručju Isusa.

Kada te ponize
nekad tebi bliski ljudi,
za Isusom idi dalje,
i radostan u srcu budi!

Kada ne znaš dalje,
dobro je da jedno znadeš:
Isus će tvoj problem riješit,
ako li ga Njemu dadeš!

Ako li se rode sumnje
i studen ti dušu opkoli,
tada žarko moli Krista,
da ti vjeru učvrsti.
Kad uviđiš nemoć svoju
tad je izlaz jedini
da skrušeno kažeš Spasu:
"Što ja ne mogu, to možeš Ti!"

No na kraju dana,
u duhu prođi blagoslove sve:
iz dubine duše svoje klikni:
"Hvala Tebi, Isuse!"

Ti si me iz ropstva grijeha
krvlju svojom izbavio;
od mene si Božji Sine,
novo biće stvorio.

U tuzi si me utješio,
u samoći sa mnom bio.
Bol si moju ublažio,
glad si moju utažio.

Riječ Tvoja uvijek živi,
srce naše dobro zna
da još i danas može naći
rješenje za sva pitanja!

Naša slava, naša hvala,
Nek' razliježe se svemirom
da i anđeli se s vjernim združe
Dajući hvalu Bogu svom!

Jer je svet na tronu svom,
jer je svet u srcu mom!
Svet je, svet neka vjerni kliču svi!
Naš Bog je svet u vječnosti!

OTAC NEBESKI

Začuđujuće dobro se sjećam nekih događaja iz mog ranog djetinjstva. Tako se sjećam da sam bila vrlo umorna i da su me noge boljele, krivo sam gazila pa su mi cipelice bile izobličene, jer se petica koso izlizala. Stezala sam prste na nogama kako bi se cipele što manje doticale bolnih mjesta na petama. S bolom sam uzdizala pogled prema tati u želji da me ponese, ali tata je nosio moju mlađu sestricu i samo je rekao:
“Ti si već velika, pa znaš da vas ne mogu obje nositi.”

Da, u usporedbi s mojim mlađim sestrama, ja sam bila velika i shvaćala sam da nas tata ne može nositi.

Jednom smo se vraćali s božićne priredbe u školi. S tugom sam gledala luksuzne predmete i igračke koje su neka djeca dobila, kako su rekli od Sv. Nikole. Moj paketić je bio vrlo skroman i nije bilo igračaka u njemu.

Tata je primijetio moju tugu i na putu kući je rekao:

“Ti si pametna djevojčica. Znaš da te darove nije donio Sv. Nikola, već da ih je njihov tata kupio. Ja vas imam četiri i ne mogu svima kupiti nešto veliko.”

Da, ja sam bila pametna i razumjela sam što je tata rekao: on nije mogao, on nije imao dovoljno novca.

To razumijevanje se tokom vremena tako učvrstilo u meni, da bih ponekada kada bih prolazila kraj izloga s lijepim cipelicama, igračkama ili bilo čime drugim što bih jako željela, u sebi uvijek ponavljalja:

“Tata bi mi kupio kada bi mogao, ali on nema dovoljno novca.”

Kasnije sam u životu i sama spoznala da sam dovoljno pametna da uvidim da i ja mnogo toga ne mogu.

Kada bih očekivala da će mi netko pomoći, uvidjela bih da su ljudi u većini slučajeva nemoćni.

Nekada nemaju volje, nekada nemaju snagu ili mogućnost da pomognu.

Mnogo kasnije sam prigrlila vjeru i svoj život predala Bogu. Naučila sam da trebam svoje pouzdanje usmjeriti samo na Gospodina, svog nebeskog Oca.

Sve ono što ja ne mogu, ne mogu sama, ali s Bogom mi je sve moguće. Shvatila sam da Bog brine za sve moje potrebe, da me čuva od nevolje, a ako upadnem u nju, On me iz nje izbavlja.

Iz iskustva sada znadem da moj Otac nebeski za mene brine i da mu se mogu uvijek obratiti s punim povjerenjem.

Istina da On ima mnogo djece, ali oni koji ga ljube, doživljavaju tu ljubav kao da su kap rose na Njegovom dlanu. Što više, često tu ljubav doživljavam kao da sam Njegova miljenica.

On nije ničim ograničen kao što je čovjek. Njemu je sve moguće. Kada daje, daje obilno i nikada nema bojazni da će, ako jednom djetetu dade, nedostajati za Njegovu drugu djecu. Moj Otac nebeski znade da ja imam duh, dušu i tijelo i pomaže mi da sve bude u skladu. Samo tada može moj duhovni život napredovati u svetosti kako bih mu bila što bliže.

Kada su tako moj duh, duša i tijelo usklađeni, zajedništvo s Gospodinom je radost, a ne obveza ili strah od pakla.

Slijedim Gospodina iz ljubavi, a ne s toga što moram.

Grijehu nema mjesta u životu Božjeg djeteta, jer se grijeh kosi s ljubavlju. Ljubav ne čini štetu ni zlo, ni sebi niti drugima.

Tko shvati ljubav Oca nebeskog, spoznaje da je prihvativši tu ljubav, stekao neizmjerno bogatstvo.

Ne govorim samo o Vječnom životu na onom svijetu; govorim o punini života sada, već na ovome svijetu.

Više ne moram biti "pametna" po ljudskom mišljenju. Dovoljno je da imam Božju mudrost i tada su mi uz Božju pomoći otvorene sve mogućnosti.

Često se pitam, zašto mnoga djeca Božja propuštaju prihvatiti s vjerom darove koje im Otac pruža i kao siromasi gladuju uz bogati Božji stol?

Predati Bogu svoj život, znači doslovce, dobiti ga obogaćenog bogatstvom koje samo On može dati.

Sveto pismo kaže: "*Dajte i dat će vam se!*" – I opet: "*Vjerujte i s vjerom primite!*"

Aba, moj Oče! Hvala Ti!

VIŠE NE PRIPADAMO SVIJETU

Dugo sam išla širokim putom,
a bio je mučan, blatan i strm –
tek tu i tamo po koja ruža
kao zalutala u trnoviti grm.

Bilo je mnogo kušnji
i mnoga me bolno ozlijedila:
češće sam bitku gubila,
no u životu pobijedila.

Kada više nisam znala dalje,
kada sam vidjela da sama ne mogu,
duša moja je zavapila
i pomoć zatražila u Bogu.

Još nisam znala da On sve čuje,
još nisam znala da me toliko ljubi,
još nisam znala da On sve prašta
onom tko se kaje – ne sudi.

Sve što tada nisam mogla i znala –
On je milošću svojom učinio!
prekinuo moje lutanje
u zagrljaj svoj me privinuo.

Krvnju je moju oprostio,
u obranu moju je stao:
dušu je moju iscijelio,
srce mi živo i toplo dao.

Njegova me ljubav ispunila
milost me Njegova preplavila,
a spašena duša bi sada sve vrijeme
mog divnog i silnog, Gospoda slavila!

Slavim ga onda kada se molim,
u radosti, ali i onda kad suze lijem.
Slavim mog Spasa kog silno volim
i onda kad dobro sjeme sijem.

Vidi moj Spas kad njegovo dijete
Njegovim stopama ide.
On vidi sve skrivene čežnje i boli
i onda kada to ljudi ne vide.

To utjeha je i radost!
Daje mi snagu da podignem glavu:
i strpljivo čekam kada će doći
da nas povede u vječnu slavu!

Ne bojmo se narode Božji!
Naš Bog je živ i uvijek uz nas
i kada se čini da propalo sve je
Isus Krist nam donosi spas!

Ne bojmo se braćo i sestre!
Za mlake tu mjesta nema:
samo za one koji ga žarko ljube,
Janjetova svadba se sprema!

Tko da nam uzme tu nadu?
Tko da tu vrelu ljubav izbriše?
Svijet je za nas izgubio moć
Mi mu ne pripadamo više!

Krist je dug naš platio, sad Božja smo svojina.
Mi idemo dalje za Isusom, Neka je jasno svima!
Idemo dalje za Isusom:
braćo i sestre, nećemo stati!
Već sada živimo život u punini,
a na kraju će nam Vječni život dati!

DIJETE U MENI

Negdje duboko u mojoj duši
 postoji skrovito mjesto
     gdje čuvam
     opojni miris cvjetni,
     gdje brižno pohranujem
     boje neba i kamena
     uz mnogi uzdah sjetni.

Živim u svojim snovima
     i svoje snove živim.
     Ne odrasta
     dijete u mom srcu....
     tako je mnogo toga
     čemu se divim!

Kada mi život uzdrma
 kao zemljotres čitavo tijelo,
     trudim se iskopati
     moje blago cijelo:
     otvaram dušu,
     Krista prizivam
     miris i boje spajam
     i s ovim blagom u duši,
     svoju dušu ponovno napajam.

Zatvaram oči i gledam:
 taj pogled nikada ne grieši,
 znam da se Onaj koji me ljubi,
     djetcetu u meni smiješi.
 A ja se Njegovom djelu divim
     i kada me okruži tama
     u svjetlu Njegove ljubavi
     živim.

GORE ĆEMO SE SRESTI

Po datumu bismo rekli da je došla zima,
ali moje srce nosi jesen
u grudima.

Po datumu je zima: studen i mirovanje,
a u meni toplina,
ljubav i pjevanje.

Istina da su dani kraći –sve su dulje noći,
a i ja sam spremna –
znam da mi treba skoro na put poći.

Al' još jedna pjesma!
(ne dajmo se smesti)
rastanak je privremen: gore ćemo se sresti.

MIR BLAŽENI

Neisplakane suze
cakle se na vrhovima krošanja,
na rubovima oblaka
i pokušavaju sagraditi most
do smiraja.

A most ne mogu doseći ruke,
niti ga suzne vidjeti oči.

Njega ne donose dani
niti ga mogu iznjedriti besane noći.

Tek kada svijest prepozna Riječ,
Riječ koja nanovo rađa,
Riječ koja je sveobuhvatna nada,
pomalja se cilj traženi,
i tek tada nastaje mir blaženi.

KROZ TEBE, ISUSE

Moja samoća je nestala,
grižnja savjesti prestala.
Mir svoj si mi u srce donio,
bezgraničnu ljubav poklonio.

SIĐOH S CESTE

Pobjegoh od svijeta
tražeći mjesto
gdje se skriti mogu.
Sa široke siđoh ceste;
Uskim putom
hitam k Bogu.

Ne zaustavlja me kamen
Koj' ranjava mi noge,
niti otrovne strijele,
ni uvrede mnoge.

Krenula sam jednom
sad ne mogu stati:
kome sam ljubav dala
i život svoj ču dati!

BAŠ TADA

Ugledah kap rose
 kome je tračak izlazećeg sunca
 sjaj briljanta dao.
 I pitam se, pitam,
 kako je
 taj nebeski umjetnik
 baš tada
 moj pogled na nju
 usmjeriti znao?

PSALAM 17:8

*"ČUVAJ ME KO ZJENICU OKA,
 SAKRIJ ME U SJENU
 KRILA SVOJIH"*

SIGURNOST

Sve radosti svijeta
 ništavne su
 u usporedbi s radošću
 da si Ti uz mene.

Sva poniženja blijede
 tek jačaju nadu
 na vječnost bez sjene.

Iz svijesti Te moje
 nitko neće izbrisati!
 Da Ti jesi - koji jesi
 i u vječnosti će znati.

UZLET DUŠE

U svakom kamenu
u svakoj travki il' cvijetu,
u naletu vjetra ili ptici u letu,
vidim Gospodine Tvoju
stvaralačku snagu,
Tvoju ruku dragu
i divim se Tvome djelu.

Shvaćam kako je nedostatno
da se samo Tvome djelu divim
kada sam i sama utkana u njega,
da u toj cjelini
po milosti Tvojoj živim.

Kao cvijet miris,
kao ptica krila
ja sam od Tebe dušu dobila,
a ona u meni klikće, leti i miriše,
uzdiže se do neba,
sve više i više.

NAŠA NADA

Braćo, sestre spremimo se,
radujmo se srcem svim!
Kada Isus po nas dođe,
zauvijek ćemo biti s Njim!

KADA SVI ODU

Iluzija je misliti da su me svi napustili.
 Kada pogledam unazad vidim
 da nikada sa mnom
 nisu ni bili.

Iluzija je da su me voljeli!
 Samo su mi dušu ogoljeli
 i dio po dio srca mi oteli.

U nevolji nitko uz mene nije bio
 jedino me je, Isus razapeti
 u svoje rane skrio.

On me je razumio.
 Na moju je stranu stao:
 nesebično me je ljubio
 i uvijek je uz mene ostao.

LJUDSKO SRCE

Ljudsko srce je izvor svega
 i dobro i зло
 proizlaze iz njega.

BIBLIJA – ŽIVA KNJIGA

Ploveći čamcem sredinom rijeke Severn (u Kanadi- Ontario), puna oduševljenja promatram njezine obale i šume koje se prostiru do samih stijena i kamena koji okružuju rijeku.

Ogromne stijene i kamene gromade na suncu se prelijevaju i cakle u svim duginim bojama.

Tlo uokolo je sam kamen na kome je polegao tanki zemljani pokrivač. Nešto dalje je sloj zemlje na kamenu nešto veći pa može rasti i gusta šuma, ali to drveće ne dosiže neku znatnu visinu ni obujam, pa se zato ne koristi u većoj mjeri u privredi niti za izvoz.

Šuma je gusta i prorasla niskim raslinjem skrivajući svoju divljinu. Upravo je uočljivo kako se pojedino drveće bori za svoj opstanak, probijajući svoju krošnju kroz lišće i granje drugog drveća.

Krošnje nekih stabala nadvisuju krošnje drugih, pa vrh šume nikada nije ravan.

Ono drveće, čije se korijenje kroz sloj zemlje uspjelo probiti u pukotine stijena i tako učvrstiti, zadržalo se je, ojačalo i nad raslo ono koje se je zadovoljilo samo tankim slojem zemlje.

Ploveći tako, ugledam drvo, skoro vodoravno savijeno nad rijekom. Vidi se ogoljelo korijenje koje se čvrsto upilo u pukotine stijene.

Jedva mogu i vidjeti nešto zemlje, ali korijenje je čvrsto i uporno se drži i ne da iščupati. Nevrijeme ga bije, snijeg i led pritišću k zemlji, odnosno prema vodi. Grane mu pucaju, a neke se i polome, ali ono raste i zahvaljujući stijeni koju je čvrsto obuhvatilo, ono se održalo.

Gledajući, misli mi odlutaju pa zamišljam kako je to drvo slično čovjeku. U životu prolazi kroz bure i oluje, leđa mu se povijaju, ali ako je svoje korijenje, a to je vjera, čvrsto ukopao u Stijenu (Isusa), može se održati.

Bure i oluje dolaze i prolaze. One ostavljaju neizbrisive tragove, ali se vraćaju sunčani dani. Ma da pognutih leđa i s

mnogom ranom u srcu, vjernik postaje svjestan milosti koju je doživio. U najtežim trenucima nije bio sam.

Bila je to snaga vjere kojom se je čvrsto pripio uz Isusa, koji je naša Stijena, a ta Stijena nije dopustila da ga nemoć shrva. Milost našeg Gospodina, snaga je naša i utjeha.

Ploveći tako niz rijeku, mnogim slikama u prirodi, misli mi se vraćaju na Bibliju.

Od slike do slike, od događaja do događaja, kao da listam Bibliju, kao da čitam stihove.

Kako je dobro znati što u Bibliji piše i kako je divno prepoznati u prirodi i životu, tamo opisane pojedinosti .

Uvijek sam vjerovala da je Biblija živa knjiga, a Bogu sam zahvalna što mogu prepoznati da nije živa samo u riječima već i u stvarnom životu.

U ŠUMU VJETRA

U krošnjama je vjetar
njihao grane,
a lišće je šumilo
neke riječi strane.

Slušajući
tihom sam stala.
Nisam razumjela,
ali sam znala
u svome srcu, ne u glavi
da to svaki listić
svoga Stvoritelja slavi.

KROZ MNOGE NEVOLJE

Ovo je vrijeme teško za svakog
i mnogi su već izgubili nadu
prepustili se stihiji vremena
nemoćni propadaju u jadu.

No to su oni
koji nisu doživjeli živog Boga
i nisu primili Krista
za osobnog Spasitelja svoga.

Sami vide da tonu,
ali Kristovu ne prihvaćaju ruku;
kao da su prikovani za one
koji ih u propast vuku.

Kao da vidim Kristovu krv
koja mu kao suza niz obraz pada,
jer vidi da ih vječna propast čeka,
ako mu se ne obrate sada.

Da, svijet je pun боли,
i još ga nevolje čekaju veće,
a oni само škripe Zubima
i tvrdoglavo se obratiti neće.

Ipak molim za ne spašene ljudi
mnogo rođinu i prijatelje gubim,
ali Bogu upućujem vapaje nade
za vjerne koje u Kristu ljubim.

Znam kada je teško bratu.
Znam kada ga srce boli,
ali mogu mu samo reći:
ljubljeni brate, klekni i moli!

Znam draga sestro
što ti čupa majčinsko srce iz grudi.
Znaj da Bog ima svoje vrijeme:
moli i strpljiva budi!

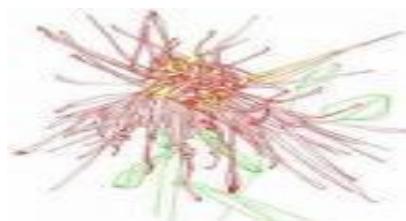
Ja ne znam narode Božji
zašto nas kao pojedince Gospodin kuša,
ali znam braćo i sestre,
da On naše molitve sluša.

Znam da ih je uslišao prije
i znam da će opet odgovor dati,
to piše u Svetom Pismu
i na to obećanje moramo stati!

Kada smo ušli u krsnu vodu
zavjet dobre savjesti smo dali –
mi smo vjerovali Njemu
iako još mnogo toga nismo znali.

Ali sada znamo da je uz nas
i da nas Duhom Svetim vodi
Svi znamo da je Isus rekao:
"Uzmi svoj križ i za mnom hodi!"

Narode Božji, idemo za Njim!
Pred samu zoru je najdublja tama:
nemojmo vjeru gubitи,
jer je Isus u svakoj nevolji s nama!

MOJA ČAŠA SE PRELIJEVA

Hvala Ti za život koj' mi daješ;
 u njem' još ima radosti za mene,
     kada tama najgušća je,
 svjetlost Tvoja, rastjera sve sjene.

Hvala Ti za saznanje
 u kojem spoznah sebe,
     jer da nije bila Tvoja volja,
 ja sama ne bih nikad našla Tebe.

Ponizno Te želim slijedit
 i često u tome uspijevam;
 tad Te cijelim bićem slavim
     i puninom duha pjevam.

Kad se čini da sam jadna
 u vrijeme sušno il ' kad munja sijeva,
     zbog milosti Tvoje Kriste,
 moja čaša se prelijeva!

Kako daješ – tako primam,
     a moja je jesen rodna.
 Kad si sjeme vjere sij'o,
     ja sam bila zemlja plodna.

Kroz radost i kroz tugu,
     ja dalje koračam:
 kada preteško se čini breme,
     na Krista ga bacam.

S izvora, Živa voda
 moju čašu puni i prelijeva,
     a život moj kao zlatno klasje,
     za žetvu dospijeva.

SVJETLO BOŽJE RIJEČI

Ne gori to više grm
niti Mojsije iz njega čuje glas,
to Sveti Pismo plamti:
riječ Božja traži nas.

Mi mislimo da tražimo Boga,
no On je nas našao prije.
U Njegovom svetom pozivu
Božanska milost se krije.

Od postanka svijeta
On nam je put spasenja odredio:
za one koji se odazovu
knjigu života priredio.

Njegova nas milost i ljubav
nađe u svakom našem atomu:
nevidljiva nit nas vuče
vječnom, nebeskom domu.

Duša naša čezne za Njim.
Srce naše je puno Njega:
On nada i ljubav je naša,
sveobuhvatna i jača od svega.

Mi mislimo da mi tražimo Boga –
no Bog je nas pozvao!
Jer nas je tako silno ljubio
svog je jedinog Sina za nas žrtvovao.

Nije htio vječnu pogibelj našu -već
da se grešnik vjerom u Isusa spasi
da neumrlu dušu našu
vijenac slave u raju krasí.

Sad želimo kraljevstvo nebesko,
da nas ispuni Njegova blizina,
jer za nas nema većeg dobitka
od nade u Božjeg Sina.

Što će nam zlato i biser, što će?
Za nas to više vrijednosti nema!
Naše je blago nebeska vrijednost,
život vječni, naša je tema.

Kličimo braće i sestre,
mi znamo tko nam donosi spas:
budimo puni radosti spasenja,
jer je sam Gospod i Bog uz nas!

Mi nismo oni što hode u tami,
poznamo Put koji čist je i svet!
Riječ Božja nam nije tek žičak:
ona je veličanstveni vatromet!

Za nas se brine sam Gospod
i Duhom Svetim nas vodi:
Braće i sestre radujmo se,
jer živi Bog uz nas hodi.

Nemojmo živjeti kao siročad!
Prolazne nevolje neka nas ne straše,
uz ljubav Isusa Krista već sada
cijelo nebo je naše!

Ne moramo čekati smrt
da bismo s Gospodom bili tada,
o narode Božji, vjeruj i živi
Kraljevstvo nebesko već sada!

MI IDEMO DALJE!

Sa Isusom živim,
s imenom Njegovim liježem,
jutrom slavim i hvalim –
svoj život uz Isusa vežem.

Kada me ljubav preplavi
znam da od Njega dolazi,
znadem da svevišnji Bog
svoju djecu ljubi i pazi.

Kada me bolest snađe
i zbole udovi svi,
pred Gospodom vapim i molim:
"Pomoći Isuse, možeš, samo Ti!"

Tad mi se srce umiri.
Čekam da pomoć pruži mi Bog,
jer vjerujem da odreći se neće
obećanja svog.

Brige kada me skobe –
kad mi vidike zastre sotona,
opet Gospodu vapim:
"Ti me riješi svih spona!"

Tjeskobno neću brinut Gospodine.
Sve brige želim predati Tebi.
Kad daleko čine se skuti Tvoji,
Isuse, Ti me privuci k sebi!

U sjeni Tvojih krila
osjećam se kao dijete malo
koje je svu svoju ljubav i vjeru,
u ruke nebeskom Ocu dalo.

Kada se oblaci raziđu
 kada opet sunce punim sjajem sja
 vidim spasonosnu ruku Kristovu
 koja me štiti i brani od zla.

O braćo, sestre, narode Božji!
 Radosna vijest nisu riječi prazne!
 Iz ljubavi slijedimo Gospodina,
 a ne samo zbog straha od kazne.

Sve nam je dao!
 Što nam još više može dati?
 Nikada nas neće ostaviti same,
 kroz čitav život nas vjerno prati.

Hodajmo sredinom Uskog puta!
 Na stranputici opasnost vreba,
 a nas Bog nije stvorio za propast,
 već na svoju slavu i radost neba!

Kad nam je teško na Putu,
 On nam svog svetog Duha šalje:
 puni sile i slave
 kličući Braćo i sestre
 mi za Gospodom - idemo dalje!

ČEKANJE NA ISUSA

Djela apostolska 1:9-11

"Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima. I dok su netremice gledali kako on odlazi na nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći i rekoše im: 'Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo.'"

OTKRIVENJE 19:6-8

"I začuh kao glas silna mnoštva i kao šum voda mnogih i kao prasak gromova silnih:

'Aleluja!

Zakraljeva Gospod,

Bog naš Svevladar!

Radujmo se i kličimo

i slavu mu dajmo

jer dođe svadba Jaganjčeva,

opremila se Zaručnica njegova!

Dano joj je odjenuti se u lan tanan,

blistav i čist!"

A lan - pravedna su djela svetih."

MARAN ATHA!
 (aramejski = "O dođi, Gospodine!")

Pošto držite ovu knjigu u rukama, znak je da ste još uvijek na ovoj zemlji, to jest u tijelu.

To znači da naš tako željeni, ljubljeni Isus, još nije došao. Možda smo tužni zbog toga, no svaki dan naša nada i radost može rasti, jer smo toliko bliže Njegovu dolasku.

Kada čitamo ili slušamo vijesti, čini nam se da spikeri ili reporteri, nabrajaju u Bibliji navedena zla koja će u posljedne vrijeme (prije tisućljetne Kristove vladavine), zadesiti zemlju. Iz dana u dan množe se nevolje, nesreće i katastrofe po učestalosti kao i po intenzitetu.

Kada to slušamo, a mnogi to i doživljavaju, zastane nam dah. Pomislimo, "možda će sada doći?"

Možda je upravo ovo trenutak Njegovog dolaska po svoju crkvu? Možda je upravo sada početak "Velike nevolje", koja će se sručiti na ovu zemlju? Možda....

Toliko pitanja, toliko tih "možda", a ipak nitko ništa ne zna! Pojavljivali su se i još se pojavljuju takozvani proroci, najavljujući ovaj ili onaj datum, no nijedno takvo proroštvo nije se ispunilo, jer je bilo lažno.

Nitko od ljudi ne zna, ali ima jedan koji to zna, a to je naš Otac nebeski. On zna!

Opet možemo pomisliti, da kada On sve znade, zašto onda šuti? Oni koji čitaju Sveti pismo, znaju da On itekako govori.

Otvorite svoju Bibliju i pročitajte peto poglavlje Poslanice Solunjanima, posebno od 1-3, pa ćete vidjeti da On ne šuti ili, pročitajte što Evanđelist Marko kaže u 13:32, a to isto kaže i Evanđelist Matej u 24:36:

"Što se tiče onog dana i časa, o tome nitko ništa ne zna; ni anđeli nebeski, ni Sin, već jedino Otac."

U Lukinom Evanđelju jasno piše u 21. poglavlju od 34–36, a naročito nas upozorava u 36. stihu:

"Bdijte i molite svaki čas, da biste mogli umaći svemu onomu što se ima dogoditi i održati se pred Sinom čovječjim."

O tome piše i u Djelima apostolskim 2:20, ali i na mnogim drugim mjestima izravno ili neizravno.

Za one koji sumnjuju i možda misle da se to već tako dugo propovijeda, a ništa se ne događa, preporučam da neizostavno pročitaju u 2. Petrovoj poslanici 3:8-9, gdje će im sam apostol Petar objasniti ono što im je nepoznato.

"Jedno vam, ljubljeni, ne smije biti nepoznato: da je u očima Gospodnjim jedan dan kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan.

Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju."

Evo nam jasnog objašnjenja!

Taj isti Bog, koji je svog jedinorođenog Sina žrtvovao, da nitko, tko u Njega vjeruje, ne pogine, već da ima Život vječni, još uvijek milosrdno čeka i daje priliku da se mnogi spase.

Oni koji se ogluše na Njegov poziv, sami su sebe osudili, jer nisu vjerovali.

Bog se daje naći onima koji ga traže, no i sama želja da ga se nađe, djelo je Duha Svetoga.

Nije slučajno što upravo sada držite u rukama i čitate ovu knjigu. Štivo u njoj vas želi ohrabriti i učvrstiti nadu da čistim, svetim životom ustrajno i strpljivo čekate na dolazak našeg ljubljenog Gospodina, Isusa Krista.

Onima koji još nisu predali svoj život Isusu i prihvatali ga za svog osobnog Spasitelja, ovo je još jedna prilika da razmisle, ali neka dugo ne razmišljaju, jer ono što je danas mogućnost, sutra već može biti prekasno.

Okljevanjem se može izgubiti Život vječni, a to je prevelika cijena koju plaćamo za život, koji ionako nema vrijednosti bez Isusa Krista.

Čega se odričemo, kada slijedimo Isusa Krista?

Odričemo se tame, a dobivamo svjetlost; odričemo se tuge, a dobivamo radost; odričemo se beznađa, a dobivamo neumrlu nadu; odričemo se mržnje, a ispunjava nas ljubav; odričemo se

grijeha, a dobivamo oproštenje; odričemo se propasti a primamo spasenje.

Tko može, nakon što razmisli, odbiti Božju milost?

Svi mi imamo dovoljno razloga za duboku zahvalnost našem ljubljenom Emanuelu, koji je zaista s nama.

Svi imamo mogućnost da napravimo bilancu i zbrojimo sve učinjeno, ali i propušteno u svom životu, da donesemo nove i neopozive odluke za daljnji život.

Ovo je vrijeme u kome moramo širom otvoriti svoje 'oči' nad propustima i izgubljenim vremenom.

Jednom uzaludno izgubljeno vrijeme se nikada više ne može nadoknaditi, a priznajmo da vremena ima sve manje.

Događaji u svijetu potvrđuju biblijska proročanstva.

"Ta i sami dobro znate da Dan Gospodnji dolazi baš kao kradljivac u noći. Dok još budu govorili: 'Mir i sigurnost', zadesit će ih iznenadna propast kao trudovi trudnicu i neće umaći." (Lk.5:2-3)

Kada trudnica treba roditi, trudovi iz minute u minutu postaju sve jači i češći. Zar se to ne događa i danas u svijetu? Sve su veće i češće katastrofe, potresi, poplave, bune i ratovi.

Tko može ignorirati događaje i ne svrstati ih u 'posljednje vrijeme'?

Oni koji čekaju dolazak Gospodina Isusa Krista po svoju nevjестu, znaju da je vrijeme blizu. Njima je jedina, stvarna briga, da ostanu čisti i neporočni do Njegovog dolaska. Ostale mu brige i potrebe, s vjerom predaju znajući da:

"Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu."

Bogu pak, Ocu našemu, slava u vijeke vjekova! Amen." (Fil.4:19-20)

Sve nas, koji smo već predali svoje živote Isusu Kristu, želim ohrabriti u nadi da će naš Gospod uskoro doći po svoju crkvu, da bismo zauvijek bili s Njim!

Oni koji to još nisu, neka ne oklijevaju, jer: "...Sad je pravo vrijeme, sad je dan spasenja!" (2. Korinćanima 6:2)

Maran atha! O, dođi Isuse!

ISUSE, DOĐI!

Odlazi godina stara!
Na vratima Nova već čeka –
i ta će za 12 mjeseci otići
jer to je punina njezinog vijeka.

Odlazi stara, tereta puna,
a nova se smiješi – kao milijun kuna!
Svakome će ponešto donijeti:
netko će se roditi, a netko umrijeti.

Nekima će bola napuniti se mjera,
Ali su sretni oni – kojima dogodi se vjera!
No očekivanja vjernih su ista:
sve veća nada, u dolazak Krista!

Da barem ove godine dođe!
nada raste u meni i tebi,
jer kada dođe,
uzet će vjerne k sebi.

I biti će Janjetova svadba,
bez šampanjca i bez pucanja raketa,
ali beskrajno će biti slavlje
na svadbi Spasitelja svijeta!

S tog, čekajmo, sestre i braćo,
u svetosti, vjeri i čistoći.
Ma da je čekanje dugo,
mi znamo da će Isus doći!

O, Isuse, želimo Te,
više od zdravlja, blaga i zlata!
Duša Te naša doziva:
O dodi, Isuse! Maran atha!

LJUBAVNO PISMO

Kada sam pročitala
da me Isus, tako silno ljubi,
ko zjenicu oka čuva
i nikad me iz vida ne gubi;

kada sam saznala
da je pred Pilata stao,
da je zbog mog grijeha
Isus svoj život dao,
da je pretrpio i rug i sramotu,
jer odlutali od Boga svi smo;
vidjela sam Bože sveti,
da ljubavno to je pismo.

Po uskrsnuću,
ljubit ljude nije stao.
Neumorno ih zove još i sada,
da bi im spasenje dao.

One koji se imenom Njegovim zovu,
čuva ko' zjenicu oka svoga,
da ih čiste i svete privede
u vječni dom kod Oca Boga.

Znamo da onima koji Boga ljube
sve na dobro kreće.
O, narode Božji,
može li biti veće sreće?

Kao miljenike svoje,
čuva nas na svome dlanu.
Kako veliko srce ima,
da svi ljudi u njega stanu!
A kada dijete Božje

nepažnjom u tamu zaluta,
On Duha Svetog šalje,
da ga vrati s krivog puta.

Kada ono pokajnički
za oproštenje moli,
On oprašta,
jer nas tako silno voli.

On sve daje, On sve pruža:
iscjeljuje i dušu i tijelo.
Ta Njemu je sve moguće,
jer On je neiscrpno vrelo!

Kad nečije je srce prazno,
kad mu ljubav nedostaje,
k Isusu pohitajmo,
On je izobilno daje.

Braćo, sestre,
mi ni svjesni nismo
koliko žarke i nesebične ljubavi
sadrži ljubavno ovo pismo.

Sjetimo se da smo Božja djeca,
a bili smo samo Božje stvorenje!
Braćo, sestre,
neka ovo Pismo
u životima našim postigne
svoje ostvarenje!

ON JE KRILA – ON JE STIJENA

Pod krilima sam mir svoj našla.
 Sve što prije nisam znala,
 dobila sam onog dana –
 pod krila Tvoja – kad sam stala!

Nisam znala da mir može
 u čovjeka duboko uči,
 da dolazeći k Tebi, Kristu,
 zapravo sam došla kući.

Na dugom putu izgubljena,
 lutala sam, ne znam kud.
 beznađe je svuda bilo,
 a traženje uzalud.

Al' pod krila kad se sklonih
 kao ptica prestrašena,
 u grudima se pjesma javi,
 Kristu k Tebi uznesena.

A blagoslov sveti s neba
 u ljubavi je kao u rosi
 bljesnula slava Tvoja
 ženi, u njenoj dugoj kosi.

Kao da se svijet promijeni.
 U svemu se vidje mijena –
 u Tebi se nanovo rodih,
 vjerom čvrsta - kao stijena.

No na svijetu nema stijene,
 čvrste stijene od kamena
 tako postojane kao Isus,
 koj' je Stijena svih vremena!

Nježna su mi krila ove Stijene
 utočište u zlu bila,
 svojom su me silnom moći
 uvijek zaštitala.

Ma što dođe, što se zbude,
 ja ne puštam Njeg'vih skuta.

On je melem za sve rane,
 koje čine, nevjernička djela kruta.

Bure bjesne svijet se trese -
 grešnici još grijše više.

Pod zaštitom moćnih krila
 u mom srcu sve je tiše.

Suze ronim, svijet propada.
 Kobnom kraju sve je bliže.

Sveto pismo jasno veli:
 po nevjestu ženik stiže.

Krila se sve više šire,
 vjernici svoj zaklon traže:
 znaju: evo Krist će doći,
 al' ne znaju za prve ili druge straže.

Za polazak spreman vjernik
 pogled svoj ka nebu diže:

osluškuje trube glas:
 da najavi: "Isus stiže!"

Hoćemo li, braćo moja
 od radosti u svjetlu sjaja,

Isusu u susret poći,
 u visine – sve do raja?

A ja neću pustit Njeg've skute!
 On će ostat moja Stijena.

Ne dam se od Njega maknut
 s Njim ču bit' za sva vremena!

DA SE NE UMORIMO

Zamišljam kako je Bog
pravednog Iliju pronašao
i kako je prorok Ilija s vatrenim
konjima na nebo uzašao.

Zamišljam, kakva je to vožnja morala bit',
no taj je događaj ljudima smrtnim
i očima njihovim ostao skrit.

Pa onda opet zamišljam sebe
i mislim da mi neće bit' potrebna krila
kad nebeska truba zatrubi
i uvis me digne – Gospodnja sila.

A to će se zbiti jednog dana.
Ja Gospoda čekam i u nebo gledam,
makar mi kažu da maštam
ipak se zbuniti ne dam.
Znam da je Isus obećao
doći po onog tko Njega čeka,
a srce moje žudi da ga vidim
kako dolazi već izdaleka.
Pohrlit ću Njemu ususret,
biti ću spremna u taj veličanstveni čas.
Neću biti djevica luda
i promašiti trube glas.

O, Gospode radost moja je silna.
Vjerujem da će uskoro osvanuti dan
kad ću te gledati licem u lice
i postati stvarnost, što sada se čini tek san.
Ali moram, Gospodine priznati Tebi,
da me strah Gospodnji hvata,
hoćeš li me dostoјnom naći
da uđem kroz nebeska vrata.

Poznajem riječ Tvoju
 i primjer života koji sam si nam dao.
 Znam da si išao neustrašivo do kraja:
 kada kušnja je došla, Ti nisi stao.
 Takvu snagu molim Te daj mi.
 Ti Gospode ispred mene hodi.
 Ne dopusti da borim se sama,
 neka Duh Sveti me vodi.

Ispuni me svim onim što mi nedostaje,
 a oduzmi ono što me sputava,
 jer želim Isuse ljubljeni,
 da život moj bude Tebi slava.
 Da se nikada ne umorim
 ljubav dijeliti svima
 jer želim, Gospode sveti,
 Tebe vidjeti u njima.

A Ti si Bog i vidiš,
 sve znaš i ništa Ti tajno nije.
 Ti prepoznaćeš djecu svoju
 i znaš što se u njima krije.

Sve što te za sebe molim,
 molim za moje sestre i braću,
 jer mi smo u Tebi Isuse jedno -
 i s njima jednom pred Tebe stat ću.

Ne uskrati nam Duha svoga,
 niti nam blagoslove svoje uskrati,
 jer su Tvoje riznice pune
 i možeš svima dovoljno dati.
 Želimo trčati trku do kraja.
 i nestrpljivo čekati trube glas,
 nepokolebiva naša je vjera:
 Isus će doći po nas!

POTPUNA RADOST

Prolazi dan za danom,
i mnoge prolaze noći,
a ja s čežnjom čekam:
možda će upravo sada doći!

I mislim, ako baš sada dođe,
hoću li se u hipu preobraziti,
    hoću li se i ja
među uzdignutima nalaziti?

Hoće li me taj silni i moćni Bog
u mnoštvu duša prepoznati?
    Hoće li i moje ime
tog slavnog dana prozvati?

Tad me prožme sigurnost obećanja
riječi iz Pisma, da se ne bojim;
ta i za mene vrijedi obećanje, tako dugo
dok na riječi Božjoj stojim.

Kako sam sretna što me riječ Božja
nađe u pravom trenu.
    Moj Bog koji sve vidi,
ukazuje na rješenje svemu.

U mislima pružam ruke,
kad najdu nevolje ljute.
čvrsto se hvatam za Njega,
ne ispuštam Njegove skute.

O, silni, milostivi, Kriste!
    Sakrij me u svoje rane
da mir Tvoj mi bude u srcu
u ove zle i grešne dane!

Kada svijet u tamu tone,
 kada se grijesi beskrajno množe,
 narodu svom Ti si jedini
 štit i zaštita, Bože!

Jednodušno kad uzdižemo ruke
 u žarkoj molitvi Tebi,
 Ti prepoznaješ svako dijete svoje
 i zoveš sve bliže k sebi!

Učvrsti nam vjeru, Kriste,
 da se nitko od nas ne pokoleba;
 jednom smo stali na Put
 i nećemo skrenut do neba!

Tamo u Tvojoj slavi,
 novo ćeš nam ime dati
 i ono što danas tek slutimo,
 vidjet ćemo - i sigurno znati.

Mnogo je tog za nas tajna
 i oskudno je ono što o nebu znamo,
 no naša je potpuna radost, Isuse,
 što ćeš Ti biti s nama tamo!.

Već se nazire da zora rudi.
 i stvarnost postaje vjekovni san.
 Isus, naše božansko sunce
 obasjat će vjerne, u taj slavni dan!

Kličimo, braćo i sestre!
 Radujmo se srcem svim!
 Neće zakasniti naš Gospod.
 Kad dođe, mi idemo s njim!

ČEKANJE SE BLIŽI KRAJU

Nikada neću sazнати
заšто si baš meni spasenje dao;
nikada neću shvatiti
zašto si se baš meni smilovao?

Tako mnogo ljudi ima
u tom grešnom svijetu,
tako mnogo onih koji žive
u nepokajanom grijehu!

Ni ja za Tvoju milost nisam znala,
niti sam Tvoju ljubav prepoznala.
Ti si mi, čežnju u srce stavio,
sve moje neznanje u ljubav zavio.

Sve se u jednom danu zbilo
kada si mi oči otvorio,
kada si srce moje slomio
i novo biće od mene stvorio.

Kako bi mogao čovjek grešni,
čovjek koji Ti je toliko skrivio,
prepoznati ljubav Očevu,
da je sam nije doživio?

Od prijašnjeg svijeta
u meni nije ništa ostalo.
staro je postalo bezvrijedno –
novo sve je postalo.

Moja samoća je nestala,
grižnja savjesti prestala.
Mir svoj si mi u srce donio,
bezgraničnu ljubav poklonio.

A sada u srcu mi čežnja gori
i silna me želja k Tebi vuče;
sve bliže onom koji me stvori,
na grudima Tvojim
tek sam kod kuće.

Godine više ne brojim.
čekam Te od sata do sata.
Sa mnom
moja braća i sestre zovu:
o dođi, Isuse! Maran atha!

VRIJEME JE DA PROGOVORIMO

U sigurnosti Kristove krvi
pod zaštitom Njegovih krila,
nikada više neću biti nemoćna,
kakva sam nekoć bila.
Ljubljena braćo, narode Božji,
sotona nema pravo na nas!
Zadužnicu našu isplatio je Isus!
Vjernima donio slobodu i spas.
Nemojmo šutjeti,
govorimo onima koji još uvijek lažne učitelje slijede.
Ne reci da ne znaš govoriti,
jer takve isprike više ne vrijede.
Budemo li šutjeli, narode Božji,
njihovu krv će tražiti od nas,
On je umro za spasenje mnogih
i mi smo dužni podići svoj glas.
Jer su još uvijek otvorena vrata raja,
još uvijek Isus zove izgubljene.
Budimo Njegovo oruđe sveto -
jer je zato izabrao: tebe i mene!

KAD NEBESKA TRUBA ZATRUBI

Kad u vječni život uđem
iz ovozemaljskog života,
(o, radošti divne,)
Božja me čeka ljepota!
Oči još nisu vidjele,
niti riječi ne mogu opisati sjaj
ljepote koja nas čeka kad jednom stignemo u raj!

Ne znamo što nas tamo čeka!
O nebeskoj tajni tako malo znamo,
ali je djeci Božjoj otkriveno,
Da je naš Gospod, naš Isus, tamo!
Moja radost nije u tome –
što će hodati ulicama od zlata,
ali je sva moja nada u tome što će
uz Krista, tamo naći mnogu sestru i brata.
Što će prisustvovati svadbi
u kojoj ćemo – mi nevjesta biti;
o braćo i sestre, tu radost
u srcu svome – ne mogu skriti!

Zamišljam kako će Isus
Krunu slave nam staviti na glavu,
a ja će je položit pred Njegove noge
i samo Njemu priznati slavu.
Sada već bih htjela svoju glavu
položit na Njegove grudi!
Samo u Njegovom miru i blizini
utočište naći, srce moje žudi.
Sve su mi želje usmjerene
da živim život posvećenja,
da Njegov dolazak bude
kruna svih naših htijenja.

Kada dođe po crkvu svoju,
kada nebeska truba zatrubi,
po zaručnicu svoju je došao
onaj, koji nas neizmjerno ljubi.

Recite mi braćo i sestre,
može li zemaljski čovjek željeti više,
no da svakim svojim udahom
ime Isusovo udiše?

Hoćemo li si pružiti ruke
u Božjoj, Kristovoj ljubavi
i slijediti za svu vječnost
Onog koji nas zauvijek izbavi?
Hajdemo složno za Njim!
ni jedna duša neće biti sama,
jer Isus je dao obećanje
da će zauvijek biti s nama

POD KRISTOVOM ZAŠTITOM

Gospod se brine za narod svoj
i Duhom Svetim ga vodi:
Braćo i sestre radujmo se,
jer živi Bog uz nas hodi.

Nemojmo živjeti kao siročad!
Prolazne nevolje neka nas ne straše,
uz ljubav Isusa Krista već sada
cijelo nebo je naše!

Ne moramo čekati smrt
da bismo s Gospodom bili tada,
o narode Božji, vjeruj i živi
Kraljevstvo nebesko već sada!

NAŠ KONAČNI CILJ

Postoji jedan Kanaan
svetima obećan.

Postoji jedan sveti kraj
konačni cilj, Božji – raj.

Znam da u to mjesto obećanja
ništa pogano i grešno - neće ući,
ali onaj - kog riječ Božja vodi,
vječno će prebivati u Božjoj kući.

Čuvat će se, da ne hodim
putovima svojim.

O, Isuse Kriste, želim
vjerno ići, putom Tvojim.

Stog se molim Bogu,
Gospodu mom Svevišnjemu,
da pomogne mi ostat vjerna,
i predano služit Njemu.

Da u strahu Božjem mogu
plodove života žet'.
da mogu biti sveta,
jer moj Bog je svet!

Znam da me Isus čeka.
Preko Jordana, sigurno će proći',
jer me pokriva i štiti
Njegove svete krvi moje.

Ti znaš sve tegobe, Kriste,
dug je put – nevolje su svuda,
ali susret s Tobom
vrijedan je svakog truda.

Znam da si već sada
uz svako svoje dijete
i sigurno nas štitiš
opasnosti kad zaprijete.

Istina da čekam dan
kad će vječno s Tobom biti,
al' i tu sam sigurna, jer znam,
da Gospod moj me štiti.

Znadem kad sam slaba,
da Gospod moj je jak u meni!
Znadem da me silno ljubi
i da su mi grijesi oprošteni.

Što mi treba više znati?
Što mi treba više moći,
sva je nada u obećanju
da će Isus po nas doći!
S narodom ga Božjim čekam:
Srce ljubavlju se prelijeva,
kad u zboru svetih
slavu, hvalu, žarko pjeva!

U taj sveti, obećani Kanaan
tako silno želim ući.
Tamo neću biti stranac -
moj je dom u Božjoj kući.

Braćo, sestre spremimo se,
radujmo se srcem svim!
Kada Isus po nas dođe,
zauvijek ćemo biti s Njim!
Po svem se vidi
da čekanju se bliži kraj:
do sad smo tuđinci bili,
sad idemo u raj!

JA ĆU BITI SPREMNA

Naslućujem kosca koji kosu priprema
 Vrijeme žetve se približava.
 Nekad je nebo bilo daleki san,
 a sada sve više postaje java.

Ne mogu reći da ne živim rado,
 jer s Gospodom kroz život prolazim,
 ali sam skorog odlaska svjesna:
 da put ne promašim pazim.

U nepoznato idem, da poznato nađem.
 i ne tražim ulice od zlata,
 rađe bih vidjela zelene poljane
 kada uđem kroz nebeska vrata.
 Od uzbuđenja drhtim
 kada pomislim da vidjet ću Kristovo lice.
 Predukus te radosti slutim.
 U duhu već sada pred Njim padam nice.

Možda će ispružiti ruku
 i podići me sa zlatne površine.
 Možda će samo zasjati svjetлом
 kada se pojavim iz tmine.
 Ja ne znam kako će biti
 samo je mašta dobila krila
 i k Isusu me sve bliže nosi
 Duha Svetoga sila.

Na ovom svijetu živim rado,
 no još je slađi predukus neba.
 Gospodin će u pravo vrijeme dati znak
 kad mu ususret poletjeti treba.
 A ja ću biti spremna tog dana, mjeseca ili godine
 S ushićenjem ću kliknut: "Evo me, Gospodine!"

EVO ME, TATA!

Kada usne zašute
tada se u duhu najljepše pjesme pjeva.

Kada je srce ljubavi puno
tada nema straha od Božjeg gnjeva.

Jer gdje je savršena ljubav
samo ono božansko se daje;
kada je na kušnju staviš,
kao biser u školjci, traje.

Umjesto kazne, sa suzama bola
oproštenje
za tlačitelja traži kod Božjeg stola.
Kao cvijet cvate, kao pjesma miline
i sve Ti je sličnija, ljubljeni, Božji Sine!

Za stolom Gospodnjim,
kada ljubav piruje,
miomiris se u nebo diže
i gnjev se Božji smiruje.
U ljubavi ruke su pune
onog što tuđe oči ne vide,
jer punina duha
samo uz savršenu ljubav ide.

I moja ljubav kao biser raste,
a bila je u školjci tek zametak sivi .
Božja milost mi nadu daje
da ljubav Božja vječno živi.

Živi u meni dok vijek moj traje,
da budem kao dijete koje pred oca svog sjaje
ne mareći za ulice od zlata,
puno ljubavi može reći: "Evo me, tata!"

NA VRHU PLANINE

Ovdje ne mislim na samu Božju riječ, već na riječ koja označava neki pojam.

Vrlo često se čuje kako, već sasvim uobičajeno, ljudi ovaj svijet nazivaju suznom dolinom. Pri tome misle na sveukupan svijet i sve boli koje susrećemo živeći na tom svijetu, odnosno toj suznoj dolini.

Pišem ovo s toga, jer postajem tužna zbog tolikog ponižavanja Božjeg djela. Pomišljam da Gospodin ne može biti zadovoljan kada vidi nezahvalnost onih, zbog kojih je stvorio tolike ljepote i dobra, da bi ih uživali.

Ne samo što ljudi ne cijene Njegovo djelo, već ga i na svakom koraku uništavaju. Mnogi ne cijene ni svoj niti tuđi život, a ipak je život dar od Boga.

Netko će reći da u Svetom pismu sam Isus kaže da trebamo prezreti svoj život, ako hoćemo Njega slijediti.

Čini mi se da se je riječ "grešni" ispred riječi život zametnula; ako je pak stavimo tamo kamo pripada, tada ćemo bolje razumjeti što je Isus mislio, kada je to rekao. Zaista je nemoguće slijediti Isusa živeći grešnim i ispraznim životom. Nije moguće Njega slijediti na Uskom putu, a svoje vrijeme, znanje i osjećaje posvetiti bogaćenju, bludu ili osveti.

Uvjerena sam da je Isus to želio reći, jer zašto bi onda na toliko mjeseta i toliko puta rekao: "*Radujte se!*"

Spašeno dijete Božje dobilo je uz spasenje i radost, radost spasenja! Radujemo se kada sunce sjaja, a radujemo se i kada kiša pada. Radost je uvijek u nama, jer znamo da je Isus uz nas. On je živ i vodi nas, da bi smo i mi živjeli život u punini. Ne u materijalnom bogatstvu, već u punini duha.

Isus u Evandjelu po Luki 14:26, kaže:

"Ako tko dođe k meni, a više voli svoga oca, majku, ženu, djecu, braću i sestre pa čak i sam svoj život, ne može biti moj učenik." Zar nije uočljivo da kaže: "Više od mene"? Razumljivo je da nije ispravno više ljubiti dar, od onoga tko nam ga je darovao.

Nije mi teško razumjeti da ljubiti Isusa uključuje, ljubiti Istinu, Pravdu i samu Ljubav, jer to je Isus.

Da bih mogla ljubiti, moram biti živa; da bih mogla Isusa ljubiti i slijediti, moram biti živa. Kako onda mogu ne cijeniti svoj život koji je ne samo dar od Boga, već i u kojem mi je sve to omogućeno?

Tko je ikada pomislio da, kada ne bi imao ovozemaljski život, ne bi mogao niti dobiti vječni život? Kako jednostavno! Moramo se roditi, da bismo mogli vječno živjeti!

Vratimo se nazad, na suznu dolinu. Jeste li se ikada zapitali što označava riječ: "dolina"?

Možemo li se sjetiti da smo već čuli da netko kaže da je išao preko brda i dolina? Izgleda da nam je nešto bljesnulo. Uistinu, ne može biti dolina bez brda i brijege. Kada ne bi bilo brda, zvalo bi se ravnica, ali mi sada govorimo o "dolini suza". U slobodnom prijevodu bi se suprotno od "doline suza", moglo reći: "brdo radosti".

Kako to, da se govori da život na ovoj zemlji odvija samo u dolini suza? Zašto zaboravljamo mnoga brda radosti?

Zar bi nam apostol Pavao na više mjesta rekao:

"Radujte se! Radujte se u Gospodinu!"

Naravno, u Gospodinu! Ne možemo se radovati grcajući u grijehu, niti opijeni alkoholom u lažnom veselju.

Iskrena radost je samo u Gospodinu. Iskreno se radovati životu i blagoslovima u njemu, možemo samo u Gospodinu.

Sada se pitam, kako se mogu radovati, ako stalno plačem i ne vidim ništa drugo do li suznu dolinu?

Zašto ne uzdignemo pogled i ne gledamo brda, to jest u sva dobra, sve ljepote i blagoslove, kada znamo da sve dolazi od Boga? Zašto ne uzdignemo svoje ruke i slavimo Gospodina i odamo mu priznanje što je nas i svijet tako divno stvorio?

Naravno da nisu sve "brda", ali nije uvijek i svuda suzna dolina! Kada ne bismo prolazili kroz razne kušnje, ne bismo ni bili svjesni da Isus korača uz nas. Zar bih znala koliko me ljubi, kada mi Njegova prisutnost ne bi davala utjehu i vjeru da će moći sve prebroditi, jer je On uz mene?

Apostol kaže da se radujemo i onda kada prolazimo kroz nevolje. Da, radujem se, jer mi tada najočitije pokazuje koliko me ljubi, da je uz mene i da ne moram sama nositi teret.

Često puta smo i sami krivi što mukotrpno i dugo, suzama zastrtih očiju koračamo dolinom suza, a ne podižemo pogled na brda radosti, koja nas okružuju. Ne podižemo pogled tražeći Božje lice s kojeg bi tračak milosti otro naše suze i stavio nam smiješak na lice.

Da, postoji suzna dolina koju su oblikovali naši grijesi, ali postoje brda i silne planine radosti, sazdani od Božje milosti.

Popnimo se na vrh najviše planine, još više uzdignimo naše ruke slaveći Gospodina za divnu milost i za život koj' nam daje!

RADOST SPASENJA

Kršćani imaju razlog za slavlje!

A to je milost prava:
cijelo se nebo raduje
kada se jedan grešnik spašava.
To je radost spasenja,
radost sveta i čista,
onakva kakva može biti
samo u prisutnosti Isusa Krista!

Otvorimo svoja srca
da u njima Duh Sveti djeluje
da naš Spasitelj ljubljeni
nad narodom svojim kraljuje!

Zaustavimo dah i
usmjerimo pažnju svu,
braćo, sestre – znajmo da je Isus,
upravo sada s nama tu!

OTKRIVENJE 1:8

*"Ja sam Alfa i Omega, govori Gospodin Bog –
 Onaj koji jest i koji bijaše i koji dolazi,
 Svevladar."*

U OTKRIVENJU 22:13-15**ISUS JE REKAO:**

*"Ja sam Alfa i Omega,
 Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak!
 Blago onima koji 'peru svoje haljine'
 Tako da dobiju pravo na 'stablo života' i da mognu ući u grad
 na vrata!
 Vani ostaju psi i vračari, bludnici, ubojice i idolopoklonici i svi
 koji ljube i govore laž."*

BILJEŠKA O SPISATELJICI

Vlado Svibovec

Čitajući knjigu POD KRILIMA, upoznajemo osobu kojoj je Bog nadario svestranošću, talentom i darom, da ga podijeli s bližnjima.

Heda Hedviga Domitrović. Rođena je 25.03.1930. godine u Sl. Brodu. Iste godine dolazi u Zagreb gdje i danas živi i radi.

S istim zanosom piše i slika.

Slika već od 1970. godine. Bila je član mnogih slikarskih i književnih društava.

Izlagala je više stotina puta na skupnim izložbama, i dvadesetak puta samostalno u mnogim mjestima Hrvatske, Srbije, Slovenije, Austrije, Italije i SSSRa, a slike joj se nalaze i diljem svijeta.

Dobila je brojne diplome, zahvalnice i nagrade:

Bila je dugogodišnja voditeljica likovne tribine Trikuluma u Zagrebu, te bila više puta nagrađivana.

Slika uljem na platnu, brisani ugljen, a radi i tapiserije tehnikom macramea.

Objavila knjige:

PLAVI BESKRAJ, 1983. godine.

VRIJEME MILOSTI, 1993. godine

I MRAV U TRAVI GOSPODA SLAVI 1993. godine

ZLATNI CAJTI,

DOMOVINO MOJA,

UZ VODE TEKUĆICE, 1999.

DJEĆJA USTA BOGA SLAVE, 2002.

OGANJ U SRCU, 2004. godine.

AKO ONI UŠUTE, 2005. godine

12 000 KM NA CESTAMA KANADE, 2008 godine

MIRIS VJERE, 2011 godine

Ima priloge u mnogim knjigama i Zbornicima.

S njemačkog je prevela knjigu **PROMIJENI SMJER, ŽIVOT POČINJE** od Ralphi Shallisa 1994.godine.

Godine 1999. pokreće i uređuje glasilo Kristove pentekostne crkve **ORUŽJE SVJETLA**,

Piše traktate, te s audio kaseta sabire i prenosi na papir broširana izdanja propovijedi pastora Božidara Maršanića.

2002 objavljuje knjigu

PROPOVIJEDAM ISUSA I TO RAZAPETOG, (sabrane i uređene propovijedi Božidara Maršanića.)

KAMO DA ODEM? 2004. godine. (sabrane i uređene propovijedi Božidara Maršanića.)

KAD SMOKVA PROPUPA, 2008. godine. (sabrane i uređene propovijedi Božidara Maršanića.)

Nije moguće da itko pročita ma i jednu stranicu iz bilo koje knjige Hedinih pjesama, a da ne osjeti žar i oduševljenje u njezinom izražaju.

Heda Hedviga Domitrović, kao osoba i vjernica, ulijeva nadu i nadahnuće mnogim ljudima koji je okružuju.

Uvijek nalazi nova nadahnuća sa sve većom željom da širem krugu ljudi ukaže na divnu milost Božju i ljepotu onoga što je On stvorio.

O ovoj radosti, zahvalnosti i ljubavi govore sve njene pjesme, članci i knjige. Potvrda tome je i knjiga

POD KRILIMA,

knjiga koju držite u ruci.

ZAHVALA MOM GOSPODINU:

GOSPODINE

Jer si misli moje znao
 Ti si mi uvijek novo nadahnucé dao.
 Hvala Ti, što sam uvijek mogla više ljubiti no znati;
 Od Tvojeg dara ljubavi – barem malo – i drugima dati.

Ta ljubav je kao ptica
 kojoj vjera daje krila
 da letjeti može u visine
 da bi Bogu svome, sada i u vječnosti
 sve bliže i bliže bila.

OSVRT NA KNJIGU „POD KRILIMA“

Već smo se odavno uvjerili u razboritost i odvažnost pera Hede Domitrović, nestora hrvatske pentekostne poezije i proze. Ovo nježno napisano, nepristrano djelo sadržava odgovore na najčešće postavljena pitanja o pravom smislu Isusovih riječi „*Slijedi me*“. Autorica svoje rasuđivanje iznosi kroz pjesme i članke na iscrpan i biblijski način ne ublažavajući riječi. Njezina analiza same srži kršćanstva o minimalnim uvjetima koje treba ispuniti nanovo rođen kršćanin, predivno je radikalna. Nema tu glumatanja, svaka riječ je stvarnost njezine svakodnevnice, tkanje njezinog života.

Osvrćući se na život i rad sestre Hede vidljivo je da je nošena istim žarom kao i apostol Pavao, za nju je uistinu život Krist, a smrt dobitak. Kako u tijelu živi, to za nju znači predani rad – plod. Iako ima žarku želju biti što prije s Kristom, što je mnogo bolje za nju..., ipak je ostati u tijelu mnogo potrebnije zbog nas (*parafrazirano Filipjanima 1:21-23*). Povlastica je slušati riječi iz njezinih usta. Njezina djela naviru kao izliče duše nakon žarke molitve, ona je poticaj mnogima, ona ne posustaje.

Služiti Bogu životom, pjesmom i molitvom cilj je koji sestra Heda svakim novim projektom sve više oplemenjuje. Siguran sam da nitko ne može biti ravnodušan čitajući njezine pjesme, lako se može pronaći u pojedinim stihovima, može doživjeti osjećaj sigurnosti u Božjim obećanjima, u svakom slovu vidjeti odraz Božje ljubavi i osjetiti čežnju za nebom.

Nije slučajno da sada držite ovu knjigu u rukama, ona je Hedin poziv da slijedite Gospodina Isusa Krista!

Benjamin Bobek, teolog

SADRŽAJ:

PREDGOVOR (članak)	3
ISUS JE REKAO	4
KRIVICA	5
DOĐITE	5
GOSPODE MOJ	6
KRISTOVA KRV	6
DOĐI, IDI VIDI	8
DA SUTRA NE PITAŠ ZAŠTO	10
PITANJA (članak)	12
PRAVI ISUS	16
NEMA SLUČAJNOSTI	17
SAD KAD ČUJEŠ	19
VRIJEME ODLUKE	21
Što je cilj tvog puta	23
SVIJETU TREBA ISUS	25
NISMOZNALI ZA BOLJE	27
KATARZA	29
ISPLATA JE NEIZBJEŽNA	30
VODA ČEKA	31
NAPIJTE SE NA MOM VRELU	33
POD KRILIMA	34
VJEROVATI U ISUSA ILI (članak)	35
ČULA SAM	36
KLIKTAJ DUŠE	36
KRIST U NAMA	37
MI ŽIVIMO U SVIJETU	39
DUHA SVETOG HRAM	41
NIKAD SAMA	42
OD ŽIŠKA DO BUKTINJE	43
OSTANITE U MOJOJ LJUBAVI (članak)	45
KAD PRED TOBOM STOJIM	46
NE BOJMO SE	48
NEĆU SE ODREĆI KRISTA	50

NJEGOV SVETI OSTATAK	52
PRAVI ISUS	54
VAKUUM KOJI VAPI ZA ISPUNJENJEM (članak)	56
PRIMAM IZ TVOJE RUKE	60
RADOST U GOSPODU	62
SILA SVETOG DUHA	64
TO JE VJERA (članak)	66
SLAVI GA	68
UVIJEK S ISUSOM	70
ROĐENJE ISUSOVO	72
POČASNO MJESTO (članak)	73
RADOST SPASENJA	76
SVETA NOĆ	76
TI SI SADA TU	78
GOSPODINE	78
GDJE ĆE ISUS SPROVESTI BOŽIĆ	80
BLAGOSLOVLJEN BOŽIĆ (članak)	82
BEZ ISUSA	83
BOG JE VELIK	84
BOŽIĆNA BAJKA	86
PRED BOŽIĆNO VRIJEME	88
OSLUHNI	90
DJEČJI, BOŽIĆNI RECITAL	90
PROLAZNOST	92
NOVOGODIŠNJA ŽELJA	95
ŽELJA	96
GOLGOTA	97
ON JE USKRSNUO (članak)	98
ZA NAŠE DOBRO	99
NEPROCJENJAVA VRIJEDNOST	101
GOLGOTSKA MUKA	103
U NARUČJU BOŽJEG SINA	104
ALFA I OMEGA	105
BOG KOJI NIKADA NE UMIRE	107
ČUDESNA KRISTOVA KRV	109
SAZNANJA	109

ISUS KRIST (članak)	110
BOŽJE NAS OKO TRAŽI	113
BOGU JE SVE OTKRIVENO	115
GOSPODINE, BLAGOSLOVI OVAJ MOL. DOM	117
HRAM	118
DRAGOJ ZAJEDNICI U O ORAHOVICI	119
NAŠ VJEĆNI DOM	120
PRIPADNOST ZAJEDNICI	121
I TADA SI UZ MENE	122
TEŽNJA	122
DUG JE PUT PRED NAMA	123
SVJEDOČANSTVO OČEVE LJUBAVI (članak)	125
KAKO DA ZABORAVIM	127
MOLITVA U IME ISUSOVU	128
LJUBAV JE KLJUČ	129
SVJEDOČILA SAM SILNU MILOST	130
NAGRADA ZA TRUD (članak)	132
NE TREBA MI NIŠTA VIŠE	134
OTVORENA VRATA RAJA	136
POD ZAŠTITOM KRISTOVE KRVI	138
PO VOLJI BOŽJOJ (članak)	140
BOŽJA RIJEČ	141
SAMO POTPUNO PREDANJE	142
MI SMO NAROD BOŽJI!	144
JA VAS NE POZNAM!	146
USTANI NARODE BOŽJI!	148
SLUŽITI BOGU (članak)	150
NA PUTU ŽIVOTA	152
VIDJET ĆEMO ISUSA!	154
U LJUBAVI I U KRISTU!	156
NEOBUVATNOM USUSRET	158
MOLITVA GOSPODINU!	158
ZA ISUSOM IDI DALJE!	160
OTAC NEBESKI (članak)	162
VIŠE NE PRIPADAMO SVIJETU	165
DIJETE U MENI	167

GORE ĆEMO SE SRESTI	168
MIR BLAŽENI	168
KROZ TEBE, ISUSE	169
Siđoh s ceste	169
BAŠ TADA	170
SIGURNOST	170
UZLET DUŠE	171
NAŠA NADA	171
KADA SVI ODU	172
LJUDSKO SRCE	172
BIBLIJA – ŽIVA KNJIGA (članak)	173
U ŠUMU VJETRA	174
KROZ MNOGE NEVOLJE	175
MOJA ČAŠA SE PRELJEVA	177
SVJETLO BOŽJE RIJEČI	178
MI IDEMO DALJE!	180
ČEKANJE NA ISUSA	182
MARAN ATHA! (članak)	183
ISUSE, DOĐI	186
LJUBAVNO PISMO	187
ON JE KRILA – ON JE STIJENA	189
DA SE NE UMORIMO	191
POTPUNA RADOST	193
ČEKANJE SE BLIŽI KRAJU	195
VRIJEME JE DA PROGOVORIMO	196
KAD NEBESKA TRUBA ZATRUBI	197
POD KRISTOVOM ZAŠТИТОM	198
NAŠ KONAČNI CILJ	199
JA ĆU BITI SPREMNA	201
EVO ME, TATA	200
NA VRHU PLANINE (članak)	203
RADOST SPASENJA	205
OTKRIVENJE 1:8	206
BILJEŠKA O SPISATELJICI	207
ZAHVALA GOSPODINU	209
OSVRT NA KNJIGU „POD KRILIMA“	210

